

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๘๕-๒๘๖/๒๕๕๖
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๕๘๗-๕๘๘/๒๕ ๕๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๐ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๘๕/๒๕๕๖
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๕๘๗/๒๕ ๕๗

ระหว่าง

บริษัท วิจิตรภัณฑ์ก่อสร้าง จำกัด ที่ ๑
บริษัท สี่แสงการโยธา (๑๙๗๙) จำกัด ที่ ๒
บริษัท ประยูรวิศว์ จำกัด ที่ ๓
บริษัท กรุงธนเอ็นยีเนียร์ จำกัด ที่ ๔
บริษัท เกตเวย์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ที่ ๕
บริษัท สมุทรปราการ ออฟเพอร์เรตติ้ง จำกัด ที่ ๖

ผู้ร้อง

กรมควบคุมมลพิษ

ผู้คัดค้าน

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับเรื่องที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

/คดีหมายเลขดำที่...

คดีหมายเลขดำที่ อ.๒๘๖/๒๕๕๖

คดีหมายเลขแดงที่ อ.๕๘๘/๒๕๕๗

- ระหว่าง
- กรมควบคุมมลพิษ ผู้ร้อง
 - บริษัท วิจิตรภัณฑ์ก่อสร้าง จำกัด ที่ ๑
 - บริษัท สี่แสงการโยธา (๑๙๗๙) จำกัด ที่ ๒
 - บริษัท ประยูรวิศว์ จำกัด ที่ ๓
 - บริษัท กรุงธนเอ็นยีเนียร์ จำกัด ที่ ๔
 - บริษัท เกตเวย์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ที่ ๕
 - บริษัท สมุทรปราการ ออฟเพอร์เรตติ้ง จำกัด ที่ ๖ ผู้คัดค้าน

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับเรื่องที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้คัดค้าน (กรมควบคุมมลพิษ) ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๗๙๑/๒๕๕๔ หมายเลขแดงที่ ๑๘/๒๕๕๕ คดีหมายเลขดำที่ ๘๐๙/๒๕๕๔ หมายเลขแดงที่ ๒๐๙๐/๒๕๕๕ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีทั้งสองสำนวนนี้ อธิบดีศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งให้รวมพิจารณา โดยให้คดีหมายเลขดำที่ ๗๙๑/๒๕๕๔ หมายเลขแดงที่ ๑๘/๒๕๕๕ เป็นสำนวนคดีหลัก ถ้อยคำสำนวนที่จะมีต่อไปให้รวมไว้ในสำนวนคดีหมายเลขดำที่ ๗๙๑/๒๕๕๔ หมายเลขแดงที่ ๑๘/๒๕๕๕ ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกแก่การพิจารณาให้เรียก บริษัท วิจิตรภัณฑ์ก่อสร้าง จำกัด ผู้ร้องที่ ๑ บริษัท สี่แสงการโยธา (๑๙๗๙) จำกัด ผู้ร้องที่ ๒ บริษัท ประยูรวิศว์ จำกัด ผู้ร้องที่ ๓ บริษัท กรุงธนเอ็นยีเนียร์ จำกัด ผู้ร้องที่ ๔ บริษัท เกตเวย์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ผู้ร้องที่ ๕ บริษัท สมุทรปราการ ออฟเพอร์เรตติ้ง จำกัด ผู้ร้องที่ ๖ ในคดีหมายเลขดำที่ ๗๙๑/๒๕๕๔ หมายเลขแดงที่ ๑๘/๒๕๕๕ ซึ่งเป็นผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงผู้คัดค้านที่ ๖ ในคดีหมายเลขดำ

ที่ ๘๐๙/๒๕๕๔...

ที่ ๘๐๘/๒๕๕๔ หมายเลขแดงที่ ๒๐๘๐/๒๕๕๕ ว่า ผู้ร้องที่ ๑ ผู้ร้องที่ ๒ ผู้ร้องที่ ๓ ผู้ร้องที่ ๔ ผู้ร้องที่ ๕ และผู้ร้องที่ ๖ ตามลำดับ และให้เรียก กรมควบคุมมลพิษ ผู้คัดค้านในคดีหมายเลขดำที่ ๗๘๑/๒๕๕๔ หมายเลขแดงที่ ๑๘/๒๕๕๕ และเป็นผู้ร้องในคดีหมายเลขดำที่ ๘๐๘/๒๕๕๔ หมายเลขแดงที่ ๒๐๘๐/๒๕๕๕ ว่า ผู้คัดค้าน

สำนวนคดีที่หนึ่ง (คดีหมายเลขดำที่ ๗๘๑/๒๕๕๔ หมายเลขแดงที่ ๑๘/๒๕๕๕) ผู้ร้องทั้งหกยื่นคำร้องว่า ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ และบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ได้ทำสัญญาเข้าร่วมเป็นกิจการร่วมค้าใช้ชื่อว่า กิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี เพื่อรับจ้างออกแบบร่วมก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียให้แก่ผู้คัดค้าน ส่วนผู้ร้องที่ ๖ เป็นผู้รับจ้างทำงานเดินระบบและบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสียให้แก่ผู้คัดค้าน โดยเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ และบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด และผู้คัดค้านได้ทำสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียในเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการฝั่งตะวันออกและตะวันตก สัญญาเลขที่ ๗๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ หลังจากนั้น ผู้ร้องที่ ๖ ได้เข้ามาเป็นคู่สัญญาแทนที่บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด โดยความยินยอมของผู้คัดค้าน ต่อมา เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๖ ผู้ร้องทั้งหกได้เสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการสถาบันอนุญาโตตุลาการ สำนักกระับข้อพิพาท สำนักงานยุติธรรม เป็นข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๕๖ เพื่อใช้วิธีการทางอนุญาโตตุลาการระงับข้อพิพาทระหว่างผู้ร้องทั้งหกกับผู้คัดค้าน ตามข้อ ๖๗.๓ ของสัญญาดังกล่าว ต่อมา คณะอนุญาโตตุลาการได้มีคำชี้ขาดเป็นข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๕๕ ชี้ขาดให้ผู้คัดค้านชำระเงินค่าจ้าง ค่าเสียหาย รวมดอกเบี้ย ตามข้อเรียกร้องเป็นเงิน ๔,๘๘๓,๓๔๒,๓๘๓ บาท กับอีก ๓๑,๐๓๕,๗๘๐ เหรียญสหรัฐ ให้แก่ผู้ร้องทั้งหก พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงิน ๔,๘๒๔,๐๘๘,๘๘๒ บาท และของเงิน ๒๖,๔๓๔,๖๓๖ เหรียญสหรัฐ นับแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และคืนหนังสือค้ำประกันพร้อมชำระค่าธรรมเนียม และค่าธรรมเนียมแทนผู้ร้องทั้งหก เป็นเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท จนกว่าจะคืนหนังสือค้ำประกันให้แก่ผู้ร้อง แต่เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของสถาบันอนุญาโตตุลาการพิมพ์คำชี้ขาดผิดหลายแห่งผู้ร้องทั้งหกจึงได้ยื่นคำร้องขอให้อนุญาโตตุลาการแก้ไขข้อผิดพลาดเล็กน้อยในคำชี้ขาด ซึ่งผู้คัดค้านได้ยื่นคำร้องคัดค้านการแก้ไขคำชี้ขาดดังกล่าว อันแสดงให้เห็นว่าผู้คัดค้านได้ร่วมกระบวนการชี้ขาดข้อพิพาทมาโดยตลอด ต่อมา อนุญาโตตุลาการได้มีคำสั่งแก้ไขคำชี้ขาดให้ผู้คัดค้านชำระค่าธรรมเนียมแทนผู้ร้องทั้งหกจากเดิมเป็นเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็น ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี และผู้คัดค้าน

/ได้รับ...

ได้รับคำวินิจฉัยชี้ขาดโดยชอบแล้ว โดยสถาบันอนุญาโตตุลาการได้ส่งคำชี้ขาดให้แก่ผู้ร้องทั้งหก และผู้คัดค้านเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔ และคณะอนุญาโตตุลาการมีคำสั่งให้แก้ไขคำชี้ขาด เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๔ ผู้ร้องทั้งหกมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ แจงให้ผู้คัดค้าน ปฏิบัติตามคำชี้ขาดแต่ผู้คัดค้านได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๒/๑๕๗๖ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้ร้องทั้งหกแจ้งปฏิเสธการปฏิบัติตามคำชี้ขาดดังกล่าว

ผู้ร้องทั้งหกเห็นว่าผู้ร้องทั้งหกและผู้คัดค้านไม่เป็นผู้บกพร่องในเรื่องความสามารถ ผู้ลงลายมือชื่อในสัญญาอนุญาโตตุลาการเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนผู้คัดค้านตามกฎหมาย และได้ดำเนินการถูกต้องตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดินทุกประการ นอกจากนี้ ผู้คัดค้าน ได้รู้ล่วงหน้าถึงการตั้งคณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าวโดยชอบแล้ว กล่าวคือ สถาบันอนุญาโตตุลาการ แจงให้ผู้คัดค้านตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายผู้คัดค้านแล้ว แต่ผู้คัดค้านปฏิเสธที่จะแต่งตั้ง อนุญาโตตุลาการ ผู้ร้องทั้งหกได้ร้องขอต่อศาลแพ่งให้มีคำสั่งแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการ ฝ่ายผู้คัดค้าน และศาลแพ่งมีคำสั่งแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายผู้คัดค้านตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งผู้คัดค้านได้ยอมรับ การแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการดังกล่าวและได้เข้าร่วมกระบวนการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๗ โดยได้เข้าร่วมประชุมเสนอข้อพิจารณาอนุญาโตตุลาการ ในวันดังกล่าวและเข้าร่วมในกระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการตลอดมา คณะอนุญาโตตุลาการได้ดำเนินการพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายและตามที่คู่กรณี ตกลงกันจนได้มีคำชี้ขาด ฉะนั้น คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าวจึงเป็นคำชี้ขาด ที่สามารถระงับได้โดยอนุญาโตตุลาการตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และการปฏิบัติตามคำชี้ขาด คือ การชำระเงินค่าเสียหายและคืนหนังสือค้ำประกันของ ธนาคารให้แก่ผู้ร้องทั้งหก การยอมรับหรือบังคับตามคำชี้ขาดดังกล่าวจึงไม่ขัดต่อความสงบ เรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๔๖ ข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔ โดยให้ผู้คัดค้านชำระเงินให้แก่ผู้ร้องทั้งหกจำนวน ๔,๙๘๓,๓๔๒,๓๘๓ บาท และ ๓๑,๐๓๕,๗๘๐ เหรียญสหรัฐ พร้อมดอกเบี้ยจำนวน ๒,๖๒๙,๙๑๕,๓๒๔.๙๒ บาท และ ๑๕,๗๑๔,๑๒๓.๖๙ เหรียญสหรัฐ เป็นเงินค่าจ้าง ค่าเสียหายและดอกเบี้ย รวมทั้งสิ้น ๗,๖๑๓,๒๕๗,๗๐๗.๙๒ บาท และอีก ๔๖,๗๔๙,๙๐๓.๖๙ เหรียญสหรัฐ พร้อมดอกเบี้ย

/ในอัตรา...

ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๔,๔๒๔,๐๙๙,๙๘๒ บาท และของต้นเงิน ๒๖,๔๓๔,๖๓๖ เหรียญสหรัฐ นับแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ จนถึงวันที่ชำระเสร็จแก่ผู้ร้องทั้งหกตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าว และให้ผู้คัดค้านคืนหนังสือคำประกันพร้อมชำระค่าธรรมเนียมจำนวน ๔๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ร้องทั้งหก โดยที่อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราในวันยื่นคำร้องนี้ ๑ เหรียญสหรัฐ มีอัตราแลกเปลี่ยนเท่ากับ ๒๙.๘๖๓๓ บาท จำนวนเงินเหรียญสหรัฐตามคำชี้ขาดคิดเป็นเงินบาทจำนวน ๑,๓๙๗,๖๔๙,๑๔๕.๖๙ บาท รวมเป็นเงินที่ผู้คัดค้านต้องชำระแก่ผู้ร้องทั้งหกตามคำชี้ขาดจำนวน ๙,๐๕๘,๙๐๖,๘๕๓.๖๑ บาท

ผู้คัดค้านให้การว่า สัญญาอนุญาโตตุลาการที่พิพาทเป็นโมฆะไม่มีผลผูกพันตามกฎหมาย เนื่องจากผู้คัดค้านเข้าทำสัญญาเลขที่ ๗๕/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ โดยสำคัญผิดในตัวบุคคลซึ่งเป็นคู่กรณีแห่งนิติกรรมและสำคัญผิดในตัวทรัพย์สินซึ่งเป็นวัตถุแห่งนิติกรรม อันเป็นการแสดงเจตนาโดยสำคัญผิดในสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งนิติกรรม และมีลักษณะการกระทำความผิดอาญารวมอยู่ด้วย ซึ่งเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน จึงเป็นโมฆะตามมาตรา ๑๕๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จากกรณีที่เกิดการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี ทำการทุจริต หลอกลวงผู้คัดค้านด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรแจ้งให้ทราบ ว่า บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ไม่ได้อยู่ร่วมเป็นคู่สัญญาเลขที่ ๗๕/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ และโดยการหลอกลวงดังกล่าวนี้ทำให้กิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี ได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้คัดค้านเป็นเงินจำนวน ๑๑๖,๐๔๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ กับเงินอีกประมาณ ๑๖,๑๐๐,๙๖๐,๐๐๐ บาท (จำนวนที่แท้จริงคือ ๑๒๑,๓๔๓,๘๘๗.๑๙ เหรียญสหรัฐ กับอีก ๑๗,๐๔๕,๘๘๙,๔๓๑.๔๐ บาท) ซึ่งหากไม่มีบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด อยู่ในกลุ่มกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี กลุ่มกิจการร่วมค้าดังกล่าวก็จะไม่ผ่านการคัดเลือกให้เป็นผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมและไม่ผ่านการพิจารณาผลการประกวดราคา แสดงว่าบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด มีความสำคัญในการพิจารณาให้เป็นผู้สัญญาในโครงการดังกล่าว ผู้คัดค้านได้ดำเนินการร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีอาญาต่อกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจีในข้อหาฉ้อโกงเมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ซึ่งต่อมาผู้คัดค้านยื่นฟ้องผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ กับพวกต่อศาลแขวงดุสิตในความผิดฐานฉ้อโกงเป็นคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๒๕๔/๒๕๔๗ และศาลแขวงดุสิตมีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๓๕๐๑/๒๕๕๒ ว่ามีการทุจริตของข้าราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐและกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี ซึ่งมีผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ ในความผิดฐานฉ้อโกงเกี่ยวกับการทำสัญญาพิพาทกับ

/ผู้คัดค้าน...

ผู้คัดค้าน สัญญาโครงการจัดการน้ำเสียพิพาทจึงเป็นสัญญาที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีของประชาชนอันตกเป็นโมฆะ รวมถึงข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการด้วย คณะอนุญาโตตุลาการจึงไม่มีอำนาจวินิจฉัยคดีนี้ คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการจึงเป็น คำชี้ขาดเกี่ยวกับข้อพิพาทที่ไม่สามารถจะระงับโดยการอนุญาโตตุลาการได้ตามกฎหมาย และการยอมรับหรือการบังคับตามคำชี้ขาดนั้นจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือ ศีลธรรมอันดีของประชาชน ผู้คัดค้านกล่าวอ้างความเป็นโมฆะของสัญญาและแจ้งให้กิจการ ร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี ทราบตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ แล้ว สัญญาอนุญาโตตุลาการ ตามสัญญาพิพาท และคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการจึงไม่มีผลผูกพันผู้คัดค้าน ตามมาตรา ๑๕๖ และมาตรา ๑๗๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และตามมาตรา ๔๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕

อีกทั้ง กระบวนการแต่งตั้งและองค์ประกอบคณะอนุญาโตตุลาการนั้นขัดต่อ พระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๔๓ (๕) เนื่องจากผู้คัดค้านไม่ได้ตกลง ยินยอมหรือมีส่วนร่วมในกระบวนการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการหรือกระบวนการพิจารณาใดๆ อันรวมไปถึงการแก้ไขคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการด้วย โดยผู้คัดค้านได้ใช้สิทธิโต้แย้ง คัดค้านกระบวนการอนุญาโตตุลาการและคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการที่ไม่ชอบมาตั้งแต่ต้น จึงไม่อาจถือว่าผู้คัดค้านยินยอมหรือร่วมตกลงเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะอนุญาโตตุลาการและ กระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการแต่อย่างใด และเมื่อผู้คัดค้านปฏิเสธการเข้าสู่ กระบวนการอนุญาโตตุลาการ ผู้ร้องทั้งหกได้ยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งขอให้มีคำสั่งตั้งอนุญาโตตุลาการ ฝ่ายผู้คัดค้าน ตามคดีหมายเลขดำที่ ๑๖๗๖/๒๕๔๗ ผู้คัดค้านจึงได้ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ร้องทั้งหก ไม่มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้มีคำสั่งแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการแทนผู้คัดค้าน ศาลแพ่ง ได้ไต่สวนคำร้องแล้วมีคำสั่งตั้งนายเคียง บุญเพิ่ม เป็นอนุญาโตตุลาการฝ่ายผู้คัดค้าน ผู้คัดค้าน จึงได้อุทธรณ์คำสั่งของศาลชั้นต้นดังกล่าว ต่อมา อนุญาโตตุลาการทั้งสองฝ่ายได้แต่งตั้งให้ นายวิฑูรย์ ตั้งตรงจิตต์ เป็นประธานคณะอนุญาโตตุลาการ และได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้คัดค้าน ยื่นคำคัดค้านข้อเรียกร้องของผู้ร้องทั้งหก พฤติการณ์ทั้งหมดของผู้คัดค้านแสดงให้เห็นเจตนาของ ผู้คัดค้านที่ปฏิเสธการเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการในข้อพิพาทนี้มาตั้งแต่ต้น นอกจากนี้ การที่ ผู้ร้องทั้งหกยื่นคำร้องต่อศาลปกครอง ขอให้บังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการยอมเป็น ที่ยุติว่าผู้ร้องทั้งหกยอมรับว่า สัญญาโครงการระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียในเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ สัญญาเลขที่ ๗๕/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ เป็นสัญญา

/ทางปกครอง...

ทางปกครอง ประกอบกับพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ มุ่งประสงค์ให้พิจารณา ลักษณะเนื้อหาแห่งประเด็นข้อขัดแย้งหรือข้อพิพาทระหว่างคู่สัญญาเป็นสิ่งสำคัญว่าเป็นคดีแพ่ง หรือคดีปกครอง หากเป็นคดีแพ่งศาลที่มีเขตอำนาจได้แก่ ศาลยุติธรรม หากเป็นคดีปกครอง ศาลที่มีเขตอำนาจ ได้แก่ ศาลปกครอง โดยเจตนารมณ์ของกฎหมายจำเป็นต้องที่ยื่นต่อศาล ที่มีเขตอำนาจตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการพิจารณาชั้นอนุญาโตตุลาการเพื่อรองรับการใช้สิทธิทางศาลของ บุคคลตลอดจนช่วยเหลือให้กระบวนการอนุญาโตตุลาการดำเนินการต่อไป ฉะนั้น เมื่อผู้ร้องทั้งหก ทราบตั้งแต่เข้าทำสัญญาและยอมรับแล้วว่าสัญญาพิพาทเป็นสัญญาทางปกครอง ผู้ร้องทั้งหก จึงต้องยื่นคำร้องต่อศาลปกครองซึ่งเป็นศาลที่มีเขตอำนาจให้มีคำสั่งแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการแทน ผู้คัดค้าน แต่ผู้ร้องทั้งหกยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งซึ่งไม่ใช่ศาลที่มีเขตอำนาจเหนือสัญญาพิพาท ย่อมเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๒) การแต่งตั้งนายเคียง บุญเพิ่ม เป็นอนุญาโตตุลาการ ฝ่ายผู้คัดค้านจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายและยอมทำให้การแต่งตั้งประธานอนุญาโตตุลาการดังกล่าว เป็นไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน อันทำให้กระบวนการพิจารณา รวมถึงคำสั่งและคำชี้ขาดใดๆ ของคณะอนุญาโตตุลาการ ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๔๔ ไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นไปตามที่คู่พิพาทได้ตกลงกันไว้ อันถือได้ว่ายังไม่มีคำชี้ขาด ของคณะอนุญาโตตุลาการ ตามที่ผู้ร้องทั้งหกกล่าวอ้างแต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อผู้ร้องทั้งหก ดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งซึ่งไม่ใช่ศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อให้ศาลแพ่งดำเนินการ ตั้งอนุญาโตตุลาการ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๒) และองค์ประกอบของอนุญาโตตุลาการไม่ได้เป็นไปตามเงื่อนไข ขั้นตอนของสัญญาอนุญาโตตุลาการ ข้อ ๖๗ และพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ รวมทั้งกระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการก็ไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย และไม่เป็นไปตามที่ผู้กรณีตกลงกันไว้ ศาลปกครองจึงมีอำนาจทำคำสั่งปฏิเสธ การขอบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการของผู้ร้องทั้งหกได้

นอกจากนี้ ตามหลักเกณฑ์ของเงื่อนไขของสัญญาพิพาท ข้อ ๖๗.๑ กำหนดให้ ข้อพิพาทที่จะเสนออนุญาโตตุลาการได้จะต้องเป็นข้อพิพาทที่ได้ยื่นไปยังวิศวกรให้ทำการ ตัดสินก่อน เมื่อวิศวกรตัดสินแล้วถ้าคู่สัญญาฝ่ายใดไม่พอใจหรือวิศวกรไม่ได้ตัดสินภายใน กำหนดเวลา ๘๔ วัน นับแต่ได้รับเรื่อง คู่สัญญาอาจบอกกล่าวให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบและส่งมอบ สำเนาไปยังวิศวกรแจ้งให้ทราบความประสงค์ที่จะยื่นเรื่องที่พิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ ข้อ ๖๗.๒

/กำหนดให้...

กำหนดให้การดำเนินกระบวนการอนุญาตโตตุลาการจะยังไม่ดำเนินการ เว้นแต่จะได้อาศัยความพยายามในการยุติข้อพิพาทระหว่างคู่สัญญาอย่างฉันทันทีมีตราก่อน และข้อ ๖๗.๓ กำหนดว่า อนุญาตโตตุลาการมีอำนาจตัดสินข้อพิพาทที่เกี่ยวกับการตัดสินของวิศวกร (ถ้ามี) ที่ยังไม่สิ้นสุดและยังไม่มีผลผูกพัน และข้อพิพาทไม่สามารถยุติข้อพิพาทกันอย่างฉันทันทีมีตราได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด เมื่อปรากฏว่าผู้ร้องทั้งหกยื่นข้อเรียกร้องเป็นข้อพิพาทไปยังบริษัทที่ปรึกษา AMS ซึ่งเป็นวิศวกรที่ปรึกษาทั้งหมด ๑๑ ข้อ ได้แก่ ข้อเรียกร้องที่ ๑ เรียกร้องเกี่ยวกับการรับรองจำนวนเงินค่าปรับราคา ซึ่งผู้ร้องทั้งหกอ้างว่าวิศวกรที่ปรึกษาได้รับรองเงินค่างานและค่าปรับราคาต่ำกว่าที่ผู้ร้องทั้งหกขอเบิกจ่าย ข้อเรียกร้องที่ ๒ เรียกร้องค่างานในส่วนของถังตกตะกอนและสถานีสูบน้ำ ซึ่งต่อมาได้แบ่งออกเป็นสองข้อเรียกร้อง คือ ข้อเรียกร้องข้อที่ ๒A การชำระค่าถังตกตะกอน ข้อเรียกร้องที่ ๒B การชำระราคาค่าสถานีสูบน้ำ ข้อเรียกร้องที่ ๓ การจ่ายเงินล่วงหน้าล่าช้า ข้อเรียกร้องที่ ๔ การทบทวนการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ข้อเรียกร้องที่ ๕ ดอกเบี้ยกรณีออกใบรับรองการจ่ายเงินในระหว่างก่อสร้างล่าช้า ข้อเรียกร้องที่ ๖ การอนุมัติเบิกจ่ายเงินไม่ครบจำนวน ข้อเรียกร้องที่ ๗ การก่อสร้างในที่ดินส่วนบุคคล ข้อเรียกร้องที่ ๘ ส่วนงานบำบัดน้ำเสีย-การอนุญาตและการตรวจสอบแบบล่าช้า ข้อเรียกร้องที่ ๙ ความล่าช้าเนื่องจากเหตุวุ่นวายของประชาชน ข้อเรียกร้องที่ ๑๐ การบริหารสัญญาโดยวิศวกรที่ปรึกษาและ ข้อเรียกร้องที่ ๑๑ ความล่าช้าและเหตุขัดข้องโดยทั่วไปทั้งหมด โดยข้อเรียกร้องทั้ง ๑๑ ข้อดังกล่าว วิศวกรที่ปรึกษาได้มีคำตัดสินและส่งคำตัดสินนั้นให้ผู้คัดค้านแล้ว ฉะนั้น ข้อเรียกร้องที่ยังไม่ได้ยื่นต่อวิศวกรจึงเป็นข้อเรียกร้องที่อยู่นอกขอบเขตของสัญญาอนุญาตโตตุลาการและคณะอนุญาโตตุลาการไม่มีอำนาจวินิจฉัยตามที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขของสัญญาพิพาท ข้อ ๖๗.๓ ซึ่งตามคำเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการของผู้ร้องทั้งหกมีข้อเรียกร้องที่ยังไม่ได้ผ่านขั้นตอนเงื่อนไขการวินิจฉัยของวิศวกรที่ปรึกษาตามสัญญาข้อ ๖๗.๑ ดังนี้ การขอให้ชดใช้ค่าก่อสร้างอาคารตะแกรงดักขยะ ค่าใช้จ่ายในการต่ออายุหนังสือค้ำประกัน ค่าที่ดินของระบบรวบรวมน้ำเสีย การคืนเงินประกันผลงานที่หักไว้ การชดใช้ค่าใช้จ่ายในการต่ออายุหนังสือค้ำประกัน ค่าเสียหายจากการที่ผู้เสนอข้อพิพาทต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจ้างที่ปรึกษากฎหมายและที่ปรึกษาด้านวิศวกรรมชาวต่างประเทศเพื่อประเมินความเสียหายในการเตรียมการบอกเลิกสัญญา ค่าเสียหายจากการเดินระบบและงานซ่อมบำรุงจนถึงวันบอกเลิกสัญญาและการเตรียมพร้อมสำหรับงานซ่อมบำรุงหลังเลิกสัญญาเนื่องจากโครงการก่อสร้างดังกล่าว ค่าเสียหายจากการที่ผู้เสนอข้อพิพาทต้องเตรียมพร้อมสำหรับการทำงานซ่อมบำรุงระบบ

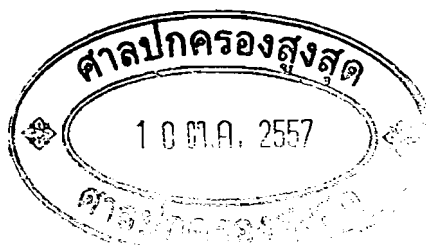

/ภายหลังจาก...

เมื่อข้อเรียกร้องที่ ๑ ที่ ๖ และที่ ๑๐ ยังไม่มีการทำความตกลงกัน ข้อเรียกร้องดังกล่าวจึงยังไม่ระงับ แต่ข้อเรียกร้องข้ออื่นถือว่าระงับไปตามบันทึกข้อตกลง MOA ดังกล่าว บันทึกข้อตกลง MOA จึงมีผลบังคับได้ตามสัญญา คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ใช้บังคับไม่ได้ การยอมรับหรือการบังคับตามคำชี้ขาดจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

สำหรับกระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการในกรณีคณะอนุญาโตตุลาการ กำหนดให้ภาระพิสูจน์ข้อเท็จจริงแก่ผู้ร้องทั้งหกในประเด็นข้อพิพาทข้อ ๓ บันทึกข้อตกลง MOA มีผลใช้บังคับได้หรือไม่ ข้อ ๔ ฝ่ายใดเป็นฝ่ายผิดสัญญา และข้อ ๕ ผู้คัดค้านจะต้องชำระค่าจ้าง และค่าเสียหายตามข้อเรียกร้อง และผู้ร้องจะต้องคืนเงินหรือใช้ค่าเสียหายตามข้อเรียกร้องแย้ง ให้แก่ผู้คัดค้านหรือไม่ นั้น ปรากฏว่าในการพิสูจน์ข้อเท็จจริงโดยเฉพาะเกี่ยวกับประเด็น ค่าเสียหาย อนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดเพียงว่า เชื่อตามที่ผู้ร้องทั้งหกกล่าวอ้างพยานบุคคล เพียงปากเดียวมาเบิกความลอยๆ โดยไม่มีพยานเอกสารใดมาประกอบคำชี้ขาด และผู้ร้องทั้งหก ไม่สามารถนำสืบค่าเสียหายในแต่ละประเด็นได้ตามภาระการพิสูจน์ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้ร้องทั้งหก แต่อนุญาโตตุลาการกลับรับฟังและเชื่อพยานบุคคลที่ผู้ร้องทั้งหกนำมาเบิกความลอยๆ เท่านั้น และไม่ได้ให้เหตุผลประกอบการกำหนดค่าเสียหายเช่นนั้นในแต่ละรายการที่เรียกร้องแต่อย่างใด คำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการดังกล่าวจึงเกิดจากกระบวนการพิจารณาที่มีได้เป็นไปตามที่คู่พิพาท ได้ตกลงกัน จึงไม่ชอบด้วยมาตรา ๔๓ (๕) แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบกับสัญญาพิพาทนี้เป็นสัญญาที่ขัดต่อมติคณะรัฐมนตรี เนื่องจากมติคณะรัฐมนตรี กำหนดให้ทำสัญญาก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย ๒ สัญญา แต่ปรากฏว่า ผู้ร้องทั้งหกกับผู้คัดค้าน มีการทำสัญญาโครงการบำบัดน้ำเสียฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตกของจังหวัดสมุทรปราการ ตามสัญญาเลขที่ ๗๕/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ เพียงสัญญาเดียว การทำสัญญาดังกล่าวจึงไม่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี ข้อพิพาทดังกล่าวจึงไม่สามารถจะระงับโดยอนุญาโตตุลาการได้ตามกฎหมาย

ส่วนกรณีคณะอนุญาโตตุลาการมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๕๔ ว่า ผู้คัดค้านผิดสัญญาอีกหลายประการก็ไม่ปรากฏว่าผู้ร้องทั้งหก ได้กล่าวอ้างว่าผู้คัดค้านผิดสัญญาในเรื่องใดบ้าง คงรับฟังได้ว่าผู้คัดค้านผิดสัญญาไม่จ่ายค่างวดงานที่ ๕๕ ที่ ๕๖ ที่ ๕๗ และที่ ๕๘ ดังกล่าวข้างต้นเท่านั้น ซึ่งตามข้อเรียกร้องของผู้ร้องทั้งหกได้ขอให้ผู้คัดค้านชำระค่างวดงานที่ ๕๕ ที่ ๕๖ ที่ ๕๗ และที่ ๕๘ เป็นเงินจำนวน ๑๑๑,๒๕๐,๓๒๗ บาท

/เท่านั้น...

เท่านั้น การที่คณะอนุญาโตตุลาการได้มีคำชี้ขาดให้ผู้คัดค้านชำระเงินค่าจ้าง ค่าเสียหาย รวมดอกเบี้ยตามข้อเรียกร้องเป็นเงิน ๔,๙๘๓,๓๔๒,๓๘๓ บาท และ ๓๑,๐๓๕,๗๘๐ เหรียญสหรัฐ ให้แก่ผู้ร้องทั้งหก พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงิน ๔,๔๒๔,๐๙๙,๙๘๒ บาท และของเงิน ๒๖,๔๓๔,๖๓๖ เหรียญสหรัฐ นับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และคืนหนังสือค้ำประกันพร้อมค่าธรรมเนียม และค่าธรรมเนียมแทนผู้ร้องทั้งหกเป็นเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท จนกว่าจะคืนหนังสือค้ำประกันให้แก่ผู้ร้องทั้งหก ซึ่งเป็นคำชี้ขาดให้ผู้คัดค้าน ชำระเงินให้แก่ผู้คัดค้านเต็มตามข้อเรียกร้องของผู้ร้องทั้งหกทุกประการ คำชี้ขาดของ คณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าวจึงขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน นอกจากนี้ คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการไม่ได้วินิจฉัยว่ามีเหตุผลตามข้อเท็จจริงและ ข้อกฎหมายใด และไม่ได้รับเหตุผลการวินิจฉัยทั้งปวงโดยขัดแย้งตามพระราชบัญญัติ อนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๓๗ วรรคสอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่จะวินิจฉัย ข้อเรียกร้องใดอยู่ในข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการหรือไม่ ซึ่งคณะอนุญาโตตุลาการต้องวินิจฉัยก่อนว่า ข้อเรียกร้องใดอยู่ในข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการ จึงจะชี้ขาดให้ผู้ร้องรับผิดชอบได้ ดังนั้น คำชี้ขาด ดังกล่าว จึงเป็นคำชี้ขาดที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นธรรมแก่ผู้คัดค้าน การยอมรับ หรือการบังคับตามคำชี้ขาดจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และโดยที่คำเสนอข้อพิพาทของผู้ร้องทั้งหกและตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ไม่เคยมีคำขอหรือคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการข้อใดกำหนดให้ผู้คัดค้านต้องนำค่าธรรมเนียม (สำหรับหนังสือค้ำประกัน) จำนวน ๔๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาชำระแก่ผู้ร้องและไม่มีคำชี้ขาด ให้ผู้คัดค้านต้องชำระค่าธรรมเนียมในอัตรา ๒๔,๗๕๐,๒๖๐.๓๙ บาทต่อปี นับจากวันยื่นคำร้องนี้ ตามที่ผู้ร้องทั้งหกอ้างแต่อย่างใด การยื่นคำขอดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ผู้ร้องทั้งหกใช้สิทธิ ที่ไม่สุจริตและบิดเบือนข้อเท็จจริงมาโดยตลอดทำให้ศาลหลงเชื่อและออกคำสั่งโดยผิดพลาด ไม่ตรงกับคำชี้ขาดที่แท้จริง คำขอบังคับดังกล่าวของผู้ร้องทั้งหกจึงเป็นคำร้องขอที่ไม่ตรงกับคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ศาลไม่อาจมีคำสั่งที่นอกเหนือไปจากคำชี้ขาดของ คณะอนุญาโตตุลาการได้

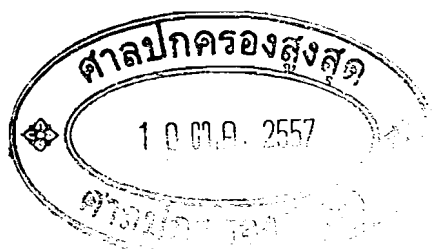
สำนวนคดีที่สอง (คดีหมายเลขดำที่ ๘๐๗/๒๕๕๔ หมายเลขแดงที่ ๒๐๙๐/๒๕๕๕) ผู้คัดค้านยื่นคำร้องทำนองเดียวกับคำให้การในสำนวนคดีที่หนึ่งและเพิ่มเติมว่า ในปีงบประมาณ ๒๕๓๖ ธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank หรือ ADB) ได้ให้การสนับสนุน เงินให้เปล่าแก่ผู้คัดค้านในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและในโครงการจัดการน้ำเสียและควบคุมมลพิษ

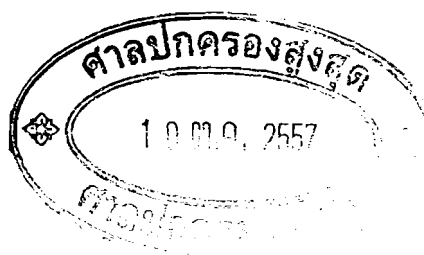
/จังหวัด...

จังหวัดสมุทรปราการ (Wastewater Management and Pollution Control in Samut Prakam) ในวงเงิน ๖๐๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ เพื่อศึกษาความเหมาะสมและออกแบบเบื้องต้นโดยการจัดการน้ำเสีย เขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ และช่วยเหลือผู้คัดค้านในการจัดเตรียมเอกสารประกวดราคา สำหรับการประกวดราคาเพื่อคัดเลือกผู้รับเหมาโครงการออกแบบรวมก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ผังตะวันออกและผังตะวันตก โดยต่อมา คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๘ เห็นชอบในหลักการแบบงานโครงการจัดการน้ำเสียในเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ แผนการใช้เงินโครงการ และการว่าจ้างแบบเหมารวม (Turn Key) เพื่อการออกแบบรวมก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียของ จังหวัดสมุทรปราการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้คัดค้านจึงได้มีประกาศเพื่อคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติเบื้องต้นในการออกแบบรวมก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย ๒ โครงการ คือ ชายฝั่งตะวันออกและตะวันตก ของแม่น้ำเจ้าพระยาในวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๘ และประกาศเชิญชวนผู้สนใจยื่นเอกสาร แสดงคุณสมบัติเบื้องต้นเพื่อขายที่ดินสำหรับใช้ในโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ โดยที่ดินฝั่งตะวันออกจะต้องมีเนื้อที่ติดต่อกันเป็นผืนเดียวกัน ขนาดประมาณ ๑,๕๕๐ ไร่ ฝั่งตะวันตกจะต้องมีเนื้อที่ติดต่อกันเป็นผืนเดียวกัน ขนาดประมาณ ๓๕๐ ไร่ เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘

ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ ได้ทำสัญญากิจการร่วมค้ากันเพื่อยื่นเอกสารแสดง คุณสมบัติเบื้องต้นและเข้าร่วมในการประกวดราคาโครงการจัดการน้ำเสียจังหวัดสมุทรปราการ (ฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตก) โดยแต่งตั้งผู้ร้องที่ ๑ เป็นแกนนำของกิจการร่วมค้า ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ นายแอนโทนี ไนเกล เฮนเลย์ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจของ บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ได้ตกลงร่างสัญญากิจการร่วมค้ากับผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ เป็นกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี และคู่สัญญาตกลงให้บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด เป็นตัวแทนในการดำเนินการกิจการร่วมค้าในฐานะบริษัทแกนนำ และในวันเดียวกันนั้น นายแอนโทนี ไนเกล เฮนเลย์ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากกิจการร่วมค้า ระหว่างบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด กับผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ ได้ยื่นเอกสารแสดงคุณสมบัติเบื้องต้นสำหรับสัญญาฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตก ของโครงการจัดการน้ำเสียสมุทรปราการ โดยได้ระบุความสำคัญของบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ว่าเป็นผู้ดำเนินการด้านการจัดการสาธารณูปโภคเพื่อให้บริการลูกค้า

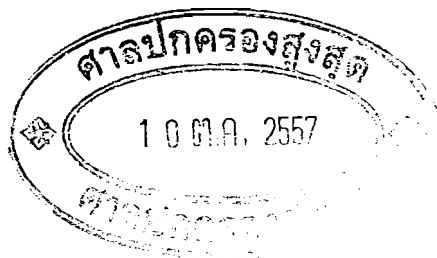
๒๘ ล้านรายทั่วโลก ในการจัดทำน้ำดิบมาดื่มได้อย่างปลอดภัย บำบัดน้ำให้เป็นไปตามข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นเอกชนชั้นนำของโลกที่ดำเนินการเกี่ยวกับน้ำอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดของสหราชอาณาจักร และเป็นหนึ่งในวิสาหกิจที่ดำเนินการเกี่ยวกับน้ำและน้ำเสียที่ใหญ่ที่สุดทั่วโลก โดยมุ่งเน้นในการดำเนินการด้านสาธารณสุขไปไกลในระยะยาว โดยการใช้ทักษะความชำนาญที่ได้รับจากประสบการณ์ในประเทศอังกฤษทางตะวันตกเฉียงเหนือ โดยจะหาทางออกที่สามารถกระทำได้ให้แก่ลูกค้า ชุมชนและรัฐบาลในที่ต่างๆ ทั่วโลก จากนั้น ผู้คัดค้านได้ให้บริษัท สินธุ มอนโกเมอรี จำกัด ทำการวิเคราะห์คุณสมบัติของผู้เสนอคุณสมบัติเบื้องต้น ซึ่งบริษัทดังกล่าวได้วิเคราะห์กลุ่มกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี แล้วสรุปว่า บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด มีความเข้าใจในข้อกำหนดด้านเทคนิคของโครงการเป็นอย่างดี ทั้งในการร่วมตัวของบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด กับกลุ่มบริษัทดังกล่าวจะมาชดเชยในส่วนของการขาดประสบการณ์ด้านเทคนิคในเรื่องระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียของบริษัทก่อสร้างในประเทศไทยที่เป็นกลุ่มกิจการร่วมค้า และเป็นสิ่งที่สำคัญเกี่ยวกับข้อตกลงที่ว่า บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด จะเป็นคู่สัญญาต่อไป โดยให้ความสำคัญของบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ในการที่จะให้เป็นผู้เดินระบบและการบำรุงรักษาระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย สำหรับความแข็งแกร่งทางการเงินได้ให้คะแนนของกลุ่มที่นำโดยบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ผ่านด้านเกณฑ์ ๗๐% จากเกณฑ์ขั้นต่ำ ๖๐% ในส่วนที่เกี่ยวกับการเดินระบบและบำบัดน้ำเสียได้ให้คะแนนความสำคัญ ๗๗% จากเกณฑ์ขั้นต่ำ ๕๐% นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มบริษัทที่ผ่านเกณฑ์อีก ๓ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มบริษัท คอนกรีต คอนสตรัคชั่น (ไทยแลนด์) จำกัด กลุ่มบริษัท มารูบีนี คอปเปอร์เรชั่น จำกัด และกลุ่มบริษัท ชัมซุง คอปเปอร์เรชั่น จำกัด ภายหลังจากที่บริษัท สินธุ มอนโกเมอรี จำกัด ได้ส่งรายงานการวิเคราะห์ให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมพิจารณา คณะกรรมการดังกล่าวได้พิจารณาแล้วเห็นชอบตามที่บริษัท สินธุ มอนโกเมอรี จำกัด เสนอและได้รายงานผลการพิจารณาให้อธิบดีของผู้คัดค้านทราบ ซึ่งอธิบดีของผู้คัดค้านเห็นชอบตามที่คณะกรรมการดังกล่าวเสนอสำหรับการประกาศเชิญชวนผู้สนใจยื่นเอกสารแสดงคุณสมบัติเบื้องต้นเพื่อขายที่ดิน นั้นปรากฏว่ามีผู้มีคุณสมบัติเบื้องต้นเพื่อขายที่ดินในฝั่งตะวันออก ๒ ราย คือ บริษัท คลองด่าน มารีน แอนด์ ฟิชเชอรี จำกัด และนายวันชัย ผุดวาริ ส่วนฝั่งตะวันตกไม่มี คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกคุณสมบัติเบื้องต้นเพื่อขายที่ดินของผู้คัดค้านจึงได้รายงานผลการพิจารณา

/ให้อธิบดี...

ให้อธิปไตยของผู้คัดค้านทราบ และให้แจ้งรายชื่อทั้งหมดให้บริษัทที่ผ่านการคัดเลือกผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเพื่อเป็นผู้มีสิทธิเข้าคัดเลือกประกวดราคาทราบ

ต่อมา คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ เห็นชอบในหลักการการปรับปรุงวิธีการก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตก และวงเงินงบประมาณที่ขอปรับค่าใช้จ่ายในส่วนเฉพาะของโครงการว่าจ้างแบบรับเหมารวมฯ จากเดิม ๑๒,๘๖๖ ล้านบาท เป็นวงเงิน ๒๒,๙๕๕ ล้านบาท แล้วคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติเห็นชอบในหลักการดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๐ โดยมีโครงการอนุมัติงบประมาณเพิ่มขึ้น ๔ เรื่อง คือ (๑) การวางท่อรวบรวมและส่งน้ำเสีย โดยใช้วิธีการดันท่อลอดและระบบบอโมงค์ (pipejacking and tunneling) แทนการใช้วิธีการขุดเปิดผิวถนน (open cut) เพื่อลดปัญหาจราจร ซึ่งเป็นปัญหาวิกฤติในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ (๒) การใช้ท่อที่ต้องมีการป้องกันการกัดกร่อนโดยการบุ (lining) ด้วยสารป้องกันการกัดกร่อนซึ่งจะทำให้อายุการใช้งานของท่อเพิ่มจากประมาณ ๒๐ ปี เป็นมากกว่า ๕๐ ปี (๓) ราคาที่ดินของระบบบำบัดน้ำเสีย จากการประกาศเชิญชวนให้ผู้สนใจยื่นแสดงคุณสมบัติเสนอขายที่ดินสำหรับก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย ปรากฏว่าราคาที่ดินที่เสนอนั้นสูงกว่าราคาที่ดินประมาณไว้เดิม และ (๔) การระบายน้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัดแล้วไม่ให้มีผลกระทบต่อแหล่งน้ำ ต่อมา ผู้คัดค้านได้มีหนังสือแจ้งให้กลุ่มบริษัทที่ผ่านการคัดเลือกยื่นของประกวดราคาโดยให้มีการยื่นของประกวดราคา ๒ ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ ๑ เป็นการยื่นของข้อเสนอทางเทคนิคเพียงอย่างเดียว ขั้นตอนที่ ๒ เป็นการยื่นแบบ ๒ ของ คือ ของข้อเสนอทางเทคนิคที่ปรับปรุงแล้ว และของราคา ปรากฏว่าในขั้นตอนที่ ๑ มีผู้ยื่นของประกวดราคาเพียง ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มบริษัท มารูบีนี คอเปอเรชั่น จำกัด และกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี โดยกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจีเสนอรายละเอียดในเอกสารประกวดราคาส่วนที่ ๓ เกี่ยวกับการเดินระบบและบำรุงรักษาเป็นหน้าที่ของ บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด และได้เสนอข้อตกลงระหว่างกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี และบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ฉบับลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๙ โดยได้มีการแบ่งแยกหน้าที่กันให้กลุ่มบริษัทไทยในกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจีรับผิดชอบเรื่องการก่อสร้าง ส่วนบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด รับผิดชอบเรื่องการเดินระบบและบำรุงรักษา คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาของผู้คัดค้านได้ให้บริษัทที่ปรึกษาด้านวิศวกรรม (AMS) (บริษัทที่ปรึกษา AMS) ประกอบด้วย บริษัท ดับเบิลยู เอส แอทกิน อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด

/(WS.Atkin International...

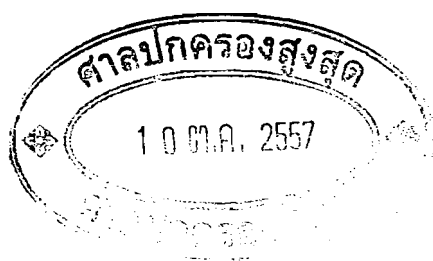
(WSAtkin International Co.,Ltd.) บริษัท แมคโคร คอนซัลแทนท์ จำกัด (MACRO Consultants Co.,Ltd.) และบริษัท ซินแคลร์ไนท์เมอร์ซ จำกัด (Sinclair Knight Merze Pty Co.,Ltd.) ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในด้านวิศวกรรมด้านน้ำเสียโดยเฉพาะเรื่องการทำบำบัดน้ำเสีย) ทำการประเมินคุณสมบัติของผู้ประกวดราคาและข้อเสนอของผู้ประกวดราคาจำนวน ๒ ราย ซึ่งบริษัทที่ปรึกษา AMS ได้ทำการวิเคราะห์ข้อเสนอทางด้านเทคนิคของกลุ่มบริษัททั้งสองว่าผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่วางไว้ และเห็นชอบตามข้อเสนอทางด้านเทคนิคของทั้งสองกลุ่มที่ให้รวมโครงการในฝั่งตะวันออก และฝั่งตะวันตกเข้าด้วยกัน โดยสร้างท่อลอดแม่น้ำเจ้าพระยาแทนการก่อสร้างโรงบำบัดน้ำเสียในฝั่งตะวันตก แต่มีข้อเสนอแนะให้มีการปรับปรุงทางด้านเทคนิคเพิ่มเติมในการยื่นของเทคนิคในขั้นตอนที่ ๒ คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาพิจารณาแล้วเห็นชอบตามที่บริษัทที่ปรึกษา AMS วิเคราะห์ ต่อมา ในขั้นตอนที่ ๒ มีกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจียื่นของประกวดราคาเพียงรายเดียว คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้ให้บริษัทที่ปรึกษา AMS ทำการวิเคราะห์ ซึ่งบริษัทที่ปรึกษา AMS ได้วิเคราะห์แล้วเห็นว่าข้อเสนอประกวดราคาของกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจีผ่านเกณฑ์ที่วางไว้ รวมถึงเรื่องการเดินระบบและบำรุงรักษาโครงการ ซึ่งกลุ่มกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจีได้นำเสนอว่าการเดินระบบและบำรุงรักษาดังกล่าวเป็นหน้าที่ของบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาจึงเห็นชอบตามรายงานและข้อเสนอของบริษัทที่ปรึกษา AMS คณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคาเห็นว่ามีการยื่นประกวดราคาในขั้นตอนที่ ๒ เพียงรายเดียว การพิจารณาว่าจะเปิดซองต่อไปหรือไม่จะต้องได้รับอนุมัติจากอธิบดีของผู้คัดค้าน ซึ่งอธิบดีของผู้คัดค้านได้อนุมัติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๐ คณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคาจึงทำการเปิดซองราคาต่อไป ปรากฏว่ากิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจีเสนอราคา ๒๖,๐๐๐ ล้านบาทเศษ คณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคาจึงได้ทำการต่อรองราคาครั้งสุดท้ายเหลือราคา ๒๒,๙๔๙,๙๘๔,๐๒๐ บาท ซึ่งกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจีเสนอราคาเป็นเงิน ๒ สกุล จำนวน ๑๙,๕๐๖,๐๙๖,๖๐๗ บาท กับอีก ๑๓๔,๔๒๑,๘๓๕ เหรียญสหรัฐ ซึ่งราคาดังกล่าวต่ำกว่าวงเงินงบประมาณที่ได้รับความเห็นชอบจากมติคณะรัฐมนตรี (เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๐) ในวงเงิน ๒๒,๙๕๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท คณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคาเห็นว่า เป็นราคาที่เหมาะสม อธิบดีของผู้คัดค้านจึงได้เสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมพิจารณาอนุมัติจัดจ้าง รัฐมนตรีว่าการฯ ได้พิจารณาอนุมัติตามที่เสนอ

ศาลปกครองสูงสุด
10 ต.ค. 2557

/เมื่อวันที่...

เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๐ บริษัท ยูไนเต็ท ยูทิลิตี้ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทแม่ของบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ได้มีหนังสือถึงผู้ร้องที่ ๑ แจ้งว่า บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ไม่อาจเห็นพ้องด้วยกับเงื่อนไขของสัญญา จึงขอเพิกถอนหนังสือมอบอำนาจและจะไม่รับผิดชอบใดๆ ต่อผลอันเนื่องมาจากการใช้หนังสือมอบอำนาจฉบับนั้นตั้งแต่วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป ต่อมา วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ ผู้คัดค้านในฐานะผู้ว่าจ้างได้ตกลงกับกลุ่มกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเจี ซึ่งประกอบด้วยผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ และบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ในฐานะผู้รับจ้าง ทำสัญญาจ้างดำเนินงานตามสัญญาโครงการบำบัดน้ำเสียฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตกของจังหวัดสมุทรปราการ ตามสัญญาเลขที่ ๗๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ โดยมีผู้ร้องที่ ๑ เป็นผู้ลงนามในฐานะผู้รับจ้างโดยอาศัยหนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๙ ที่ได้มอบอำนาจไว้ ขณะยื่นประกวดราคา สำหรับที่ดินที่สร้างโรงบำบัดน้ำเสียนั้น ตามสัญญาดังกล่าวกำหนดให้ผู้ร้องทั้งหมดต้องโอนที่ดินจำนวนไม่น้อยกว่า ๑,๙๐๐ ไร่ ในราคาตามรายการวัสดุก่อสร้าง (Bill of Quantity หรือ BOQ) ตามสัญญาในวงเงิน ๑,๙๕๖,๖๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้คัดค้าน ภายในกำหนด ๖ เดือน นับแต่วันลงนามในสัญญาโดยกำหนดให้โอนตรงจากเจ้าของที่ดินมายังผู้คัดค้าน โดยผู้ร้องทั้งหมดได้ระบุที่ดินที่จะทำการโอนเป็นที่ดินของบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรี จำกัด ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ผู้ร้องทั้งหมดได้ส่งมอบที่ดินจำนวน ๑๗ โฉนดที่ดิน ให้แก่ผู้คัดค้าน โดยคณะกรรมการตรวจรับที่ดินได้ตรวจรับที่ดินไว้ก่อนเนื่องจากเห็นว่าเจ้าของที่ดินและผู้ร้องทั้งหมดได้ทำสัญญาว่าถ้าหากมีการรังวัดที่ดินในภายหลังแล้วปรากฏว่าจำนวนที่ดินไม่ครบตามที่กำหนดไว้สำหรับโครงการจำนวน ๑,๙๐๓ ไร่ ๓๑ ตารางวา จะมีการนำที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๔๑๐๖ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรี จำกัด มาโอนให้แก่ผู้คัดค้านจนครบจำนวนที่กำหนดไว้สำหรับโครงการ ต่อมา ได้มีการรับโอนที่ดินโดยกรมธนารักษ์ ได้มอบอำนาจให้ผู้คัดค้านเป็นผู้รับโอนที่ดินแทน ภายหลังจากที่ได้ตรวจสอบแนวเขตที่ดินปรากฏว่าเนื้อที่ดินไม่ครบตามที่กำหนดไว้เนื่องจากมีการหักส่วนที่เป็นสาธารณะประโยชน์ออก เจ้าของที่ดินและผู้ร้องทั้งหมดจึงตกลงโอนที่ดินแปลงดังกล่าว รวมเป็น ๑๘ แปลง เนื้อที่รวม ๑,๙๐๓ ไร่ ๘๗ ตารางวา ให้แก่ผู้คัดค้าน

ภายหลังจากทำสัญญา บริษัท จอห์นสัน สโตนส์ แอนด์ มาสเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด ได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ แจ้งว่าบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด

/ไม่ได้...

ไม่ได้ร่วมอยู่ในสัญญาดังกล่าวด้วย นอกจากนี้ บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ได้มีหนังสือถึง ดร. ยური อินนา เจ้าหน้าที่ของผู้คัดค้าน ขอให้มีการประชุมร่วมกันเพื่อขอความเห็นชอบจากผู้คัดค้านที่จะให้บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ได้ถอนตัวอย่างเป็นทางการตามที่ได้มีหนังสือเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๐ และ บริษัท ยูไนเต็ท ยูทิลิตี้ส์ จำกัด ได้มีหนังสือถึงธนาคารพัฒนาเอเชีย แจ้งว่าบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทในเครือไม่ยอมรับว่าได้ผูกพันตามสัญญาเพราะไม่ได้ยอมรับหรือมีอำนาจในทางดำเนินการ ต่อมา เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ได้มีหนังสือถึงอธิบดีของผู้คัดค้านอีกฉบับเพื่อยืนยันตามหนังสือเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๐ ดังกล่าว และในวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๑ บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ได้มีหนังสือถึงกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี เพื่อยืนยันว่าไม่ได้ผูกพันโดยสัญญาในระหว่างกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจีกับผู้คัดค้าน เพราะสัญญาดังกล่าวลงนามโดยปราศจากความรับรู้มอบอำนาจหรือยินยอม ต่อมา วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๑ กิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี ได้มอบอำนาจให้ทนายความมีหนังสือถึงบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด แจ้งว่านับแต่วันที่ลงในหนังสือฉบับนี้กิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจีตกลงยุติข้อผูกพันทางสัญญากับบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ตามข้อ ๑๔.๑ (ก) ของสัญญาร่วมค้าฉบับลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๙ จึงแสดงว่าบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ไม่ได้มีส่วนร่วมในการทำสัญญาเลขที่ ๗๘/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ ด้วย หรือยินยอมมอบอำนาจให้ผู้ร้องที่ ๑ ลงนามแทนในสัญญาดังกล่าวด้วย หลังจากนั้น อธิบดีของผู้คัดค้านแจ้งให้ผู้รับจ้างหาบริษัทที่จะมาแทนบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เพื่อทำหน้าที่เดินระบบและบำรุงรักษาหลังการก่อสร้าง ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ ได้เสนอผู้ร้องที่ ๖ เข้ามาแทนบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด อธิบดีของผู้คัดค้านจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓ ถึงผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ ยินยอมให้ผู้ร้องที่ ๖ เข้ามาแทนบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ได้

สำหรับสัญญาการก่อสร้างเป็นสัญญาแบบ Turnkey ซึ่งผู้ร้องทั้งหกออกแบบและก่อสร้างไปด้วย โดยบริษัทที่ออกแบบให้แก่ผู้ร้องทั้งหก คือ บริษัท CDM (CDM) ซึ่งสัญญาดังกล่าวได้กำหนดให้ผู้รับเหมาส่งมอบงานเป็นงวดๆ ตามที่กำหนดไว้ในสัญญาเมื่อส่งมอบงานแต่ละงวดแล้วบริษัทที่ปรึกษา AMS (วิศวกรที่ปรึกษา) จะทำการตรวจสอบงานแล้วแจ้งให้คณะกรรมการตรวจการจ้างพิจารณา เมื่อคณะกรรมการดังกล่าวได้พิจารณาเห็นชอบ

/ตามที...

ตามที่บริษัทที่ปรึกษารายงานแล้ว ก็จะเสนออธิบดีของผู้คัดค้านให้ความเห็นชอบ จากนั้นจึงดำเนินการเบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับเหมา เงินที่เบิกจ่ายจะมีที่มา ๓ แหล่ง คือ เงินงบประมาณ เงินกองทุนสิ่งแวดล้อม และเงินกู้จากธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) สำหรับการจ่ายเงินกู้ธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) ให้กับผู้รับเหมา อธิบดีของผู้คัดค้านจะมีหนังสือแจ้งแบบฟอร์มการเบิกเงินไปยังธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) โดยมีการระบุหมายเลขบัญชีและจำนวนเงินที่จะต้องจ่ายให้กับคัดค้านทั้งหกในแต่ละงวด จากนั้น ธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) จะโอนเงินให้แก่ผู้ร้องทั้งหก และผู้ร้องทั้งหกจะออกไปเสร็จรับเงินให้แก่ผู้คัดค้าน

ในระหว่างการดำเนินการก่อสร้างมีอุปสรรคในการดำเนินการเบิกจ่าย การตรวจรับมอบงาน การออกแบบทางวิศวกรรม การเข้าพื้นที่ซึ่งเป็นของเอกชน การต่อต้านจากประชาชนในพื้นที่คลองด่าน และการบริหารโครงการโดยทั่วไป เป็นเหตุให้ผู้ร้องทั้งหกเรียกร้องให้ขยายระยะเวลาการก่อสร้าง ขอเงินค่าชดเชย การอนุมัติการออกแบบ โดยเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ผู้ร้องทั้งหกได้ยื่นข้อเรียกร้องต่อวิศวกรที่ปรึกษา ทั้งหมด ๑๑ ข้อ ดังนี้ ข้อเรียกร้องที่ ๑ เรียกร้องเกี่ยวกับรับรองจำนวนเงินค่าปรับราคาซึ่งผู้ร้องทั้งหกอ้างว่าวิศวกรที่ปรึกษาได้รับรองเงินค่างานและค่าปรับราคาต่ำกว่าที่ผู้ร้องทั้งหกของเบิกจ่าย ข้อเรียกร้องที่ ๒ เรียกร้องค่างานในส่วนของถังตกตะกอนและสถานีสูบน้ำซึ่งต่อมาได้แบ่งออกเป็นสองข้อเรียกร้อง คือ ข้อเรียกร้องที่ ๒A การชำระค่าถังตกตะกอน ข้อเรียกร้องที่ ๒B การชำระราคาค่าสถานีสูบน้ำ ข้อเรียกร้องที่ ๓ การจ่ายเงินล่วงหน้าล่าช้า ข้อเรียกร้องที่ ๔ การทบทวนการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ข้อเรียกร้องที่ ๕ ดอกเบี้ยกรณีออกใบรับรองการจ่ายเงินในระหว่างก่อสร้างล่าช้า ข้อเรียกร้องที่ ๖ การอนุมัติเบิกจ่ายเงินไม่ครบจำนวน ข้อเรียกร้องที่ ๗ การก่อสร้างในที่ดินส่วนบุคคล ข้อเรียกร้องที่ ๘ ส่วนงานบำบัดน้ำเสีย - การอนุญาตและการตรวจสอบแบบล่าช้า ข้อเรียกร้องที่ ๙ ความล่าช้าเนื่องจากเหตุฉุกเฉินของประชาชน ข้อเรียกร้องที่ ๑๐ การบริหารสัญญาโดยวิศวกรที่ปรึกษา และข้อเรียกร้องที่ ๑๑ ความล่าช้าและเหตุขัดข้องโดยทั่วไปทั้งหมด ภายหลังจากที่วิศวกรที่ปรึกษาได้พิจารณาข้อเรียกร้องดังกล่าวแล้วได้มีคำวินิจฉัยและตัดสินใจเมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๕ โดยข้อเรียกร้องที่ ๑ ที่ ๒A ที่ ๓ ที่ ๕ ที่ ๖ และที่ ๙ วิศวกรที่ปรึกษาได้ทำคำตัดสินตามข้อ ๖๗ ของสัญญาจ้าง (ให้ตกลงยุติข้อพิพาทกันอย่างฉันทามติ) สำหรับข้อเรียกร้องที่ ๔ ที่ ๗ ที่ ๘ ที่ ๑๐ และที่ ๑๑ นั้น วิศวกรที่ปรึกษาได้ทำคำวินิจฉัยไว้ ส่วนข้อเรียกร้องที่ ๒B วิศวกรที่ปรึกษาได้แจ้งให้ผู้ร้องทั้งหกส่งเอกสารเพิ่มเติมเพื่อจะได้ทำคำวินิจฉัยภายใต้ข้อ ๕๓ ต่อไป ซึ่งวิศวกรที่ปรึกษาได้แจ้งให้

/ผู้ร้องทั้งหก...

ผู้ร้องทั้งหกและผู้คัดค้านทราบ ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ผู้คัดค้านได้แจ้งให้
 ผู้ร้องทั้งหกและวิศวกรที่ปรึกษาทราบไม่เห็นด้วยกับคำตัดสินของวิศวกรที่ปรึกษาเกี่ยวกับ
 ข้อเรียกร้องที่ ๕ และที่ ๙ และแสดงเจตนาที่จะเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการ และมี
 หนังสือแจ้งวิศวกรที่ปรึกษาว่าไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของวิศวกรที่ปรึกษาในข้อเรียกร้องที่ ๗
 และขอให้วิศวกรที่ปรึกษาทำคำตัดสินตามข้อ ๖๗.๑ ต่อมา ในวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๕
 ผู้คัดค้านมีหนังสือแจ้งผู้ร้องทั้งหกและวิศวกรที่ปรึกษาว่าไม่เห็นด้วยกับคำตัดสินของวิศวกร
 ที่ปรึกษา ในข้อเรียกร้องที่ ๓ และแสดงเจตนาที่จะเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการ ต่อมา
 เดือนเมษายน ๒๕๔๕ วิศวกรที่ปรึกษาได้ทำคำวินิจฉัยเกี่ยวกับข้อเรียกร้องที่ ๒B และได้
 แจ้งให้คู่สัญญาทราบ จากนั้น ผู้คัดค้านและผู้ร้องทั้งหกได้พยายามที่จะรับข้อพิพาทที่เกิดขึ้น
 จากข้อเรียกร้องทั้ง ๑๑ ข้อ โดยมีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้คัดค้าน ผู้ร้องทั้งหก และวิศวกร
 ที่ปรึกษา หลายครั้ง จนกระทั่งผู้คัดค้านและผู้ร้องทั้งหกได้ขอยุติเกี่ยวกับข้อเรียกร้องบางข้อ
 และได้มีการลงนามในบันทึกข้อตกลง (Memorandum of Agreement หรือ MOA) ลงวันที่ ๘
 พฤษภาคม ๒๕๔๕ โดยตามบันทึกข้อตกลง MOA ดังกล่าว ผู้ร้องทั้งหกตกลงที่จะถอน
 ข้อเรียกร้องที่ ๒A ที่ ๒B ที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๕ ที่ ๗ ที่ ๘ ที่ ๙ และที่ ๑๑ โดยมีผลในวันที่ลงนาม
 ในบันทึกข้อตกลง MOA สำหรับข้อเรียกร้องที่ ๑ ที่ ๖ และที่ ๑๐ ผู้คัดค้านและผู้ร้องทั้งหก
 จะปรึกษาหาแนวทางระงับข้อพิพาทอย่างฉันทันมิตรตามเงื่อนไขของสัญญาข้อ ๖๗.๒
 และหากมีการยุติข้อพิพาททั้งสามข้อดังกล่าวสำเร็จ จะทำบันทึกข้อตกลงขึ้นอีกฉบับหนึ่ง

ระหว่างปฏิบัติตามสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียที่พิพาท รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๖ แต่งตั้ง
 คณะกรรมการจำนวน ๓ ชุด ได้แก่ (๑) คณะกรรมการตรวจสอบและเสนอแนะการบริหาร
 โครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ (๒) คณะกรรมการสอบสวน
 ข้อเท็จจริงกรณีที่มีการกล่าวหาว่ามีการทุจริตและกระทำผิดกฎหมาย โครงการจัดการน้ำเสีย
 เขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ และ (๓) คณะกรรมการตรวจสอบและเสนอแนะ
 ความเหมาะสมของการดำเนินการโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ
 โดยคณะกรรมการตรวจสอบและเสนอแนะการบริหารโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุม
 มลพิษจังหวัดสมุทรปราการ มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ รายงานผลการ
 ตรวจสอบการทำสัญญาของโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ
 เสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมว่า จากการตรวจสอบ

/ปรากฏว่า...

ปรากฏว่าขณะทำสัญญาไม่มีบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เป็นส่วนหนึ่งของกิจการร่วมค้าของกลุ่มสัญญาฝ่ายรับจ้างเพราะได้ถอนตัวไปก่อนแล้ว แต่ยังคงมีการก่อสร้างและเบิกจ่ายเงินไปเป็นจำนวนกว่า ๘๐% ของเงินค่าจ้าง และมีการสำคัญผิดในสาระสำคัญแห่งสัญญา คือ ตัวกลุ่มสัญญาฝ่ายรับจ้างว่ามีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน คือ มีบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เป็นคู่สัญญาและเป็น Operator อยู่ด้วยตั้งแต่เข้าทำสัญญา แต่ความจริงไม่มีเพราะได้ถอนตัวไปก่อนแล้ว จึงไม่ถูกต้องตามสัญญาการว่าจ้างในระบบ Turn Key ซึ่งมีเอกสารหลักฐานยืนยันประกอบการกล่าวอ้างดังกล่าวชัดเจน เพื่อเป็นการรักษาประโยชน์ของชาติ ทางราชการจึงจำเป็นต้องกล่าวอ้างความไม่ถูกต้อง และจะต้องให้ผู้ร้องทั้งหกหยุดดำเนินการก่อสร้าง การเบิกจ่าย หรือการปฏิบัติใดๆ และการเรียกร้องค่าเสียหายจำนวน ๖ พันกว่าล้านบาทของผู้ร้องทั้งหก แต่เพื่อความเป็นธรรมกับทุกฝ่ายทางราชการจะเรียกผู้ร้องทั้งหกมาชี้แจงแสดงหลักฐาน รวมถึงเจรจาตกลงต่างๆ ที่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติเป็นสำคัญ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับข้อเสนอของคณะกรรมการดังกล่าว จึงสั่งการให้ผู้คัดค้านดำเนินการต่อไปโดยด่วนทันที ผู้คัดค้านจึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ร้องทั้งหกทราบว่าในระหว่างการดำเนินการในการพิจารณาคุณสมบัติเบื้องต้น ให้เป็นผู้มีสิทธิเข้าประกวดราคา การรับซองและเปิดซองและการพิจารณาการประกวดราคา คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาหลงเชื่อว่าบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด จะเป็นผู้ร่วมค้าด้วยกับกลุ่มผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ จนกระทั่งมีการลงนามในสัญญาเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ แต่ผลการตรวจสอบปรากฏว่ามีหลักฐานว่าบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ไม่ได้รู้เห็นหรือเห็นชอบในการเข้าทำสัญญาดังกล่าว แต่มีการนำหนังสือมอบอำนาจที่บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ได้เพิกถอนไปแล้วก่อนลงนามในสัญญามาอ้างว่ามีอำนาจลงนามในสัญญา ทำให้ผู้คัดค้านเชื่อว่าบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เป็นบริษัทผู้เชี่ยวชาญและเป็น Operator โครงการอยู่เป็นคู่สัญญาด้วย แต่ความจริงบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ไม่ได้รู้เห็นยินยอมในการทำสัญญาด้วย และมีการเปิดบัญชีกับธนาคารหลายธนาคารโดยใช้ชื่อว่าเป็นบัญชีรายรับรวมของทั้งกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี และเอ็นดับเบิลยูดับเบิลยูไอดีด้วย ทั้งนี้ เพื่อใช้รับเงินค่าว่าจ้างที่ผู้คัดค้านและบรรดาผู้ให้กู้ได้จ่ายให้ไปทั้ง ๕๖ งวด แต่ความจริงแล้วผู้เปิดบัญชีและได้รับเงินในบัญชี คือ กิจการร่วมค้า

/เอ็นวีพีเอสเคจี...

เอ็นวีพีเอสเคจีเท่านั้น บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ได้ยืนยันว่าไม่เคยเปิดบัญชีธนาคารและไม่เคยได้รับเงินใดๆ จากบัญชีดังกล่าว สัญญาเลขที่ ๗๕/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ เป็นสัญญาที่ได้ถูกทำขึ้นโดยทางราชการสำคัญผิดในตัวบุคคล ซึ่งเป็นคู่กรณีแห่งนิติกรรม จึงตกเป็นโมฆะ ขอให้ผู้ร้องทั้งหกยุติการก่อสร้างใดๆ ในโครงการและมาดำเนินการจัดการเรื่องอื่นๆ เพื่อให้คู่สัญญากลับคืนสู่สถานะเดิมตามผลของกฎหมายในเรื่องโมฆะกรรมของนิติกรรมสัญญาและตามกฎหมายในเรื่องลามกมิควรได้และผู้คัดค้านไม่สามารถพิจารณาข้อเรียกร้องใดๆ ตามหนังสือของผู้ร้องทั้งหกได้ ปรากฏว่าผู้ร้องทั้งหกได้ปฏิเสธการกล่าวอ้างนิติกรรมเป็นโมฆะตลอดมา ซึ่งผู้คัดค้านได้มีหนังสือถึงผู้ร้องทั้งหกยืนยันความเป็นโมฆะของสัญญาและขอให้ปฏิบัติตามผลโมฆะกรรมตลอดมาเช่นกัน

ในขณะที่เดียวกันคณะกรรมการตรวจสอบและเสนอแนะความเหมาะสมของการดำเนินโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ได้สรุปรายงานต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๖ ว่า ข้อมูลและหลักฐานเป็นที่น่าเชื่อถือว่ามีการกระทำความผิดอาญาร่วมกันฉ้อโกงเกี่ยวกับการซื้อขายที่ดินของโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ผู้คัดค้านได้พิจารณาแล้วเห็นพ้องตามรายงานของคณะกรรมการดังกล่าวว่า มีการร่วมกันกระทำความผิดฐานฉ้อโกง โดยมีกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด บริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอร์รี่ จำกัด และบุคคลอื่นที่รู้เห็นเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้ร่วมกันนำที่ดินมาเสนอขายให้ผู้คัดค้านและโอนกรรมสิทธิ์ส่งมอบให้กระทรวงการคลัง (เพื่อประโยชน์ในราชการของผู้คัดค้าน) โดยที่ดินดังกล่าวผู้ร่วมกระทำผิดรู้อยู่แล้วว่ามีการออกโฉนดที่ดินบางส่วนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ด้วยการนำที่สาธารณะมาออกโฉนดที่ดิน และออกโฉนดที่ดินทับทางสาธารณะและคลองสาธารณะ โดยทำการหลอกลวงผู้คัดค้านว่าที่ดินดังกล่าวมีการออกโฉนดที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมายและโดยถูกต้อง ทำให้ผู้คัดค้านและกระทรวงการคลังรับซื้อและรับโอนที่ดินดังกล่าว ทำให้ผู้กระทำผิดได้ไปซึ่งเงินจากการขายที่ดินเป็นจำนวน ๑,๙๕๖,๖๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านมีหนังสือร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนกองปราบปราม ให้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ ปรากฏว่าผู้ร้องทั้งหกยังคงดำเนินการก่อสร้างโครงการดังกล่าวต่อไป และมีหนังสือทวงถามเงินค่าจ้างจากผู้คัดค้านตามเงื่อนไขของสัญญา แต่ผู้คัดค้านไม่ยอมจ่ายเงินให้แก่ผู้ร้องทั้งหกเนื่องจากเห็นว่า

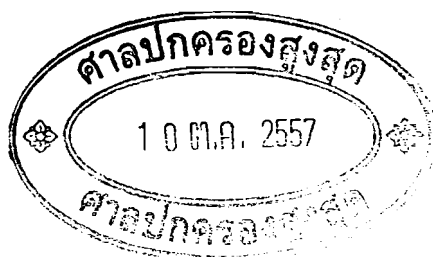

/สัญญาจ้าง...

สัญญาจ้างตกเป็นโมฆะ ผู้ร้องทั้งหกจึงได้มีหนังสือบอกเลิกสัญญาและให้ผู้คัดค้านชดใช้ค่าเสียหายเนื่องจากผิดสัญญา

ต่อมา อธิบดีกรมที่ดินมีคำสั่งที่ ๑๒๙๐/๒๕๔๖ ที่ ๑๔๔๕๔/๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามความในมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน เพื่อพิจารณามีคำสั่งเพิกถอนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ และคำสั่งอธิบดีกรมที่ดิน ที่ ๒๒๐๗/๒๕๔๖ ที่ ๒๒๐๘/๒๕๔๖ และที่ ๒๒๐๙/๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามความในมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน เพื่อมีคำสั่งเพิกถอนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ เลขที่ ๑๓๘๑๗ และเลขที่ ๑๕๕๒๘ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ต่อมา คณะกรรมการดังกล่าวมีความเห็นว่าควรเพิกถอนโฉนดที่ดินดังกล่าวทั้งแปลง อธิบดีกรมที่ดินจึงมีคำสั่งอธิบดีกรมที่ดิน ที่ ๗๐๓/๒๕๔๗ ที่ ๗๐๔/๒๕๔๗ ที่ ๗๐๕/๒๕๔๗ และที่ ๗๐๖/๒๕๔๗ เพิกถอนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ เลขที่ ๑๓๑๕๐ เลขที่ ๑๓๘๑๗ และเลขที่ ๑๕๕๒๘ ตามลำดับ จากนั้น ผู้คัดค้านได้ยื่นฟ้องกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี กับผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ ต่อศาลแพ่ง ในเรื่องนิติกรรมเป็นโมฆะเรียกเงินคืนทุนทรัพย์ ๑๗,๐๔๕,๘๘๙,๔๓๑.๔๐ บาท และ ๑๒๑,๓๔๓,๘๘๗.๑๙ เหรียญสหรัฐ ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คัดค้านได้จ่ายให้แก่ผู้รับจ้างและค่าควบคุมงานช่วงการขยายเวลาก่อสร้างต่อศาลแพ่ง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๗๓๒/๒๕๔๗ แต่ศาลได้มีคำสั่งจำหน่ายคดีให้คู่ความไปดำเนินการทางอนุญาโตตุลาการก่อน ผู้คัดค้านได้อุทธรณ์คำสั่งของศาลแพ่ง ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ผู้คัดค้านจึงยื่นฎีกาต่อศาลฎีกา ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา ในขณะเดียวกัน ผู้คัดค้านได้ยื่นฟ้องกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี กับพวกรวม ๑๙ คน ต่อศาลแขวงดุสิต เป็นคดีอาญาข้อหาฉ้อโกง ตามคดีหมายเลขดำที่ ๒๕๔/๒๕๔๗ ของศาลแขวงดุสิต

ต่อมา เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๖ ผู้ร้องทั้งหกได้ยื่นคำเสนอข้อพิพาทต่อสำนักงานอนุญาโตตุลาการ เป็นข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๔๖ โดยกล่าวอ้างว่าผู้คัดค้านปฏิบัติผิดสัญญากับผู้ร้องทั้งหก โดยขอเรียกร้องให้ผู้คัดค้านใช้สิทธิรับผิดชอบต่อผู้ร้องทั้งหกตามเงื่อนไขของสัญญาและกฎหมาย โดยจะต้องชำระเงินให้แก่ผู้ร้องทั้งหก ดังนี้ (๑) ค่าแรงงานที่ผู้ร้องทั้งหกได้ดำเนินการแล้วเสร็จตามสัญญา งานงานที่ ๕๕ ถึงงานงานที่ ๕๘ ซึ่งผู้คัดค้านตรวจรับแล้วและวิศวกรที่ปรึกษาของผู้คัดค้านได้อนุมัติให้ชำระเงินตามเงื่อนไขของสัญญาแล้วเป็นเงิน งานงานที่ ๕๕ จำนวน ๑๗,๔๒๕,๗๖๗ บาท งานงานที่ ๕๖ จำนวน ๑๕,๗๐๓,๐๖๔ บาท งานงานที่ ๕๗ จำนวน ๗๙๒,๔๐๓ บาท และงานงานที่ ๕๘ จำนวน ๗๗,๓๒๙,๐๙๓ บาท

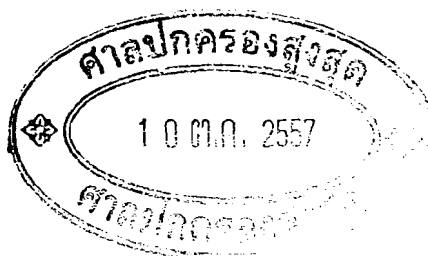
/รวมเป็นเงิน...

รวมเป็นเงินจำนวน ๑๑๑,๒๕๐,๓๒๗ บาท (๒) ค่างานที่ผู้ร้องทั้งหมดได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วแต่ผู้คัดค้านมีคำสั่งให้วิศวกรที่ปรึกษาของผู้คัดค้านรับรองผลงานต่ำกว่าที่ขอเบิกเป็นเงินจำนวน ๑๕๐,๕๕๙,๙๕๙ บาท กับอีก ๓,๔๔๕,๐๔๔ เหรียญสหรัฐ (๓) ค่างานที่ผู้ร้องทั้งหมดได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แต่ผู้ร้องมีคำสั่งให้วิศวกรที่ปรึกษาของผู้คัดค้านรับรองผลงานดังกล่าวโดยไม่สุจริตเป็นเงินจำนวน ๕๐๘,๓๖๘,๖๔๗ บาท กับอีก ๒,๖๗๕,๒๖๒ เหรียญสหรัฐ (๔) ค่างานในส่วนของถึงตกตะกอนที่ผู้ร้องทั้งหมดได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แต่ผู้คัดค้านมีคำสั่งให้วิศวกรที่ปรึกษาของผู้คัดค้านรับรองผลงานต่ำกว่าที่ขอเบิกเป็นเงินจำนวน ๒๘๗,๓๙๗,๗๘๒ บาท กับอีก ๙๗๘,๖๒๐ เหรียญสหรัฐ (๕) ค่างานก่อสร้างอาคารตะแกรงดักขยะที่ผู้ร้องทั้งหมดได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วเป็นเงินจำนวน ๔๗,๘๕๙,๗๑๓ บาท (๖) เงินค่าจัดหาที่ดินสำหรับติดตั้งสถานีสูบน้ำที่ผู้ร้องทั้งหมดได้ดำเนินการเสร็จสิ้นตามสัญญาแล้ว แต่ผู้คัดค้านมีคำสั่งให้วิศวกรที่ปรึกษาของผู้คัดค้านรับรองตามเงื่อนไขของสัญญาโดยไม่สุจริตเป็นเงินจำนวน ๒๓๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท (๗) เงินค่าใช้จ่ายในการต่ออายุหนังสือค้ำประกันค่าที่ดินของระบบรวบรวมน้ำเสียเป็นเงินจำนวน ๖๙๒,๗๘๖ บาท (๘) ราคาปรับเพิ่มของค่างานตามสัญญาในงวดงานที่ ๑ ถึงงวดงานที่ ๔๖ ซึ่งวิศวกรที่ปรึกษาของผู้คัดค้านให้การรับรองตามเงื่อนไขของสัญญาแล้ว (อีกทั้งได้รับการรับรองจากสำนักงบประมาณซึ่งเป็นขั้นตอนภายในของผู้คัดค้านเอง) เป็นเงินจำนวน ๘๐,๕๕๗,๒๐๕ บาท กับอีก ๗,๕๘๓,๗๒๑ เหรียญสหรัฐ และในงวดงานที่ ๔๗ ถึงงวดงานที่ ๕๘ ซึ่งวิศวกรที่ปรึกษาของผู้คัดค้านได้ให้การรับรองตามเงื่อนไขของสัญญาแล้วเป็นเงินจำนวน ๑๖๔,๔๖๑,๑๑๒ บาท กับอีก ๖๑๔,๔๓๔ เหรียญสหรัฐ งวดงานที่ ๑ ถึงงวดงานที่ ๖๔ ซึ่งเสนอโดยผู้ร้องทั้งหมด แต่ผู้คัดค้านมิให้วิศวกรที่ปรึกษาของผู้คัดค้านรับรองตามเงื่อนไขของสัญญาโดยไม่สุจริตเป็นเงินจำนวน ๑,๐๒๓,๗๓๕,๗๖๒ บาท กับอีก ๙,๐๐๕,๙๑๘ เหรียญสหรัฐ (๙) เงินประกันผลงาน ซึ่งในการชำระเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ร้องทั้งหมดแต่ละครั้ง ผู้คัดค้านจะหักเงินค่าจ้างไว้ทุกครั้งเป็นเงินค้ำประกันผลงาน และจะคืนให้แก่ผู้ร้องทั้งหมด เมื่อพ้นกำหนดรับประกันผลงานที่เสร็จในแต่ละส่วนตามข้อ ๖๐.๗ เมื่อผู้ร้องได้ทำงานในแต่ละส่วนแล้วเสร็จ และได้รับรองผลงานจากวิศวกรที่ปรึกษาของผู้คัดค้านแล้วสำหรับงานแต่ละส่วนถึงแม้ว่าจะยังไม่มีออกหนังสือรับรองว่างานทำแล้วเสร็จจนสามารถใช้งานได้ (Certificates of Practical Completion) เนื่องจากผู้คัดค้านปฏิบัติผิดสัญญาโดยใช้สิทธิไม่สุจริต และผู้ร้องทั้งหมดได้บอกเลิกสัญญาแล้วผู้คัดค้านจึงต้องคืนเงินประกันดังกล่าวให้แก่ผู้ร้องทั้งหมดเป็นเงิน ๑,๙๕๘,๖๖๐ เหรียญสหรัฐ (๑๐) ค่าเสียหายจากการที่ผู้คัดค้านไม่สามารถ

/ส่งมอบ...

ส่งมอบพื้นที่การก่อสร้างให้แก่ผู้ร้องทั้งหก ซึ่งผู้คัดค้านมีหน้าที่ตามข้อ ๔๒.๓ ของเงื่อนไขทั่วไปของสัญญาในการที่จะต้องส่งมอบพื้นที่การก่อสร้างตามสัญญาให้ผู้ร้องทั้งหกเข้าดำเนินการก่อสร้าง แต่ปรากฏว่าผู้คัดค้านไม่สามารถส่งมอบพื้นที่ในบริเวณตำบลคลองด่าน อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ให้แก่ผู้ร้องทั้งหกเข้าดำเนินการก่อสร้างได้ ทำให้ผู้ร้องทั้งหกต้องเสียค่าใช้จ่ายในการต้องคงบุคลากร และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้รอรับมอบพื้นที่โดยที่ไม่ได้ดำเนินงานใดๆ เป็นเวลานาน ทำให้ผู้ร้องทั้งหกต้องเสียค่าใช้จ่ายไปเป็นเงินจำนวน ๑๘๘,๔๖๐,๘๖๔ บาท (๑๑) ความเสียหายอันเกิดจากการบริหารและจัดการสัญญาของวิศวกรที่ปรึกษาของผู้คัดค้าน เนื่องจากวิศวกรที่ปรึกษาของผู้คัดค้านได้บริหารและจัดการสัญญาอย่างไม่เป็นกลาง อันไม่เป็นธรรมกับผู้ร้องทั้งหก โดยพยายามบริหารและจัดการสัญญาให้ผู้ร้องทั้งหกต้องรับภาระหนักยิ่งขึ้นกว่าที่กำหนดในสัญญาโดยไม่มีเหตุจำเป็น ทำให้ผู้ร้องทั้งหกได้รับความเสียหายจากการนี้ เป็นเงินจำนวน ๓๔,๔๔๕,๓๙๙ บาท (๑๒) เงินประกันผลงาน ในการชำระเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ร้องทั้งหกแต่ละครั้งผู้คัดค้านจะหักเงินค่าจ้างไว้ทุกครั้งเป็นเงินค้ำประกันผลงาน และจะคืนให้แก่ผู้ร้องทั้งหกเมื่อพ้นกำหนดรับประกันผลงานที่ทำเสร็จในแต่ละส่วนตามข้อ ๖๐.๗ เมื่อผู้ร้องทั้งหกได้ทำงานในแต่ละส่วนแล้วเสร็จและได้รับการรับรองผลงานจากวิศวกรที่ปรึกษาของผู้คัดค้านแล้ว สำหรับงานแต่ละส่วนถึงแม้ว่าจะยังไม่มีกรออกหนังสือรับรองว่างานทำแล้วเสร็จจนสามารถใช้งานได้ (Certificates of Practical Completion) เนื่องจากผู้คัดค้านปฏิบัติผิดสัญญาโดยใช้สิทธิไม่สุจริต และผู้ร้องทั้งหกได้บอกเลิกสัญญาแล้วผู้คัดค้านจึงต้องคืนเงินประกันดังกล่าวให้แก่ผู้ร้องทั้งหก เป็นเงินจำนวน ๓๔๙,๑๐๔,๓๕๗ บาท (๑๓) เงินค่าใช้จ่ายในการต่ออายุหนังสือค้ำประกันที่ต้องได้รับการต่ออายุอันเนื่องมาจากการปฏิบัติผิดสัญญาของผู้คัดค้านเป็นเงินจำนวน ๗๑,๑๔๑ บาท กับอีก ๕,๕๑๒ เหรียญสหรัฐ (๑๔) ค่าเสียหายจากการต้องถูกบอกเลิกสัญญา โดยผู้รับเหมาช่วง สืบเนื่องจากการปฏิบัติผิดสัญญาของผู้คัดค้านดังกล่าว ทำให้ผู้ร้องทั้งหกต้องเสียค่าใช้จ่ายในการว่าจ้างที่ปรึกษากฎหมายเพื่อเจรจากับผู้รับเหมาช่วงของผู้ร้องทั้งหก อันเนื่องมาจากการถูกบอกเลิกสัญญาโดยผู้รับเหมาช่วงทุกราย อันมีผลให้หนี้ของผู้ร้องทั้งหกต้องชำระก่อนถึงกำหนด ทำให้ผู้ร้องทั้งหกต้องได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๒๗,๖๕๖,๖๕๑ บาท (๑๕) ค่าเสียหายจากการที่ผู้ร้องทั้งหกต้องจ้างที่ปรึกษากฎหมายและที่ปรึกษาด้านวิศวกรรมชาวต่างประเทศเพื่อประเมินความเสียหายในการเตรียมการบอกเลิกสัญญากับผู้คัดค้านเป็นเงินจำนวน ๒๒,๕๗๐,๑๖๙ บาท กับอีก ๑๑๒,๒๒๒ เหรียญสหรัฐ (๑๖) ค่าเสียหายจากการเดินระบบและงานซ่อมบำรุงจนถึงวันบอกเลิกสัญญา และการเตรียมพร้อม

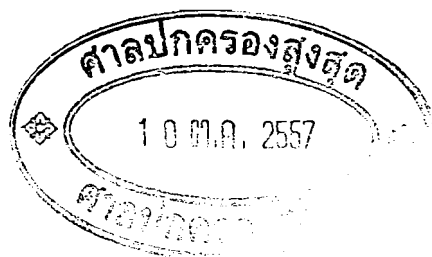
/สำหรับ...

สำหรับงานซ่อมบำรุงหลังเลิกสัญญา เนื่องจากโครงการก่อสร้างดังกล่าวเป็นโครงการที่มีขนาดใหญ่มีมูลค่าสูง และเครื่องจักรกลต่างๆ ที่ติดตั้งไว้ในโครงการนี้ จะต้องได้รับการเดินระบบ และบำรุงรักษาอย่างดี มิฉะนั้นแล้วอาจเกิดความเสียหายกับชิ้นส่วนสำคัญของเครื่องจักรกลดังกล่าวได้ เพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติผู้ร้องทั้งหกจึงจำเป็นต้องทำการเดินระบบ และซ่อมบำรุงตลอดจนต้องเตรียมความพร้อมสำหรับงานซ่อมบำรุงหลังเลิกสัญญาไว้จนกว่าผู้คัดค้านจะส่งคนเข้ามารับการฝึก เพื่อรับมอบงานส่วนดังกล่าวต่อไป ดังนั้น ผู้ร้องทั้งหกจึงต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในส่วนนี้ อันเนื่องมาจากการปฏิบัติผิดสัญญาของผู้คัดค้าน เป็นเงินจำนวน ๑๔๒,๙๕๖,๗๘๖ บาท กับอีก ๑๗,๓๗๓ เหรียญสหรัฐ (๑๗) ค่าเสียหายจากการที่ผู้ร้องทั้งหกต้องเตรียมพร้อมสำหรับการทำงานซ่อมบำรุงระบบภายหลังจากที่มีการยกเลิกสัญญาแล้ว เนื่องจากเครื่องจักรที่ติดตั้งในโครงการบางชิ้นมีมูลค่าสูง ซึ่งอาจเสียหายได้หากไม่มีการซ่อมบำรุงที่ดีพอ เพื่อป้องกันมิให้สมบัติของชาติเสียหายผู้ร้องทั้งหกจึงต้องเตรียมพร้อมสำหรับงานซ่อมบำรุงส่วนนี้ไว้ โดยมีค่าใช้จ่ายในการเตรียมการดังกล่าวเป็นเงินจำนวน ๔๖,๒๕๕,๒๐๒ บาท (๑๘) ความเสียหายทั่วไปของผู้ร้องทั้งหกอันเนื่องมาจากการที่ผู้คัดค้านไม่ยอมรับสัญญาเป็นเงินจำนวน ๓,๖๙๓,๐๒๒ บาท กับอีก ๓๗,๘๖๐ เหรียญสหรัฐ (๑๙) ดอกเบี้ยตามเงื่อนไขของสัญญาข้อ ๖๐.๘ ในส่วนที่ ๑ ของสัญญาซึ่งว่าด้วยเงื่อนไขทั่วไปของสัญญา หากผู้คัดค้านผิดนัดชำระเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ร้องทั้งหกในอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารแห่งประเทศไทยบวกร้อยละ ๓ นับจากวันที่เงินแต่ละจำนวนครบกำหนดชำระจนกว่าจะชำระเสร็จ ผู้ร้องทั้งหกคิดคำนวณดอกเบี้ยจากเงินที่ค้างชำระทั้งหมดนับจากวันที่เงินแต่ละจำนวนถึงกำหนดชำระถึงวันที่เสนอข้อพิพาทเป็นเงินจำนวน ๕๕๙,๒๔๒,๕๐๑ บาท กับอีก ๔,๖๐๑,๑๔๔ เหรียญสหรัฐ ซึ่งผู้คัดค้านจะต้องชำระดอกเบี้ยดังกล่าวให้แก่ผู้ร้องทั้งหกที่คำนวณจนถึงวันเสนอข้อพิพาท และจะต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี จากต้นเงินจำนวน ๔,๔๒๔,๐๙๙,๘๘๒ บาท กับอีก ๒๖,๔๓๔,๖๓๖ เหรียญสหรัฐ ซึ่งเป็นยอดรวมของค่าเสียหายทั้งหมดตั้งระบุไว้ในข้อ ๑ ถึงข้อ ๑๘ ดังกล่าวข้างต้น นับถัดจากวันที่เสนอข้อพิพาทนี้เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ (๒๐) ในการเข้าทำสัญญาและดำเนินการตามสัญญาผู้ร้องทั้งหกได้วางหลักประกันไว้แก่ผู้คัดค้านเป็นหนังสือค้ำประกันของธนาคารหลายฉบับ ดังนี้ คือ หนังสือค้ำประกันเลขที่ ๔๒-๔๒-๐๒๙๒-๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๒ ในวงเงิน ๑,๕๘๑,๔๘๖,๙๗๘ บาท เลขที่ ๔๒-๔๒-๐๒๙๓-๒ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๒ ในวงเงิน ๒๓,๔๐๐,๐๐๐ บาท เลขที่ ๔๒-๔๒-๐๒๙๐-๘ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๒ ในวงเงิน

/๕๕๐,๐๐๐ บาท...

๙๔๐,๐๐๐ บาท เลขที่ ๔๒-๔๒-๐๒๙๕-๙ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๒ ในวงเงิน ๑๔๙,๑๒๒,๖๘๓ บาท หนังสือค้ำประกัน ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๐ ในวงเงิน ๑,๕๘๑,๔๘๖,๙๗๘ บาท (ถูกแทนที่โดยหนังสือค้ำประกัน เลขที่ ๔๒-๔๒-๐๒๙๒-๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๒) หนังสือค้ำประกัน ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๐ ในวงเงิน ๒๓,๔๐๐,๐๐๐ บาท (ถูกแทนที่โดย หนังสือค้ำประกันเลขที่ ๔๒-๔๒-๐๒๙๓-๒ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๒) หนังสือค้ำประกัน ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๐ ในวงเงิน ๙๔๐,๐๐๐ บาท (ถูกแทนที่โดย หนังสือค้ำประกันเลขที่ ๔๒-๔๒-๐๒๙๐-๘ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๒) หนังสือค้ำประกัน ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๐ ในวงเงิน ๑๔๙,๑๒๒,๖๘๓ บาท (ถูกแทนที่โดยหนังสือค้ำประกัน เลขที่ ๔๒-๔๒-๐๒๙๕-๙ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๒) หนังสือค้ำประกัน ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๐ ในวงเงิน ๑๒,๕๖๘,๒๓๗ เหรียญสหรัฐ หนังสือค้ำประกัน ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๐ ในวงเงิน ๘๗๓,๙๔๖.๘๐ เหรียญสหรัฐ หนังสือค้ำประกัน ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๓ ในวงเงิน ๒๐๗,๒๙๒,๘๘๒ บาท หนังสือค้ำประกัน ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๓ ในวงเงิน ๒,๔๘๘,๔๕๓ บาท หนังสือค้ำประกัน ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ในวงเงิน ๒๓๔,๓๔๖,๒๕๐ บาท และหนังสือค้ำประกัน ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๓ ในวงเงิน ๓,๗๙๕,๖๖๕ เหรียญสหรัฐ เมื่อผู้คัดค้านปฏิบัติผิดสัญญาจนเป็นเหตุให้ผู้ร้องทั้งหก บอกละเมิดสัญญา ผู้คัดค้านจึงไม่มีสิทธิที่ยึดถือหลักประกันดังกล่าวไว้ ผู้คัดค้านต้องคืน หลักประกันดังกล่าวให้แก่ผู้ร้องทั้งหก การที่ผู้คัดค้านไม่คืนทำให้ผู้ร้องทั้งหกต้องชำระ ค่าธรรมเนียมให้แก่ธนาคารผู้ออกหนังสือค้ำประกันคิดเป็นเงินรวมกันปีละ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท จนกว่าจะส่งมอบต้นฉบับหนังสือค้ำประกันคืนแก่ธนาคารผู้ออกหนังสือค้ำประกัน ดังนั้น ผู้คัดค้านจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายดังกล่าวแก่ผู้ร้องทั้งหกในอัตราปีละ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท นับจาก วันสิ้นสุดสัญญา (วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๖) เป็นต้นไปจนกว่าจะคืนต้นฉบับหนังสือค้ำประกัน ให้แก่ผู้ร้องทั้งหกครบถ้วน และ (๒๑) ค่าขาดประโยชน์อันพึงได้จากการประกอบกิจการของ ผู้ร้องทั้งหก เนื่องจากผู้ร้องทั้งหกเป็นผู้รับเหมาก่อสร้างที่มีชื่อเสียง รับงานก่อสร้างกับ หน่วยงานราชการต่างๆ เมื่อเกิดข้อพิพาทระหว่างผู้ร้องทั้งหกกับผู้คัดค้าน รัฐมนตรี ที่มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลผู้คัดค้านได้ไขข่าวเผยแพร่เกี่ยวกับข้อพิพาทนี้ในสื่อมวลชนต่างๆ ไปในทางที่ไม่ตรงต่อข้อเท็จจริงใส่ร้ายป้ายสีผู้ร้องทั้งหกอย่างไม่เป็นธรรม ทำให้ผู้ร้องทั้งหก เสื่อมเสียชื่อเสียงและทางทำมาหาได้ มีผลทำให้หน่วยราชการต่างๆ ที่ผู้เสนอข้อพิพาททั้งหก เคยรับจ้างดำเนินงานต่างๆ ตั้งข้อรังเกียจ มิให้ผู้ร้องทั้งหกเข้าประมูลงานตามปกติที่ผู้ร้องทั้งหก

/ได้ประกอบ...

ได้ประกอบธุรกิจตลอดมา ทำให้ผู้ร้องทั้งหกได้รับความเสียหายประโยชน์ที่ควรจะได้บริษัทละ ไม่น้อยกว่า ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ร้องทั้งหกขอเรียกร้องให้ผู้คัดค้านชดใช้ค่าเสียหายนี้ แก่ผู้ร้องทั้งหกเป็นเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับจากวันที่ยื่นคำเสนอข้อพิพาทนี้เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ รวมเป็นเงินที่ผู้ร้องทั้งหก ได้ขอให้คณะอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดให้คู่กรณีชำระเงินตามสัญญา เป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๔,๙๘๓,๓๔๒,๓๘๓ บาท กับอีก ๓๑,๐๓๕,๗๘๐ เหรียญสหรัฐ พร้อมทั้งดอกเบี้ยจากการ ผิดนัดชำระหนี้ค่างานในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๔,๔๒๔,๐๘๙,๘๘๒ บาท กับอีก ๒๖,๔๓๔,๖๓๖ เหรียญสหรัฐอเมริกา นับถัดจากวันเสนอข้อพิพาทเป็นต้นไปจนกว่า จะชำระเสร็จ และขอให้คืนหนังสือค้ำประกันของธนาคารทั้งหมดทุกประเภทที่ผู้ร้องทั้งหก ขอให้ธนาคารเป็นผู้ออกเพื่อนำไปวางไว้กับผู้คัดค้านตามสัญญา และชำระค่าธรรมเนียม หนังสือค้ำประกันธนาคารแทนผู้ร้องทั้งหกเป็นจำนวนเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี จนกว่า จะคืนหนังสือค้ำประกันของธนาคารทั้งหมดทุกประเภทให้แก่ผู้ร้องทั้งหก โดยค่าธรรมเนียมและ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการชั้นอนุญาโตตุลาการ ตลอดจนค่าทนายความแทนผู้ร้องทั้งหก

ต่อมา สำนักงานอนุญาโตตุลาการได้ส่งคำเสนอข้อพิพาทให้ผู้คัดค้านเพื่อทำ คำคัดค้าน ผู้คัดค้านจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๖ ปฏิเสธการเข้าสู่กระบวนการ อนุญาโตตุลาการ โดยให้เหตุผลว่า การทำสัญญาจ้างเลขที่ ๗๕/๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ ปรากฏข้อเท็จจริงว่า กิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจีเข้าทำสัญญากับผู้คัดค้าน โดยมีชื่อบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ถูกแอบอ้างในสัญญา ซึ่งบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด แจ้งยกเลิกเพิกถอนหนังสือมอบอำนาจ ฉบับลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๙ กับผู้ร้องที่ ๑ ไปตั้งแต่ก่อนวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ แล้ว ผู้คัดค้านได้เข้าทำสัญญาเลขที่ ๗๕/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ โดยสำคัญผิด ในตัวบุคคลซึ่งเป็นคู่กรณีแห่งนิติกรรม เป็นการแสดงเจตนาโดยสำคัญผิดในสิ่งซึ่งเป็น สาระสำคัญแห่งนิติกรรม จึงตกเป็นโมฆะตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๖ และการสำคัญผิดดังกล่าวเกิดขึ้นจากการที่กิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจีทำการทุจริต หลอกลวงผู้คัดค้านด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรแจ้งให้ทราบ และโดยการหลอกลวงดังว่่านั้นทำให้กิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจีได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวงเป็นเงินประมาณ ๑๑๖,๐๔๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ กับอีก ๑๖,๑๐๐,๙๖๐,๐๐๐ บาท โดยผู้คัดค้านได้ดำเนินการร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีอาญาต่อกิจการร่วมค้า

/เอ็นวีพีเอสเคจี...

เอ็นวีพีเอสเคจีในข้อหาข้อโกงแล้วเมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖ นอกจากนี้ ผู้คัดค้าน ได้กล่าวอ้างความเป็นโมฆะของสัญญาและแจ้งให้กิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจีทราบตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เมื่อผู้คัดค้านปฏิเสธการเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการ ผู้ร้องทั้งหกยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งขอให้มีคำสั่งตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายผู้คัดค้าน ตามคดีหมายเลขดำที่ ๑๖๗๖/๒๕๕๗ ผู้คัดค้านจึงได้ยื่นคำคัดค้านว่าผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาล เพื่อให้มีคำสั่งแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการแทนผู้คัดค้าน ศาลแพ่งได้ไต่สวนคำร้องแล้วมีคำสั่งตั้งนายเตียง บุญเพิ่ม เป็นอนุญาโตตุลาการฝ่ายผู้คัดค้าน ผู้คัดค้านอุทธรณ์คำสั่งของศาลชั้นต้นดังกล่าว ต่อมา อนุญาโตตุลาการทั้งสองท่านได้แต่งตั้งให้นายวิฑูรย์ ตั้งตรงจิตต์ เป็นประธานคณะอนุญาโตตุลาการ และได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้คัดค้านยื่นคำคัดค้านข้อเรียกร้องของผู้ร้องทั้งหก

ผู้คัดค้านได้ยื่นคำคัดค้านและเรียกร้องแย้งเสนอต่อคณะอนุญาโตตุลาการ เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๘ โดยปฏิเสธการเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการ เนื่องจากสัญญาเลขที่ ๗๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ ที่พิพาทเป็นสัญญาที่ตกเป็นโมฆะ เสียเปล่าแต่เริ่มแรก และขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน เป็นการปฏิเสธว่าข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการตกเป็นโมฆะ ไม่อาจนำข้อพิพาทตามสัญญาดังกล่าว เข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการได้ คณะอนุญาโตตุลาการจึงไม่มีอำนาจวินิจฉัยข้อพิพาทนี้ อีกทั้งในส่วนของบริษัท สมุทรปราการ ออฟเพอร์เรทติ้ง จำกัด ซึ่งเป็นผู้เสนอข้อพิพาทที่ ๖ มิได้เป็นคู่สัญญากับผู้คัดค้าน จึงไม่มีนิติสัมพันธ์กัน ไม่มีข้อตกลงในการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ และไม่มีสิทธิเรียกร้องขอให้คณะอนุญาโตตุลาการวินิจฉัยข้อพิพาทนี้ โดยการยุติข้อพิพาทระหว่างผู้ร้องทั้งหมดและผู้คัดค้านจะต้องดำเนินการตามเงื่อนไขของสัญญาในเรื่องการยุติข้อพิพาทในข้อ ๖๗ กล่าวคือ ข้อพิพาทที่จะต้องยุติตามสัญญาจะต้องเป็นข้อพิพาทที่เกี่ยวกับหรือเกิดขึ้นเนื่องจากสัญญาหรือการปฏิบัติงาน ซึ่งในชั้นแรกให้ยื่นเรื่องที่พิพาทเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังวิศวกรแล้ววิศวกรจะทำคำตัดสินเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ร้องทั้งหกและผู้คัดค้านทราบ โดยผู้ร้องทั้งหกและผู้คัดค้านจะต้องปฏิบัติตามคำตัดสินของวิศวกร เว้นแต่จะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำตัดสินใหม่ด้วยการยุติข้อพิพาทกันฉันท์มิตรหรือโดยการตัดสินของคณะอนุญาโตตุลาการ เมื่อปรากฏว่าผู้ร้องทั้งหกได้เสนอข้อเรียกร้องต่อวิศวกรจำนวน ๑๑ ข้อ และวิศวกรได้ทำคำตัดสินเพื่อยุติข้อเรียกร้องดังกล่าวแล้ว โดยต่อมาผู้ร้องทั้งหกและผู้คัดค้านได้มีการเจรจาตกลงกันอย่างฉันท์มิตร และมีการทำบันทึกข้อตกลง MOA

/อันเป็นการ...

อันเป็นการตกลงยุติข้อเรียกร้องดังกล่าวแล้ว ผู้ร้องทั้งหกจึงไม่มีสิทธิที่จะเสนอข้อพิพาทเพื่อเรียกร้องตามข้อเรียกร้องอื่นๆ อีกต่อไป ในการนี้ผู้คัดค้านได้ปฏิเสธการชดใช้ค่าเสียหายตามข้อเรียกร้องของผู้ร้องทั้งหก ซึ่งได้เสนอต่ออนุญาโตตุลาการในทุกข้อเรียกร้อง โดยอ้างความเป็นโมฆะของนิติกรรมตามสัญญาพิพาท ตลอดจนการกระทำที่ขัดต่อข้อพิพาทในสัญญาของผู้ร้องทั้งหกเอง ซึ่งมีใช้ความผิดของผู้คัดค้านและบางประเด็นเป็นประเด็นที่ได้ยุติไปแล้วตามบันทึกข้อตกลง MOA ผู้ร้องทั้งหกจึงไม่มีสิทธิเสนอข้อพิพาทได้อีก อีกทั้งความเสียหายบางประการที่ผู้ร้องทั้งหกกล่าวอ้างมิได้เป็นค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจริง เป็นเพียงการคาดคะเนของผู้ร้องทั้งหกเอง ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิเรียกร้องจากผู้คัดค้านได้

สำหรับข้อเรียกร้องแย้ง ผู้คัดค้านได้มีคำขอให้คณะอนุญาโตตุลาการวินิจฉัยว่าสัญญาจ้างเลขที่ ๗๕/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ ตกเป็นโมฆะ และให้ผู้ร้องที่ ๑ กับผู้ร้องที่ ๕ คืนเงินจากการที่ผู้คัดค้านได้จ่ายค่าที่ดินและค่าจ้างตามสัญญา รวมทั้งค่าควบคุมงานชั่วคราวการขยายเวลาก่อสร้างเป็นเงินจำนวน ๑๗,๐๔๕,๘๘๙,๔๓๑.๔๐ บาท และ ๑๒๑,๓๔๓,๘๘๗.๑๙ เหรียญสหรัฐ พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่คู่กรณี และหากคณะอนุญาโตตุลาการวินิจฉัยว่าสัญญาจ้างดังกล่าวไม่ตกเป็นโมฆะ ผู้คัดค้านขอเรียกร้องค่าเสียหาย อันเนื่องมาจากการที่ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ ดำเนินการไม่ถูกต้องครบถ้วนตามข้อกำหนดในสัญญา หรือไม่ได้มาตรฐาน และมีความซำรุดบกพร่อง ซึ่งทำให้ผู้คัดค้านต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมอีกจำนวน ๔,๘๕๒,๒๒๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ยื่นข้อเรียกร้องแย้งเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่คู่กรณี ในการนี้ผู้ร้องทั้งหกได้ยื่นคำแก้ข้อเรียกร้องแย้งว่า สัญญาเลขที่ ๗๕/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ ไม่ได้ตกเป็นโมฆะ ผู้คัดค้านไม่มีสิทธิเรียกคืนเงินพร้อมค่าเสียหายแต่อย่างใด

คณะอนุญาโตตุลาการได้กำหนดประเด็นพิพาทไว้ ดังนี้ ๑. สัญญาที่พิพาทเป็นโมฆะหรือไม่ ๒. สัญญาตั้งอนุญาโตตุลาการเป็นโมฆะหรือไม่ หรือข้อเรียกร้องอยู่ในขอบเขตของสัญญาอนุญาโตตุลาการหรือไม่ ๓. บันทึกข้อตกลง MOA มีผลใช้บังคับได้หรือไม่ ๔. คู่พิพาทฝ่ายใดเป็นฝ่ายผิดสัญญา และ ๕. ผู้คัดค้านจะต้องชำระค่าจ้างและค่าเสียหายตามข้อเรียกร้อง และผู้เรียกร้องทั้งหกจะต้องคืนเงินหรือใช้ค่าเสียหายตามข้อเรียกร้องแย้งให้ผู้คัดค้านหรือไม่ โดยผู้คัดค้านมีภาระการนำสืบในประเด็นข้อ ๑ และข้อ ๒ ส่วนประเด็นนอกนั้นเป็นภาระการนำสืบของผู้เรียกร้องทั้งหก ในระหว่างการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ

/มีคดีอื่น...

มีคดีอื่นที่มีผลต่อสัญญาจ้างเหมาที่พิพาทหลายคดี ได้แก่ (๑) คดีหมายเลขดำที่ อม.๒/๒๕๕๐ หมายเลขแดงที่ อม.๒/๒๕๕๑ ที่อัยการสูงสุดได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องนายวัฒนา อัสวเหม เป็นจำเลย ต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เกี่ยวกับกรณีที่จำเลยบังคับขู่เข็ญ จูงใจ เจ้าหน้าที่ของรัฐออกโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๓๑๕๐ เลขที่ ๑๓๘๑๗ เลขที่ ๑๕๐๒๔ เลขที่ ๑๕๕๒๘ และเลขที่ ๑๕๕๖๕ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นที่ดินพิพาทในคดีนี้ให้จำเลย ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้วินิจฉัยเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดินดังกล่าวโดยเห็นว่าการรังวัดออกโฉนดที่ดินมิได้ปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลง เป็นการออกโฉนดที่ดินโดยไม่ชอบด้วยระเบียบและกฎหมาย โดยที่ดินดังกล่าวเป็นที่ดินที่พิพาทในคดีนี้ จึงนำข้อเท็จจริงในคดีดังกล่าวมาใช้ในการพิจารณาคดีนี้ได้ และ (๒) คดีของศาลแขวงดุสิตได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๒๕๔/๒๕๔๗ หมายเลขแดงที่ ๓๕๐๑/๒๕๕๒ ระหว่างผู้คัดค้านกับกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๙ คน เรื่อง ข้อโกง โดยศาลได้วินิจฉัยในทำนองเดียวกับศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองว่า การออกโฉนดที่ดินที่ใช้ในการก่อสร้างตามโครงการจัดการน้ำเสีย เขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ เป็นการออกโฉนดที่ดินโดยมิชอบ

ต่อมา คณะอนุญาโตตุลาการได้พิจารณาชี้ขาดข้อพิพาทโดยได้มีคำชี้ขาดให้ผู้คัดค้านชำระเงินค่าจ้าง ค่าเสียหาย รวมดอกเบี้ยตามข้อเรียกร้องเป็นเงิน ๔,๙๘๓,๓๔๒,๓๘๓ บาท ๓๑,๐๓๕,๗๘๐ เหรียญสหรัฐ ให้แก่ผู้เรียกร้อง พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงิน ๔,๔๒๔,๐๘๙,๙๘๒ บาท และของเงิน ๒๖,๔๓๔,๖๓๖ เหรียญสหรัฐ นับแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และคืนหนังสือค้ำประกันพร้อมค่าธรรมเนียมและค่าธรรมเนียมแทนผู้เรียกร้อง เป็นเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท จนกว่าจะคืนหนังสือค้ำประกันให้ผู้เรียกร้อง ข้อเรียกร้องนอกจากนี้ให้ยก และให้ยกข้อเรียกร้องแย้ง ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๕๔ โดยสำนักกระงับข้อพิพาท สำนักงานศาลยุติธรรม ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔ ส่งสำเนาคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการให้ผู้คัดค้านทราบ ซึ่งตามคำชี้ขาดดังกล่าวมีความผิดพลาดคลาดเคลื่อนจำนวนมาก คณะอนุญาโตตุลาการจึงได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขคำชี้ขาด และสำนักกระงับข้อพิพาท สำนักงานศาลยุติธรรม ได้มีหนังสือ

/ลงวันที่...

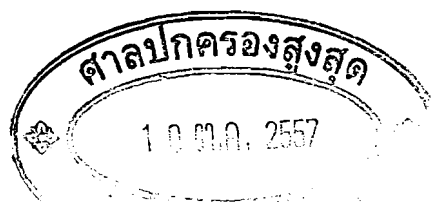
ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ แจงให้ผู้คัดค้านทราบ แต่ก็ยังคงมีความผิดพลาดคลาดเคลื่อน
อีกหลายประการ

ผู้คัดค้านได้พิจารณาคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการแล้วเห็นว่า คำชี้ขาด
มีเหตุตามกฎหมายที่สมควรถูกเพิกถอน ตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ
พ.ศ. ๒๕๔๕ ในหลายกรณี กล่าวคือ ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องขอให้ตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายผู้คัดค้าน
ต่อศาลแพ่ง ซึ่งเป็นศาลที่ไม่มีเขตอำนาจในการพิจารณาพิพากษาข้อพิพาททำให้
องค์ประกอบของคณะอนุญาโตตุลาการไม่ชอบด้วยมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว
อันเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน สมควรถูกเพิกถอน
ตามมาตรา ๔๐ วรรคสาม (๑) (จ) และ (๒) (ข) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน อีกทั้งสัญญาที่พิพาท
เป็นสัญญาที่ผู้ร้องทั้งหกหลอกลวงผู้คัดค้านโดยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จและปกปิด
ความจริง ซึ่งควรแจ้งแก่ผู้คัดค้านว่า บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
ไม่ได้ร่วมเป็นคู่สัญญากับผู้ร้องด้วย และกรณีที่ผู้ร้องทั้งหกมิได้แจ้งแก่ผู้คัดค้านว่าที่ดิน
ที่ผู้ร้องนำมาใช้ในการดำเนินโครงการเป็นที่ดินที่ออกโฉนดที่ดินโดยมิชอบ ทำให้ผู้คัดค้าน
หลงเชื่อตกลงทำสัญญาพิพาท เป็นกรณีที่ผู้คัดค้านทำนิติกรรมโดยสำคัญผิดในสิ่งซึ่งเป็น
สาระสำคัญแห่งนิติกรรมโดยสำคัญผิดในตัวบุคคลและสำคัญผิดในทรัพย์สินที่เป็นวัตถุ
แห่งนิติกรรม โดยมีลักษณะการกระทำความผิดอาญาอยู่ด้วย สัญญาพิพาทจึงตกเป็นโมฆะ
เสียเปล่าแต่แรกเริ่ม ส่งผลให้สัญญาอนุญาโตตุลาการไม่มีผลผูกพันตามกฎหมาย คำชี้ขาด
ของคณะอนุญาโตตุลาการเกี่ยวกับข้อพิพาทในคดีนี้จึงเป็นข้อพิพาทที่ไม่สามารถจะระงับ
โดยการอนุญาโตตุลาการได้ การยอมรับหรือการบังคับตามคำชี้ขาดจึงเป็นการขัดต่อความสงบ
เรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ตามมาตรา ๔๐ วรรคสาม (๑) (จ) และ (๒) (ข)
แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ เช่นกัน อีกทั้ง สัญญาพิพาทคดีนี้เป็นสัญญา
ที่ขัดต่อมติคณะรัฐมนตรี เนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในหลักการแผนงานโครงการ
จัดการน้ำเสียในเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ แผนการใช้เงินโครงการ และการว่าจ้าง
แบบเหมารวม (Turn Key) โดยให้มีการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางฝั่งตะวันออกของ
แม่น้ำเจ้าพระยา และก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา
เป็นการทำสัญญาก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย ๒ สัญญา แต่ปรากฏว่ามีการทำสัญญาต่อถึงระบบ
บำบัดน้ำเสียฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตกของจังหวัดสมุทรปราการเพียงสัญญาเดียว การทำสัญญา
ดังกล่าวจึงไม่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี นอกจากนี้ คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ

ไม่เป็นไป...

ไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๔ วรรคสาม และมาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และไม่เป็นไปตามข้อ ๒๙ ของข้อบังคับสำนักงานศาลยุติธรรม ว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ สถาบันอนุญาโตตุลาการ ที่กำหนดให้คณะอนุญาโตตุลาการมีอำนาจชี้ขาดข้อพิพาทโดยใช้หลักแห่งความสุจริตและเป็นธรรม โดยผู้คัดค้านได้นำพยานหลักฐานมาสืบถึงความเป็นมาของโครงการระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย เขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ การทำสัญญาที่พิพาท ความเป็นโมฆะกรรมของสัญญา ตลอดจนคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และศาลแขวงดุสิต ซึ่งได้วินิจฉัยว่าที่ดินที่ผู้ร้องได้นำมาใช้ในโครงการดังกล่าวเป็นที่ดินที่ออกโฉนดที่ดินโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และได้นำพยานมาสืบถึงข้อโต้แย้งข้อเรียกร้องของผู้ร้องทั้งหกในแต่ละข้ออย่างชัดเจน แต่คณะอนุญาโตตุลาการ ทำคำชี้ขาดไม่ตรงกับทางนำสืบของผู้คัดค้านแล้ววินิจฉัยว่าผู้คัดค้านไม่ได้นำสืบ ทำให้การวินิจฉัยไม่เป็นไปตามหลักแห่งกฎหมายและไม่ยุติธรรมแก่ผู้คัดค้าน อีกทั้ง ในส่วนของการวินิจฉัยในประเด็นข้อพิพาทข้อที่ ๑ ซึ่งคณะอนุญาโตตุลาการต้องชี้ขาดว่าสัญญาเป็นโมฆะหรือไม่ นั้น ปรากฏว่าคณะอนุญาโตตุลาการมิได้ระบุเหตุผลแห่งการวินิจฉัยโดยชัดแจ้ง อันเป็นการขัดต่อ มาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ อีกประการหนึ่งด้วย สำหรับประเด็นข้อพิพาทที่ ๒ และที่ ๓ ผู้คัดค้านก็ได้นำพยานหลักฐานมาสืบรับฟังได้ว่า ในข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการได้มีกำหนดไว้ในเงื่อนไขของสัญญาข้อ ๖๗ ที่กำหนดให้ก่อนที่ คณะอนุญาโตตุลาการจะวินิจฉัยตัดสินได้ ข้อพิพาทต่างๆ ตามสัญญาจะต้องได้รับการตัดสินของ วิศวกรก่อน ซึ่งเมื่อสัญญาพิพาทตกเป็นโมฆะตามเหตุผลดังกล่าวแล้ว จึงส่งผลความเป็นโมฆะ ในข้อสัญญาอื่นๆ ด้วย ทำให้ข้อสัญญาที่เกี่ยวกับวิศวกรเป็นโมฆะไปด้วย เมื่อไม่มีวิศวกรที่จะ ทำการตัดสินข้อพิพาท คณะอนุญาโตตุลาการก็ตัดสินไม่ได้ และการที่สัญญาพิพาทตกเป็นโมฆะ ข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการจึงตกเป็นโมฆะด้วย ตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ทำสัญญา ประกอบมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติ อนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาล เมื่อสัญญาพิพาทเป็นนิติกรรม ที่ตกเป็นโมฆะมาตั้งแต่เริ่มแรกจึงไม่มีผลในทางกฎหมายที่จะเรียกร้องบังคับตามนิติกรรม ดังกล่าวได้ ส่วนคำชี้ขาดที่ให้ผู้คัดค้านชำระเงินค่าจ้าง ค่าเสียหาย รวมทั้งดอกเบี้ยตามข้อเรียกร้อง ของผู้ร้องทั้งหกนั้น เป็นคำชี้ขาดที่ไม่ชอบด้วยมาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เนื่องจากคำชี้ขาดไม่ได้วินิจฉัยให้เหตุผลว่า ผู้คัดค้านต้องชำระเงินค่าจ้าง ค่าเสียหาย รวมทั้ง ดอกเบี้ยให้แก่ผู้ร้องทั้งหกเพราะเหตุใด ทั้งยังไม่เป็นไปตามเงื่อนไขบังคับก่อน ตามข้อ ๖๗

/ของสัญญา...

ให้ถูกต้องก่อนแล้วจึงออกโฉนดที่ดินใหม่ ผู้คัดค้านไม่ได้เสียสิทธิในที่ดินแต่อย่างใด ซึ่งในเรื่องนี้ผู้ร้องทั้งหกได้เคยแจ้งให้ผู้คัดค้านและกรมธนารักษ์ให้ไปดำเนินการแก้ไขแล้ว แต่ผู้คัดค้านและกรมธนารักษ์ไม่ดำเนินการ การที่โฉนดที่ดินดังกล่าวถูกเพิกถอนจึงไม่ใช่ความผิดของผู้ร้องทั้งหก แม้จะมีข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีความผิดพลาดเกิดขึ้นในขั้นตอนการออกโฉนดที่ดิน แต่ความผิดพลาดดังกล่าวก็เป็นเรื่องปกติธรรมดาที่อาจเกิดขึ้นได้ ดังจะเห็นได้จากการที่กฎหมายและระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออกโฉนดที่ดิน มีการบัญญัติเปิดช่องให้เจ้าพนักงานที่ดินสามารถดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายละเอียดเกี่ยวกับโฉนดที่ดินได้ อย่างไรก็ตาม การดำเนินการและการออกโฉนดที่ดินเกิดก่อนการประกาศประกวดราคากับการจัดตั้งกิจการร่วมค้า หากมีการผิดพลาดใดๆ เกิดขึ้น กิจการร่วมค้าและผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ ก็ไม่มีทางทราบและไม่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย ผู้ร้องทั้งหกได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งของโครงการตามสัญญาพิพาทแล้วพบว่า หลังจากคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบให้ดำเนินโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการแล้ว จังหวัดสมุทรปราการโดยผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการในขณะนั้นได้มีหนังสือถึงอธิบดีของผู้คัดค้านมอบหมายให้ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ เป็นผู้ดำเนินการแทนจังหวัดสมุทรปราการ เนื่องจากพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นโครงการจัดการน้ำเสียขนาดใหญ่ เป็นโครงการเงินกู้จากต่างประเทศ จำนวนเงินลงทุนสูง และการบริหารโครงการต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการน้ำเสียเพื่อให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุด โดยในส่วนของการจัดซื้อที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งโครงการนั้น ผู้คัดค้านเป็นผู้คัดเลือกและเป็นผู้ประกาศแจ้งให้ผู้เข้าประกวดราคาทราบว่าที่ดินของบริษัท คลองด่าน มารีน แอนด์ ฟิชเชอรี จำกัด และที่ดินของนายวันชัย ผุดวาริ เป็นที่ดินที่คณะกรรมการของผู้คัดค้านได้พิจารณาแล้วว่า เป็นที่ดินที่อยู่ในขอบเขตพื้นที่และถูกต้องตามเงื่อนไขข้อกำหนดของผู้คัดค้าน โดยในการประกาศและการคัดเลือกที่ดินดังกล่าวผู้ประกวดราคาซึ่งรวมถึงผู้ร้องทั้งหกไม่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยแต่ประการใด ผู้ร้องทั้งหกเพิ่งเข้ามาเกี่ยวข้องเกี่ยวกับที่ดินแปลงพิพาท ซึ่งผู้คัดค้านกำหนดให้เลือกหนึ่งในสองแปลงที่มีคุณสมบัติครบถ้วนภายหลังได้จัดตั้งกิจการร่วมค้าขึ้นเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๙ เนื่องจากผู้คัดค้านกำหนดเงื่อนไขว่าผู้ชนะการประกวดราคาจะต้องไปเจรจาซื้อที่ดินจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ได้รับการคัดเลือกจากผู้คัดค้านอีกทีหนึ่ง โดยผู้เข้าประกวดราคาจะต้องมีหลักฐานการเจรจากับเจ้าของที่ดินยื่นมาพร้อมของข้อเสนอมหาภาคด้วยเหตุดังกล่าวผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ ในฐานะกิจการร่วมค้าซึ่งเป็นผู้เข้าประกวดราคาจึงต้องติดต่อเพื่อเข้าทำสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินกับเจ้าของที่ดิน

/ตามที่...

ตามที่คุณคัดค้านได้ตรวจสอบคัดเลือกแล้ว เพื่อให้มีหลักฐานที่จำเป็นแนบไปกับข้อเสนอทางเทคนิค
ตามที่คุณคัดค้านกำหนด

เหตุที่ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ เลือกที่ดินซึ่งมีชื่อบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์
พีชเชอรั จำกัด เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ และไม่เลือกที่ดินของนายวันชัย ผุดวาริ มีสาเหตุมาจาก
ที่ดินของนายวันชัยอยู่ทางด้านตอนเหนือของถนนสุขุมวิท ไม่มีที่ดินที่ติดทะเล ส่วนที่ดินของ
บริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ พีชเชอรั จำกัด อยู่ทางด้านใต้ของถนนสุขุมวิท พื้นที่ติดทะเล
มีความเหมาะสมทางด้านวิศวกรรมที่จะต้องวางท่อผ่านลงทะเลเพื่อปล่อยน้ำที่บำบัดแล้ว
ซึ่งการปล่อยน้ำลงทะเล ผู้คัดค้านเป็นผู้กำหนด และถ้าหากเลือกที่ดินของนายวันชัย การวางท่อ
ก็ต้องผ่านที่ดินของบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ พีชเชอรั จำกัด เพื่อลงสู่ทะเลเช่นกัน
การซื้อที่ดินของนายวันชัยจะทำให้การลงทุนในเรื่องการทำท่อสูงขึ้นและแนวท่อจะต้องผ่านที่ดิน
ของบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ พีชเชอรั จำกัด ซึ่งไม่แน่ว่าจะได้รับความยินยอมจากบริษัท
คลองด่านมารีน แอนด์ พีชเชอรั จำกัด หรือไม่ ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ จึงเลือกที่ดินของ
บริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ พีชเชอรั จำกัด ซึ่งในการพิจารณาเลือกที่ดินดังกล่าว กลุ่มมารูเบนนิ
ซึ่งเป็นผู้ผ่านการคัดเลือกคุณสมบัติเบื้องต้นให้เป็นผู้ประกวดราคาอีกรายหนึ่งก็ได้ยื่นข้อเสนอ
ทางเทคนิคระบุว่า กลุ่มมารูเบนนิเลือกที่ดินของบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ พีชเชอรั จำกัด
เช่นกัน กรณีดังกล่าวจึงเป็นการชัดเจนว่า เหตุที่มีการเลือกซื้อที่ดินของบริษัท คลองด่านมารีน
แอนด์ พีชเชอรั จำกัด เนื่องจากเป็นที่ดินหนึ่งในสองแปลงที่คุณคัดค้านเป็นผู้คัดเลือกไว้เอง
และประกาศให้ผู้เข้าประกวดราคาใช้ที่ดินแปลงใดแปลงหนึ่ง เมื่อผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕
เห็นว่าเป็นที่ดินที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามประกาศของคุณคัดค้านและมีลักษณะทำเลที่ตั้งของที่ดิน
มีความเหมาะสม จึงเลือกใช้ที่ดินแปลงนี้ มิใช่เกิดจากการที่ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ นำที่ดิน
มาเสนอขายให้แก่ผู้คัดค้านแต่อย่างใด และไม่มีเหตุใดๆ ที่จะทำให้ผู้ร้องสงสัยในความถูกต้อง
ของที่ดินแปลงดังกล่าว ประกอบกับข้อเท็จจริงในชั้นพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ
ปรากฏชัดเจนว่า ที่ดินพิพาททั้ง ๕ แปลง ล้วนแล้วแต่เป็นที่ดินมีโฉนดที่ดินทั้งสิ้น ซึ่งโฉนดที่ดิน
ทั้ง ๕ แปลงดังกล่าวได้ถูกรวบรวมและผู้รวบรวมได้ดำเนินการขออนุญาตโฉนดที่ดินมาตั้งแต่
ปี พ.ศ. ๒๕๓๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งเป็นช่วงเวลาก่อนที่ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ จะตกลงจัดตั้ง
กิจการร่วมค้าขึ้น โดยไม่มีพยานปากใดที่เบิกความยืนยันว่า ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ มีส่วนรู้เห็น
เกี่ยวข้องกับการรวบรวมที่ดินและการขออนุญาตโฉนดที่ดิน และโฉนดที่ดินดังกล่าวได้ผ่านการ
ตรวจสอบและรับรองจากคณะกรรมการของคุณคัดค้านถึง ๒ ชุด โดยไม่พบความผิดปกติหรือ

/มีเหตุอื่นใด...

มีเหตุอื่นใดที่น่าเชื่อว่าโฉนดที่ดินดังกล่าวออกมาโดยมิชอบด้วยกฎหมาย อันแสดงให้เห็นว่าผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ กระทำการโดยสุจริต ใช้ความระมัดระวังในการตรวจสอบเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับที่ดินพิพาทอย่างวิญญูชนทั่วไปพึงปฏิบัติแล้ว ประกอบกับเมื่อผู้ร้องทั้งหกได้ลงมือก่อสร้างจนกระทั่งได้ส่งมอบงานในโครงการให้แก่ผู้คัดค้านเป็นจำนวนร้อยละ ๙๘ ของงานทั้งหมด ผู้คัดค้านก็ไม่เคยโต้แย้งว่าไม่สามารถใช้ประโยชน์จากที่ดินบางแปลงได้ แม้ต่อมาจะมีการเพิกถอนโฉนดที่ดินบางแปลงเพราะเหตุใดก็ตาม กรณีจึงไม่สามารถรับฟังได้ว่าผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ ได้ร่วมกันหรือมีเจตนาหลอกลวงผู้คัดค้าน โดยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อความจริงซึ่งควรแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบว่า ที่ดินที่ผู้ร้องทั้งหกนำมาใช้ในการดำเนินโครงการเป็นที่ดินที่ออกโฉนดที่ดินโดยมิชอบ เพราะผู้ร้องทั้งหกเองก็ไม่ทราบและไม่มีทางทราบได้

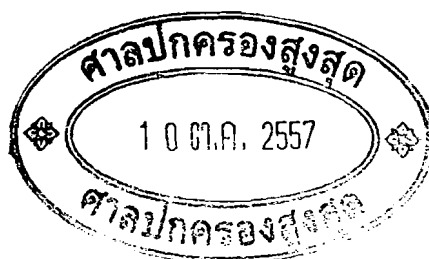
ส่วนการตั้งอนุญาโตตุลาการนั้น ศาลแพ่งได้มีการไต่สวนคำร้องแล้วก่อนจะมีคำสั่งแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายผู้คัดค้าน โดยศาลได้เสนอรายชื่อบุคคลที่จะแต่งตั้งเป็นอนุญาโตตุลาการให้แก่ฝ่ายผู้คัดค้านเลือกก่อนว่าประสงค์จะให้ผู้ใดเป็นอนุญาโตตุลาการฝ่ายตน และผู้คัดค้านได้เลือกนายเคียง บุญเพิ่ม เป็นอนุญาโตตุลาการฝ่ายตน ศาลจึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งนายเคียง บุญเพิ่ม เป็นอนุญาโตตุลาการฝ่ายผู้คัดค้านตามความประสงค์ของผู้คัดค้าน จึงถือได้ว่าผู้คัดค้านเป็นผู้เลือกและแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายของตนด้วยมิใช่ศาลมีคำสั่งให้แต่งตั้งแต่เพียงอย่างเดียว ประกอบกับผู้คัดค้านก็ได้ดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการโดยชอบตลอดมา เมื่อแพคดีแล้วผู้คัดค้านจะคัดค้านว่ากระบวนการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการไม่ชอบด้วยกฎหมายหาได้ไม่ เพราะเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต และศาลที่มีเขตอำนาจที่จะแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการนั้น มิได้มีเพียงศาลปกครองดังที่ผู้ร้องกล่าวอ้างแต่อย่างใด ศาลแพ่งก็เป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาชั้นอนุญาโตตุลาการตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๘ ได้ นอกจากนี้ในคดีที่ผู้ร้องทั้งหกขอให้มีการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการให้แก่ฝ่ายผู้คัดค้านนั้น ผู้คัดค้านได้อุทธรณ์คำสั่งต่อศาลฎีกา และศาลฎีกาได้มีคำสั่งยืนตามคำสั่งศาลชั้นต้น ตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๘๙๗/๒๕๕๑ คำสั่งแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการดังกล่าวจึงถึงที่สุดแล้ว ผู้คัดค้านไม่มีสิทธิที่จะกล่าวอ้างข้อโต้แย้งใดๆ เกี่ยวกับการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการได้อีก และก่อนที่ผู้ร้องจะยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งเพื่อขอให้ศาลแพ่งมีคำสั่งแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการ ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ เพื่อขอให้ศาลแพ่งกรุงเทพใต้มีคำสั่งให้ใช้วิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนอนุญาโตตุลาการชี้ขาด ให้ธนาคารผู้ออกหนังสือค้ำประกันระงับการชำระเงินตามหนังสือค้ำประกัน

/ไว้จนกว่า...

ไว้จนกว่าอนุญาตโดยตุลาการจะชี้ขาดข้อพิพาทเนื่องจากธนาคารผู้ออกหนังสือค้ำประกัน มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ซึ่งต่อมาศาลแพ่งกรุงเทพใต้มีคำสั่งอนุญาต ตามคำขอของผู้ร้อง ผู้คัดค้านยื่นอุทธรณ์คำสั่งศาลแพ่งกรุงเทพใต้ต่อศาลฎีกา และศาลฎีกา มีคำสั่งยืนตามคำสั่งศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ตามคำพิพากษาศาลฎีกาคดีหมายเลขแดง ที่ ๓๒๖๐ - ๓๒๖๑/๒๕๕๔ หนึ่ง ในกรณีที่มีปัญหาว่าคดีอยู่ในเขตอำนาจของศาลใดจะต้อง ได้รับการชี้ขาดจากคณะกรรมการชี้ขาดเขตอำนาจศาล ตามระเบียบของศาลฎีกา ว่าด้วย คณะกรรมการชี้ขาดเขตอำนาจศาล เมื่อไม่ได้มีการยกประเด็นเขตอำนาจศาลนี้ขึ้นกล่าวอ้าง และสั่งให้คณะกรรมการดังกล่าวทำการพิจารณาชี้ขาดก่อนคดีจะถึงที่สุด ดังนั้น เมื่อคดีดังกล่าว ข้างต้นถึงที่สุดแล้ว ผู้คัดค้านจึงไม่มีสิทธิที่จะยกข้อโต้แย้งในเรื่องเขตอำนาจศาลนี้ขึ้นกล่าวอ้าง ได้อีก และการแต่งตั้งอนุญาตโดยตุลาการในคดีนี้มีที่มาจากกรณีที่ผู้คัดค้านปฏิเสธไม่ยอมเข้าสู่ กระบวนการอนุญาตโดยตุลาการตามที่กำหนดไว้ในสัญญา ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ จึงยื่นคำร้อง ต่อศาลแพ่งเพื่อให้มีคำสั่งแต่งตั้งอนุญาตโดยตุลาการ อันเป็นดำเนินการตามบทบัญญัติของ พระราชบัญญัติอนุญาตโดยตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ การดำเนินการดังกล่าวจึงถูกต้องตามขั้นตอน ของบทบัญญัติแห่งกฎหมายและถึงที่สุดโดยคำพิพากษาของศาลฎีกาแล้ว

ส่วนคำพิพากษาในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม.๒/๒๕๕๐ หมายเลขแดง ที่ อม.๒/๒๕๕๑ ผู้ร้องที่ ๑ กับผู้ร้องที่ ๖ ไม่ได้ถูกฟ้องเป็นจำเลยและไม่ได้เกี่ยวข้องเป็นคู่ความ ในคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองข้างต้นแต่ประการใด ดังนั้น ตามกฎหมายแล้ว ข้อเท็จจริงรวมทั้งคำวินิจฉัยของศาลในคดีดังกล่าวย่อมไม่มีผลผูกพัน ผู้ร้องทั้งหกแต่อย่างใด ส่วนกรณีที่ผู้คัดค้านอ้างคดีของศาลแขวงดุสิต คดีหมายเลขดำ ที่ ๒๕๔/๒๕๔๗ หมายเลขแดงที่ ๓๕๐๑/๒๕๕๒ ซึ่งศาลแขวงดุสิตวินิจฉัยไว้ในทำนองเดียวกันกับ การวินิจฉัยของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้นก็ไม่ใช่ความจริง เพราะนอกจากคดีดังกล่าวจะยังไม่ถึงที่สุด โดยอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์แล้ว คดีดังกล่าวยังมีประเด็นพิพาท คือ บริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอริง จำกัด ผู้นำที่ดิน มาเสนอขายให้แก่ผู้คัดค้านทราบหรือไม่ว่าที่ดินที่นำมาเสนอขายมีการมีการออกเอกสารสิทธิ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งผู้ร้องทั้งหกมิใช่ผู้เสนอขายที่ดินดังกล่าว และผู้คัดค้านยังเป็น ผู้ตรวจสอบและคัดเลือกที่ดินดังกล่าวแล้วจึงให้ผู้ร้องทั้งหกไปเจรจาขอซื้อที่ดินจากผู้ที่มา เสนอขาย ประเด็นในคดีดังกล่าวจึงไม่เกี่ยวข้องข้อกับประเด็นพิพาทในชั้นอนุญาตโดยตุลาการ ที่คณะอนุญาตโดยตุลาการวินิจฉัยไว้ จึงเป็นการชอบแล้วเช่นเดียวกัน

/กรณีที่...

กรณีที่ผู้คัดค้านอ้างว่าสัญญาเป็นโมฆะ นั้น ประเด็นนี้ได้รับการวินิจฉัยชี้ขาดโดยคณะอนุญาโตตุลาการแล้ว ผู้คัดค้านไม่มีสิทธิที่จะกล่าวอ้างประเด็นนี้ขึ้นมาใหม่ให้ศาลวินิจฉัยซ้ำ และศาลก็ไม่มีอำนาจที่จะวินิจฉัยมีคำพิพากษาหรือคำสั่งในประเด็นที่คณะอนุญาโตตุลาการได้วินิจฉัยชี้ขาดไว้ได้อีกด้วย และตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๔ มีวัตถุประสงค์ให้ถือว่าข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาหลักและเป็นข้อสัญญาแยกต่างหากจากสัญญาหลัก คำวินิจฉัยของคณะอนุญาโตตุลาการที่ว่าสัญญาหลักเป็นโมฆะหรือไม่สมบูรณ์ จะไม่กระทบกระเทือนถึงข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการ และการที่ผู้คัดค้านโต้แย้งว่าสัญญาพิพาทตกเป็นโมฆะ จึงเป็นการโต้แย้งดุลพินิจการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทของคณะอนุญาโตตุลาการซึ่งต้องห้ามตามกฎหมาย ข้อเท็จจริงในคดีนี้จึงต้องรับฟังเป็นยุติว่า สัญญาพิพาทไม่ตกเป็นโมฆะ การที่คณะอนุญาโตตุลาการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้ผู้คัดค้านชำระเงินจากการปฏิบัติผิดสัญญาให้แก่ผู้ร้องทั้งหก จึงเป็นคำวินิจฉัยชี้ขาดที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว การยอมรับหรือการบังคับตามคำชี้ขาดที่ชอบด้วยกฎหมายของคณะอนุญาโตตุลาการจึงไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีของประชาชนแต่อย่างใด และศาลไม่สามารถเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการได้

ส่วนกรณีที่ผู้คัดค้านอ้างว่า ผู้ร้องทั้งหกหลอกลวงผู้คัดค้านโดยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ และปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งแก่ผู้คัดค้านว่า บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ไม่ได้ร่วมเป็นคู่สัญญากับผู้คัดค้านนั้น ข้ออ้างของผู้คัดค้านดังกล่าวไม่เป็นความจริง เนื่องจากกระบวนการในการจัดทำสัญญาระหว่างหน่วยงานราชการกับเอกชนซึ่งรวมถึงสัญญาพิพาทในคดีนี้ด้วยนั้น มีข้อเท็จจริงที่เป็นที่รู้จักกันทั่วไปว่า ก่อนที่คู่สัญญาจะลงนามในสัญญา หน่วยงานราชการที่เป็นคู่สัญญาจะต้องส่งสัญญาและเอกสารที่เกี่ยวข้องไปยังสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อสัญญาและเอกสารหลักฐานประกอบทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับสัญญา เมื่อพนักงานอัยการตรวจสอบแล้วเห็นว่าข้อสัญญาและเอกสารหลักฐานต่างๆ ถูกต้อง สำนักงานอัยการสูงสุดจะแจ้งผลการพิจารณาตรวจสอบมายังหน่วยงานราชการที่เป็นคู่สัญญา ซึ่งเมื่อหน่วยงานราชการที่เป็นคู่สัญญาได้รับแจ้งผลการพิจารณาตรวจสอบจากสำนักงานอัยการสูงสุดแล้วว่า ข้อสัญญาและเอกสารประกอบถูกต้องครบถ้วน ผู้แทนของหน่วยราชการดังกล่าวจึงจะมีการลงนามในสัญญา กรณีสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียพิพาทในคดีนี้ก็เช่นเดียวกัน ก่อนลงนามในสัญญาพนักงานอัยการได้ตรวจสอบทั้งข้อสัญญา และเอกสารหลักฐานต่างๆ เป็นที่เรียบร้อยแล้วเห็นว่าถูกต้องตาม

/กฎหมาย...

กฎหมายทุกประการ อธิปไตยของผู้คัดค้านในขณะนั้นซึ่งตามกฎหมายถือว่าเป็นผู้แทนของผู้คัดค้านจึงได้จัดให้มีการลงนามในสัญญาพิพาท ข้ออ้างของผู้คัดค้านว่าลงนามในสัญญาพิพาทโดยสำคัญผิดในคุณสมบัติของบุคคลอันเป็นสาระสำคัญของนิติกรรม จึงเป็นข้ออ้างที่ขัดกับเหตุผลข้อเท็จจริงและไม่มีน้ำหนักให้สามารถรับฟังได้ และภายหลังจากคู่สัญญาได้ลงนามในสัญญาพิพาทเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ แล้ว ก็กิจการร่วมค้าได้ลงมือก่อสร้างตามแบบที่ระบุในสัญญาตลอดมา บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ได้แจ้งความประสงค์จะถอนตัวออกจากการเป็นสมาชิกของกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี และเอ็นดับเบิลยูดับเบิลยูไอ ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ จึงได้แจ้งเรื่องดังกล่าวให้แก่ผู้คัดค้านทราบและได้เสนอผู้ร้องที่ ๖ ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินการโครงการประเภทเดียวกับโครงการตามสัญญาพิพาทให้เข้ามาเป็นคู่สัญญากับผู้คัดค้านแทนบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ซึ่งอธิปไตยของผู้คัดค้านในขณะนั้นได้ทำการพิจารณาและมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓ อนุญาตให้ผู้ร้องที่ ๖ เข้าเป็นคู่สัญญากับผู้คัดค้านแทน ซึ่งเป็นไปตาม TOR หรือ Tender Document ใน Condition of Contract – Part I ข้อ ๗๖.๑ แล้ว ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงประกอบของผู้เข้าร่วม Joint Venture กระทำได้ตามเงื่อนไขของสัญญา TOR โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าจ้าง ซึ่งหมายถึงผู้คัดค้านและในการเปลี่ยนผู้รับผิดชอบการเดินระบบมาเป็นคนใหม่ก็ได้รับความเห็นชอบจากผู้คัดค้านตามเงื่อนไขของสัญญาพิพาทแล้วเช่นกัน การอนุญาตให้ถอนตัวออกจากการร่วมค้าของบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด และเข้าเป็นคู่สัญญาแทนที่บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ของผู้ร้องที่ ๖ จึงอยู่ในความรู้เห็นยินยอมของผู้คัดค้านทั้งสิ้น และกรณีดังกล่าวก็ไม่มีผลกระทบต่อการก่อสร้างโครงการตามสัญญาพิพาทแต่อย่างใด ทั้งนี้ คู่สัญญาต่างก็ได้มีการปฏิบัติตามสัญญาพิพาทตลอดมา โดยที่ผู้คัดค้านไม่เคยทักท้วงหรือโต้แย้งว่าผลงานของกิจการร่วมค้าไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในสัญญาพิพาทและไม่เคยกล่าวอ้างความเป็นโมฆะของสัญญาพิพาทแต่อย่างใด การก่อสร้างโครงการพิพาทดำเนินการเรื่อยมาจนกระทั่ง เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นเวลาภายหลังจากวันที่มีการลงนามในสัญญาพิพาทถึงเกือบ ๖ ปี ผู้คัดค้านโดยนายอภิชาต ชวเจริญพันธ์ อธิปไตยของผู้คัดค้านในขณะนั้น มีหนังสือแจ้งมายังกิจการร่วมค้าว่า สัญญาพิพาทเป็นโมฆะให้ยุติการก่อสร้างโครงการตามสัญญาพิพาททันที ทั้งที่ในขณะนั้นกิจการร่วมค้าได้ดำเนินการก่อสร้างโครงการตามสัญญาพิพาทไปแล้วกว่าร้อยละ ๙๘ ของปริมาณงานทั้งหมดตามสัญญา และผู้คัดค้านได้ตรวจรับงานและชำระเงินให้แก่กิจการร่วมค้าไปแล้วเป็นจำนวน

/ถึง ๕๘ งวด...

ถึง ๕๘ งวด ดังนั้น การที่กิจการร่วมค้าสามารถดำเนินการก่อสร้างโครงการได้ถูกต้องตามแบบที่กำหนดไว้ในสัญญาพิพาท รวมทั้งการที่ผู้คัดค้านได้ตรวจรับงานไปแล้วถึงร้อยละ ๘๘ ของปริมาณงานทั้งหมด และชำระค่างานให้แก่กิจการร่วมค้าแล้ว ๕๘ งวด ย่อมเป็นสิ่งยืนยันได้ว่าผู้คัดค้านมิได้สำคัญผิดในตัวบุคคลอันเป็นสาระสำคัญของนิติกรรมแต่อย่างใด ส่วนกรณีผู้คัดค้านอ้างว่า ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ ได้ทำการเปิดบัญชี ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ และธนาคารอื่นอีกหลายธนาคารเพื่อใช้รับเงินค่างานจากผู้คัดค้านโดยการใช้ชื่อบัญชีว่า “NVPSKG Joint Venture and NWWI's Revenue Account” และบัญชีดังกล่าวบริษัทผู้เป็นเจ้าของบัญชีคือผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ ไม่มีชื่อบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เป็นเจ้าของบัญชีแต่อย่างใด อีกทั้งใบแจ้งหนี้ ใบกำกับภาษี และใบเสร็จรับเงิน รวมทั้งเลขประจำตัวผู้เสียภาษีต่างก็ไม่มีบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยนั้น ซึ่งผู้ร้องทั้งหกเห็นว่า ข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นเรื่องของข้อตกลงเพื่อบริหารจัดการภายในกิจการร่วมค้าเท่านั้น ไม่ใช่ข้อเท็จจริงที่สามารถแสดงให้เห็นได้ว่า ผู้ร้องทั้งหกร่วมกันหลอกลวงผู้คัดค้าน ประกอบกับเงินที่ผู้คัดค้านชำระให้แก่กิจการร่วมค้ามาทั้งหมดนั้นก็ล้วนแล้วแต่เป็นเงินค่างานที่ผู้ร้องทั้งหกได้ดำเนินการก่อสร้างและส่งมอบโดยผ่านการตรวจรับจากวิศวกรที่ปรึกษาของผู้คัดค้านแล้วทั้งสิ้น ข้อเท็จจริงจึงยังไม่สามารถรับฟังได้ว่าผู้ร้องทั้งหกได้ทรยศสินใจจากผู้คัดค้านโดยการหลอกลวง และในชั้นคณะอนุญาโตตุลาการ ผู้คัดค้านมิได้นำเอาบุคคลซึ่งเป็นกรรมการหรือพนักงานของบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด มาเบิกความเป็นพยานแต่อย่างใด คงมีแต่เพียงพนักงานสอบสวน ซึ่งตามกฎหมายถือเป็นพยานบอกเล่ามาเบิกความเกี่ยวกับการยกเลิกหนังสือมอบอำนาจของบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เท่านั้น ข้อเท็จจริงตามคำให้การของพยานผู้คัดค้าน ในประเด็นนี้จึงไม่มีน้ำหนักให้รับฟังได้

สำหรับกรณีผู้คัดค้านอ้างว่า สัญญาโครงการจัดการน้ำเสียที่พิพาทเป็นสัญญาที่ขัดต่อมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งกำหนดให้ทำสัญญาก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย ๒ สัญญา แต่ปรากฏว่ามีการทำสัญญาโครงการบำบัดน้ำเสียฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตกของจังหวัดตามสัญญาเลขที่ ๗๘/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ เพียงสัญญาเดียว นั้น สัญญาที่พิพาทจะเป็นสัญญาที่สอดคล้องหรือขัดกับมติคณะรัฐมนตรีหรือไม่ ไม่ใช่เหตุตามกฎหมายที่ยกขึ้นเป็นข้อกล่าวอ้างเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการแต่อย่างใดไม่ และมติคณะรัฐมนตรีที่ผู้ร้องอ้าง คือ มติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๖ แต่ต่อมาหน่วยงานที่รับผิดชอบ

ได้ทำการ...

ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์จนได้ข้อยุติว่าควรจะทำการก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย ในเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ โดยให้มีบ่อบำบัดน้ำเสียเพียงแห่งเดียวทางด้าน ตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา ส่วนที่รวบรวมน้ำเสียทางด้านฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา ให้จัดทำที่รวบรวมน้ำเสียแล้วก่อสร้างที่ตลอดแม่น้ำเจ้าพระยาส่งไปยังบ่อบำบัดน้ำเสีย ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัดสมุทรปราการ แล้วได้นำผลการศึกษาเสนอ คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลายครั้ง และคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติตามเสนอ จนครั้งสุดท้ายคณะรัฐมนตรี ได้มีมติอนุมัติให้มีการจัดจ้างและอนุมัติวงเงินจัดจ้างตามผลการศึกษาที่คณะรัฐมนตรี ได้อนุมัติแล้ว ผู้คัดค้านจึงได้เปิดประมูลหาผู้รับจ้างจนคัดเลือกได้ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ ให้เข้าทำสัญญาที่พิพาท ข้อกล่าวหาของผู้คัดค้านจึงไม่เป็นความจริง และในประเด็นว่า สัญญาที่พิพาทขัดต่อมติคณะรัฐมนตรีหรือไม่นั้น ผู้คัดค้านได้ยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ และ คณะอนุญาโตตุลาการได้ให้ผู้คัดค้านนำสืบพยานในประเด็นดังกล่าวแล้ว แต่คณะอนุญาโตตุลาการ ได้วินิจฉัยชี้ขาดว่าสัญญาที่พิพาทไม่เป็นโมฆะ และผู้คัดค้านนำสืบไม่ได้ว่ามีเหตุที่ทำให้สัญญา เป็นโมฆะดังที่ผู้คัดค้านอ้าง ดังนั้น ประเด็นว่าสัญญาที่พิพาทขัดต่อมติคณะรัฐมนตรีหรือไม่ จึงได้รับการวินิจฉัยชี้ขาดจากคณะอนุญาโตตุลาการแล้ว ผู้คัดค้านไม่มีสิทธิที่จะยกประเด็นนี้ ขึ้นมาเพื่อขอให้ศาลวินิจฉัยใหม่อีกแต่อย่างใด และการที่คณะรัฐมนตรีจะอนุมัติหรือไม่ ไม่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก เป็นเรื่องภายในของผู้คัดค้านเอง และไม่มีความหมายใดบัญญัติว่า การใดๆ ที่ผู้มีอำนาจกระทำไปโดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว การนั้น จะตกเป็นโมฆะ

กรณีผู้คัดค้านอ้างว่า ข้อเรียกร้องของผู้ร้องอยู่นอกขอบเขตของสัญญา อนุญาโตตุลาการเพราะบันทึกข้อตกลง MOA มีผลใช้บังคับเป็นที่ยุติแล้ว นั้น บันทึกข้อตกลง MOA จัดทำขึ้นภายใต้ข้อกำหนดของสัญญา ข้อ ๖๗ และให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา ข้อพิพาทที่เกิดจากบันทึกข้อตกลง MOA จึงเป็นข้อพิพาทที่เกิดจากสัญญาหรือเกี่ยวเนื่องกับ สัญญาพิพาท จึงอยู่ในขอบเขตของสัญญาอนุญาโตตุลาการ และที่คณะอนุญาโตตุลาการ วินิจฉัยว่า บันทึกข้อตกลง MOA ไม่มีผลใช้บังคับเป็นที่ยุติ เพราะต่อมาไม่มีการปฏิบัติตามเงื่อนไข ในบันทึกข้อตกลง MOA ดังกล่าว จึงเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดที่ชอบแล้ว และข้อเรียกร้องอื่น นอกจากที่ระบุไว้ในบันทึกข้อตกลง MOA เป็นข้อเรียกร้องตามสัญญาที่เกิดขึ้นภายหลังจาก การทำบันทึกข้อตกลง MOA และเป็นข้อเรียกร้องที่เกิดจากการที่ผู้ร้องปฏิบัติผิดสัญญา จนเป็นเหตุให้ผู้คัดค้านใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาและเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดจากการปฏิบัติ

/ผิดสัญญา...

ผิดสัญญาของผู้คัดค้าน ตามเงื่อนไขของสัญญา ข้อ ๖๕.๑ ข้อเรียกร้องทั้งหมดจึงเป็นข้อเรียกร้องที่เกิดจากหรือเกี่ยวเนื่องกับสัญญาที่พิพาท จึงอยู่ภายใต้ขอบเขตของสัญญาอนุญาโตตุลาการที่คู่พิพาทตกลงให้คณะอนุญาโตตุลาการมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดได้ และเมื่อบันทึกข้อตกลง MOA กำหนดให้คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง และคู่สัญญาจะได้ดำเนินการตกลงกันอย่างฉันทมิตรต่อไป และข้อเท็จจริงจากการนำสืบก็รับฟังเป็นยุติว่า ภายหลังจากการทำบันทึกข้อตกลงดังกล่าวไม่ปรากฏว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งดำเนินการทำความตกลงกันต่อไป เพราะภายหลังจากนั้นไม่นาน ผู้คัดค้านก็กล่าวอ้างความเป็นโมฆะของสัญญาที่พิพาท จึงไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ตามสัญญาต่อมา ข้อพิพาทต่างๆ จึงยังไม่เป็นที่ยุติ ผู้ร้องทั้งหกจึงมีสิทธินำข้อพิพาทตามบันทึกข้อตกลง MOA เสนอต่อคณะอนุญาโตตุลาการ

สำหรับข้อกล่าวอ้างของผู้คัดค้านในส่วนของคำชี้ขาดที่อ้างว่า คำชี้ขาดที่ให้ผู้คัดค้านชำระเงินค่าจ้าง ค่าเสียหาย รวมทั้ง ดอกเบี้ยตามข้อเรียกร้องเต็มตามจำนวน ให้แก่ผู้ร้องทั้งหก โดยไม่ได้ระบุเหตุผลแห่งการวินิจฉัยทั้งปวงไว้โดยชัดแจ้ง ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๗ นั้น กรณีนี้ผู้ร้องทั้งหกเสนอคำเรียกร้องว่าผู้คัดค้านผิดสัญญา ผู้ร้องทั้งหกจึงใช้สิทธิบอกเลิกสัญญา และเรียกร้องให้ผู้คัดค้านชำระค่าจ้างค่าเสียหายให้แก่ผู้ร้องทั้งหก โดยผู้คัดค้านคัดค้านว่า สัญญาเป็นโมฆะและยื่นข้อเรียกร้องแย้งให้ผู้ร้องทั้งหก ชำระเงินที่ได้รับไปจากผู้คัดค้านคืนทั้งหมด หรือหากฟังว่าสัญญาไม่เป็นโมฆะ ผู้ร้องทั้งหกก็ทำผิดสัญญาในหลายประการให้ผู้คัดค้านชำระค่าเสียหายแก่ผู้คัดค้าน ในทางการนำสืบ ผู้ร้องทั้งหกได้นำสืบถึงความเสียหายพร้อมส่งหลักฐานเอกสารประกอบจำนวนประมาณ ๑๒ แฟ้มหนา และมีพยานบุคคลมาเบิกความประกอบเอกสารครบถ้วน ส่วนผู้คัดค้านมิได้นำสืบหักล้างทางนำสืบของผู้ร้องทั้งหกและมิได้นำสืบประกอบคำเรียกร้องแย้งในประเด็นความเสียหายของผู้คัดค้านแต่อย่างใด ที่คณะอนุญาโตตุลาการวินิจฉัยชี้ขาดว่า ผู้คัดค้านกล่าวอ้างว่ามีความเสียหาย แต่นำสืบไม่ได้ถึงความเสียหายของผู้คัดค้านและไม่สามารถนำสืบหักล้างการนำสืบพยานตามที่ผู้ร้องทั้งหกกล่าวอ้างได้ จึงต้องวินิจฉัยชี้ขาดให้ผู้คัดค้านชำระค่าเสียหายให้ผู้ร้องทั้งหกตามคำเรียกร้องของผู้ร้องทั้งหกต่อไป ส่วนกรณีที่คณะอนุญาโตตุลาการวินิจฉัยว่า ที่ผู้ร้องทั้งหกอ้างว่าผู้คัดค้านผิดสัญญาอีกหลายประการ ก็ไม่ปรากฏว่าผู้ร้องทั้งหกได้กล่าวอ้างว่าผู้คัดค้านผิดสัญญาในเรื่องใดบ้าง คงรับฟังได้ว่าผู้คัดค้านผิดสัญญาไม่จ่ายค่างวดงานที่ ๕๕ ที่ ๕๖ ที่ ๕๗ และที่ ๕๘ ดังกล่าวข้างต้นเท่านั้น เป็นดังนี้ ผู้คัดค้านจึงต้องแพคดีแก่ผู้ร้องทั้งหก โดยไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยคำคัดค้านในส่วนข้อเรียกร้องแย้งของ

/ผู้คัดค้าน...

ผู้คัดค้าน นั้น เป็นกรณีคณะอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดให้ผู้คัดค้านชำระเงินให้แก่ผู้ร้องทั้งหก
เต็มตามคำเรียกร้อง โดยตามคำเรียกร้องของผู้ร้องทั้งหกและในทางการนำสืบในชั้น
อนุญาโตตุลาการ ผู้ร้องทั้งหกกล่าวอ้างและนำสืบว่าผู้คัดค้านกระทำผิดสัญญาในหลายประการ
และผู้คัดค้านผิดนัดชำระเงินค่างวดงานที่ ๕๕ ที่ ๕๖ ที่ ๕๗ และที่ ๕๘ แก่ผู้ร้องทั้งหก
ซึ่งการผิดนัดดังกล่าวตามเงื่อนไขของสัญญาผู้ร้องทั้งหกมีสิทธิบอกเลิกสัญญา และเรียกร้อง
ค่าเสียหายได้ ผู้ร้องทั้งหกจึงใช้เหตุดังกล่าวบอกเลิกสัญญากับผู้คัดค้าน และเรียกร้องค่าเสียหาย
ตามเงื่อนไขของสัญญาและตามกฎหมาย ซึ่งคำเรียกร้องทั้งหมดเป็นความเสียหายที่เกิดจากการที่
ผู้คัดค้านปฏิบัติผิดสัญญาก่อนจนผู้ร้องทั้งหกใช้สิทธิบอกเลิกสัญญา แม้ผู้ร้องทั้งหกจะนำสืบได้ว่า
ผู้คัดค้านปฏิบัติผิดสัญญาในหลายประการอย่างไรบ้าง คงรับฟังได้เพียงว่าผู้คัดค้านผิดนัด
ชำระเงินค่างวดงานที่ ๕๕ ที่ ๕๖ ที่ ๕๗ ที่และ ๕๘ เท่านั้น การผิดนัดดังกล่าว เป็นเหตุตามเงื่อนไข
ของสัญญาที่ผู้ร้องทั้งหกมีสิทธิบอกเลิกสัญญา และเรียกร้องค่าเสียหายได้ คณะอนุญาโตตุลาการ
จึงวินิจฉัยว่าฝ่ายผู้คัดค้านเป็นฝ่ายผิดสัญญา ผู้ร้องทั้งหกมีสิทธิบอกเลิกสัญญาและเรียกร้อง
ค่าเสียหายได้ คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าวจึงชอบแล้ว

กรณีผู้คัดค้านอ้างว่า ผู้ร้องทั้งหกไม่ได้ดำเนินการตามเงื่อนไขของสัญญาพิพาท
ข้อ ๖๗.๑ กรณีไม่ได้บอกกล่าวข้อเรียกร้องไปยังวิศวกรก่อนยื่นข้อเรียกร้องต่ออนุญาโตตุลาการ นั้น
ไม่เป็นความจริง เนื่องจากเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๖ ผู้ร้องทั้งหกได้เสนอข้อพิพาทต่อ
วิศวกรที่ปรึกษาของผู้คัดค้านเพื่อขอให้วิศวกรที่ปรึกษาชี้ขาดเบื้องต้นว่าสัญญาเป็นโมฆะ
แต่เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๖ วิศวกรที่ปรึกษาได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๖
ถึงผู้ร้องทั้งหกแจ้งว่า วิศวกรที่ปรึกษาได้รับคำสั่งจากผู้คัดค้านให้ยุติการทำหน้าที่ในฐานะ
วิศวกรที่ปรึกษาโดยมีผลเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๖ พร้อมทั้งได้แนบหนังสือบอกเลิกสัญญา
ของผู้คัดค้าน เมื่อไม่มีวิศวกรที่ปรึกษาชี้ขาดข้อพิพาทเบื้องต้นดังกล่าว ผู้ร้องทั้งหก
ก็ได้พยายามเจรจากับผู้คัดค้านเพื่อหาทางยุติข้อพิพาทโดยสันติวิธีมาโดยตลอด แต่ปรากฏว่า
ผู้คัดค้านไม่ให้ความร่วมมือและแสดงเจตนาที่จะไม่ปฏิบัติตามสัญญาพิพาทอีกต่อไป ผู้ร้องทั้งหก
จึงไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากรอให้ระยะเวลา ๘๔ วัน พ้นไป ตามข้อ ๖๗.๑ ของสัญญาพิพาท
ซึ่งกำหนดว่า หากวิศวกรที่ปรึกษาไม่ทำคำชี้ขาดภายใน ๘๔ วัน นับจากวันที่ได้มีการเสนอ
ข้อพิพาทต่อวิศวกรที่ปรึกษา (วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๖) ให้ผู้เสนอข้อพิพาทแจ้งต่ออีกฝ่ายหนึ่ง
จะเริ่มใช้สิทธิทางอนุญาโตตุลาการต่อไป ดังนั้น ผู้ร้องทั้งหกแจ้งต่อผู้คัดค้านว่ามีความประสงค์
ที่เสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ ตามหนังสือของผู้ร้องทั้งหกลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๐๐๓ (๒๕๔๖)

/โดยหวังว่า...

โดยหวังว่าผู้คัดค้านจะหาทางยุติข้อพิพาทกับผู้ร้องทั้งหกอีกครั้งหนึ่ง แต่ไม่เป็นผล อันเป็นการใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาตามสัญญาข้อ ๖๙.๑ และข้อ ๖๗.๑ ถึงข้อ ๖๗.๓ โดยผู้ร้องทั้งหกได้ดำเนินการครบถ้วนตามเงื่อนไขของสัญญาก่อนที่จะเสนอเรื่องให้คณะอนุญาโตตุลาการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาท การนำเสนอข้อพิพาทสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการของผู้คัดค้านจึงเป็นไปตามเงื่อนไขของสัญญาทุกประการ คณะอนุญาโตตุลาการจึงมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดส่วนที่ผู้คัดค้านอ้างว่า คณะอนุญาโตตุลาการรับฟังพยานหลักฐานจากพยานของผู้ร้องทั้งหกคือ นายวรวิทย์ ชวนะนันทน์ เพียงปากเดียว นั้น คณะอนุญาโตตุลาการวินิจฉัยว่า ผู้คัดค้านนำสืบพยานหลักฐานรับฟังไม่ได้สมตามข้อกล่าวอ้างที่ว่าสัญญาเป็นโมฆะ ดังนั้น ค่าเสียหายต่างๆ ที่ผู้คัดค้านอ้างว่าเกิดจากการที่สัญญาเป็นโมฆะจึงเรียกร้องไม่ได้ การวินิจฉัยดังกล่าวจึงเห็นได้ว่า คณะอนุญาโตตุลาการได้พิจารณารับฟังพยานหลักฐานต่างๆ ครบถ้วนแล้ว ส่วนการที่จะพิจารณาวินิจฉัยว่าพยานของฝ่ายใดจะมีน้ำหนักน่ารับฟังเพียงใดเป็นอำนาจโดยอิสระของคณะอนุญาโตตุลาการที่จะวินิจฉัยซึ่งน้ำหนัก การที่ผู้คัดค้านมีหน้าที่นำสืบในประเด็นนี้แล้วนำสืบไม่ได้ย่อมไม่มีทางที่อนุญาโตตุลาการจะวินิจฉัยให้ผู้คัดค้านชนะคดี

กรณีผู้คัดค้านอ้างว่า คณะอนุญาโตตุลาการชี้ขาดให้ผู้คัดค้านชำระค่าธรรมเนียมการออกหนังสือค้ำประกันของธนาคาร ที่เดิมคณะอนุญาโตตุลาการพิมพ์ในคำชี้ขาดว่าจำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท และต่อมาได้แก้ไขคำชี้ขาดให้ผู้ร้องชำระเงินค่าธรรมเนียมดังกล่าว ในอัตราปีละ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น ผู้ร้องทั้งหกมีคำขอทักคำเรียกร้องขอให้ผู้คัดค้านชำระค่าธรรมเนียมธนาคารแทนผู้คัดค้าน ในอัตราปีละ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท และในชั้นสืบพยานก็ปรากฏข้อเท็จจริงตามคำเรียกร้องของผู้ร้องทั้งหก และเมื่อคณะอนุญาโตตุลาการได้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดว่า มีการพิมพ์คำวินิจฉัยชี้ขาดผิดไปโดยพิมพ์ตกคำว่า "ปีละ" ผู้ร้องทั้งหกจึงได้ยื่นคำร้องภายในกำหนดเวลาตามกฎหมายขอให้คณะอนุญาโตตุลาการแก้ไขการพิมพ์ผิดพลาดดังกล่าว ซึ่งการพิมพ์ตกข้อความเล็กน้อยถือเป็นข้อผิดพลาดหรือการพิมพ์ที่ผิดพลาด หรือข้อผิดพลาดเล็กน้อยที่คณะอนุญาโตตุลาการมีสิทธิที่จะแก้ไขได้ตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๙ ดังนั้น คำร้องของผู้คัดค้านไม่มีเหตุตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๔๐ วรรคสาม (๑) เพราะการดำเนินการอนุญาโตตุลาการตามคำชี้ขาดที่ผู้คัดค้านขอให้ศาลเพิกถอนคำชี้ขาดนั้น ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายทุกประการ ไม่ได้เป็นไปตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๔๐ วรรคสาม (๒) ผู้คัดค้านจึงไม่มีสิทธิร้องขอให้ศาลเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการได้

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยรวม ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ สถาบันอนุญาโตตุลาการ สำนักระบับข้อพิพาท สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๕๖ หมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ อยู่ในหลักเกณฑ์ที่ศาลจะมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำชี้ขาดดังกล่าวหรือไม่ โดยมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่า การที่ผู้ร้องขอให้ศาลแพ่งตั้งอนุญาโตตุลาการคดีนี้ ซึ่งเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ นั้น เห็นว่า การที่ผู้ร้องทั้งหมึกมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ขอให้ผู้คัดค้านตั้งอนุญาโตตุลาการภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ได้รับหนังสือซึ่งผู้คัดค้านได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ แต่เมื่อครบกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วผู้คัดค้านไม่แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายตน ผู้ร้องทั้งหมึกจึงยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งขอให้แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการแทนผู้คัดค้าน โดยเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๗ ศาลแพ่งเห็นควรตั้งนายเคียง บุญเพิ่ม เป็นอนุญาโตตุลาการฝ่ายผู้คัดค้าน และให้มีหนังสือสอบถามความยินยอมจากบุคคลดังกล่าว และเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๗ สถาบันอนุญาโตตุลาการมีหนังสือยินยอมเป็นอนุญาโตตุลาการของนายเคียง บุญเพิ่ม นำส่งศาล ศาลจึงมีคำสั่งแต่งตั้งนายเคียง บุญเพิ่ม เป็นอนุญาโตตุลาการฝ่ายผู้คัดค้าน ซึ่งในการดำเนินการระบวนพิจารณาของศาลแพ่งทั้งสองวันดังกล่าว ทนายของผู้คัดค้านมาศาลและได้เข้าร่วมการพิจารณาโดยไม่มี การโต้แย้งคัดค้านการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการดังกล่าวและเรื่องเขตอำนาจศาลแต่อย่างใด ตามรายงานกระบวนการพิจารณาของศาลแพ่ง คดีหมายเลขดำที่ ๑๖๗๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๗ และลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๗ ต่อมา ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาที่ ๔๘๘๗/๒๕๕๑ เห็นพ้องด้วยกับคำสั่งศาลแพ่งดังกล่าว และการที่มาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดให้คู่ความฝ่ายที่ประสงค์จะให้มีการบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ ยื่นคำร้องต่อศาลใดศาลหนึ่งที่มีเขตอำนาจ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ย่อมแสดงให้เห็นว่า บทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่คู่ความฝ่ายที่ประสงค์จะให้มีการบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการสามารถพิจารณาว่าจะยื่นคำร้องต่อศาลใดศาลหนึ่งที่มีเขตอำนาจในการพิจารณาพิพากษาข้อพิพาทนั้น ทั้งนี้ กฎหมายไม่ได้บังคับหรือจำกัดว่าจะต้องยื่นคำร้อง

/ต่อศาล...

ต่อศาลที่มีการพิจารณาชั้นอนุญาโตตุลาการอยู่ในเขตศาลได้เท่านั้น ดังนั้น การที่ผู้ร้องทั้งหกและศาลแพ่งเห็นว่าคดีดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของศาลแพ่งและได้มีการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการไปตามขั้นตอนของกฎหมาย วิธีการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการดังกล่าวจึงเป็นที่สุดและชอบด้วยสัญญาพิพาท และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้ว แม้ต่อมาผู้ร้องทั้งหกจะนำคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าวมาร้องขอให้ศาลปกครองบังคับเนื่องด้วยคดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง ศาลปกครองจึงเป็นศาลที่มีเขตอำนาจในการวินิจฉัยคำร้องให้บังคับและเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ก็ไม่มีผลทำให้ขั้นตอนการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการดังกล่าวที่สมบูรณ์และเป็นที่สุดแล้วต้องเสียไปไม่

มีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า กรณีการเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการได้จะต้องมีการยื่นข้อพิพาทดังกล่าวต่อวิศวกรที่ปรึกษาก่อนหรือไม่ นั้น เมื่อพิจารณาตามสัญญาจ้างดำเนินงานสัญญาโครงการบำบัดน้ำเสียฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตกของจังหวัดสมุทรปราการ ตามสัญญาเลขที่ ๗๕/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ ข้อ ๖๗ แล้วเห็นว่า การเสนอข้อพิพาทต่อวิศวกรที่ปรึกษาเป็นเพียงวิธีการหนึ่งในการยุติข้อพิพาทระหว่างคู่กรณีก่อนที่จะมีการเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ ซึ่งจะมีหรือไม่ก็ได้ หาใช่ขั้นตอนที่เป็นเงื่อนไขก่อนยื่นข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการตามที่ผู้คัดค้านกล่าวอ้างไม่ ประกอบกับปรากฏข้อเท็จจริงว่า เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ผู้คัดค้านกล่าวอ้างว่าสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียพิพาทตกเป็นโมฆะ ผู้ร้องทั้งหกได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๖ ถึงวิศวกรที่ปรึกษาของผู้คัดค้านเพื่อให้ชี้ขาดว่าสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียฯ เป็นโมฆะหรือไม่ แต่ปรากฏว่าวิศวกรที่ปรึกษามีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๖ แจ้งว่า ผู้คัดค้านได้มีคำสั่งให้วิศวกรที่ปรึกษายุติการทำหน้าที่ในฐานะวิศวกรที่ปรึกษาโดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๖ ฉะนั้น จึงเห็นได้ว่าขั้นตอนการเสนอข้อพิพาทต่อวิศวกรที่ปรึกษาไม่อาจจะดำเนินการได้อีกต่อไป การที่ผู้ร้องทั้งหกเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการโดยไม่ได้ยื่นข้อเสนอฟีพาทต่อวิศวกรที่ปรึกษาก่อน จึงหาใช่เหตุที่ทำให้การเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการต้องเสียไปไม่

สำหรับประเด็นที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในหลักการแผนงานโครงการจัดการน้ำเสียในเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ โดยให้มีการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางทางฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นการทำสัญญาก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย ๒ สัญญา แต่ปรากฏว่า ตามสัญญาเลขที่ ๗๕/๒๕๔๐ ลงวันที่

/๒๐ สิงหาคม...

๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ เป็นสัญญาโครงการบำบัดน้ำเสียฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตกของ จังหวัดสมุทรปราการเพียงสัญญาเดียว สัญญาดังกล่าวไม่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีและ ฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรี จึงไม่สามารถจะระงับโดยการอนุญาโตตุลาการได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวเป็นเรื่องภายในของผู้คัดค้าน หากมีผลกระทบต่อผู้ร้องทั้งหกซึ่งเป็น บุคคลภายนอกไม่ ประกอบกับเอกสารประกวดราคากำหนดให้ผู้เสนอราคาสามารถยื่น ข้อเสนอแบบสองสัญญาหรือเพียงสัญญาเดียวก็ได้ ดังนั้น การที่ผู้ร้องทั้งหกเสนอเอกสาร ประกวดราคาให้จัดทำเพียงสัญญาเดียว แต่ครอบคลุมระบบบำบัดน้ำเสียทั้งฝั่งตะวันออก และฝั่งตะวันตก และได้ทำสัญญารับจ้างดำเนินงานสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียจังหวัด สมุทรปราการ (ฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตก) ของจังหวัดสมุทรปราการ ตามสัญญาเลขที่ ๗๕/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ เพียงสัญญาเดียวตามที่ได้เสนอเอกสารไว้ในชั้น การประกวดราคา ก็เป็นการดำเนินการตามที่เอกสารการประกวดราคาดังกล่าวกำหนดไว้แล้ว การจัดทำสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียพิพาทจึงชอบแล้ว

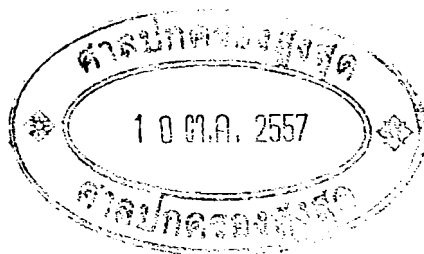
ส่วนประเด็นที่ผู้คัดค้านอ้างว่าสัญญาจ้างดำเนินการสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียฯ เป็นโมฆะเพราะสัญญาดังกล่าวจัดทำขึ้นโดยสำคัญผิดในตัวบุคคล ซึ่งเป็นคู่กรณีแห่งนิติกรรม และสำคัญผิดในตัวทรัพย์สินซึ่งเป็นวัตถุแห่งนิติกรรม เห็นว่า สัญญาเป็นโมฆะหรือไม่ นั้น เป็นประเด็นที่ผู้คัดค้านยกขึ้นมาเพื่อโต้แย้งคำขอของผู้ร้องทั้งหกที่ขอให้ผู้คัดค้านจ่ายเงิน ค่าจ้างงานตามสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียฯ อันเป็นประเด็นพิพาทข้อหนึ่งในชั้น อนุญาโตตุลาการ คณะอนุญาโตตุลาการจึงมีอำนาจในการวินิจฉัยชี้ขาดในประเด็นนี้ได้ ประกอบกับผู้เข้าประกวดราคาและจัดทำสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียพิพาท คือ กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ซึ่งเป็นนิติบุคคลที่แยกต่างหากออกมาจากบริษัทผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ และบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ซึ่งหากจะมีการเปลี่ยนตัวบุคคล ภายในกิจการร่วมค้าก็เป็นเรื่องภายในนิติบุคคลดังกล่าว อีกทั้งผู้แทนของผู้คัดค้านเอง ก็รับทราบและอนุญาตให้มีการเปลี่ยนตัวดังกล่าวแล้ว ส่วนกรณีที่ดินที่มีการออกโฉนดที่ดิน โดยมีขอบก็เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายที่ดินตามประกาศเชิญชวนผู้สนใจยื่นเอกสาร แสดงคุณสมบัติเบื้องต้นเพื่อขายที่ดินให้แก่ผู้คัดค้านสำหรับใช้ในโครงการออกแบบรวม ก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙ ที่แยกต่างหากจากสัญญารับจ้างสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียฯ และ ผู้คัดค้านก็ได้ดำเนินคดีอาญากับผู้กระทำผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงที่ดินดังกล่าวที่ศาลแขวงดุสิต

/เป็นคดี...

เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๒๕๔/๒๕๔๗ หมายเลขแดงที่ ๓๕๐๑/๒๕๕๒ เพื่อลงโทษฐานฉ้อโกง และเรียกเงินค่าที่ดินดังกล่าวคืนแล้ว ซึ่งคดีดังกล่าวอยู่ในระหว่างการพิจารณาชั้นอุทธรณ์

ส่วนประเด็นที่คณะอนุญาโตตุลาการมีคำวินิจฉัยให้ผู้คัดค้านต้องรับผิดชอบเป็นเงิน ๔,๙๘๓,๓๔๒,๓๘๓ บาท กับอีก ๓๑,๐๓๕,๗๘๐ เหรียญสหรัฐ ให้แก่ผู้ร้องทั้งหก พร้อมดอกเบี้ย ร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงิน ๔,๔๒๔,๐๙๙,๙๘๒ บาท กับอีก ๒๖,๔๓๔,๖๓๖ เหรียญสหรัฐ นับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และคืนหนังสือค้ำประกัน พร้อมค่าธรรมเนียมและค่าธรรมเนียมแทนผู้ร้องทั้งหกเป็นเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี จนกว่าจะคืนหนังสือค้ำประกันให้ผู้ร้องทั้งหก นั้น แสดงให้เห็นว่าคณะอนุญาโตตุลาการ ได้วินิจฉัยถึงพยานหลักฐานที่ผู้ร้องทั้งหกนำมาเสนอประกอบการเรียกร้องค่าเสียหายต่างๆ แล้วว่ามีความน่าเชื่อถือหรือไม่ เพียงใด แม้คณะอนุญาโตตุลาการจะไม่ได้ให้เหตุผลใน ค่าเสียหายทั้งหมดที่ผู้คัดค้านจะต้องชำระแก่ผู้ร้องทั้งหก แต่การที่คณะอนุญาโตตุลาการ ได้ชี้ขาดแล้วว่าผู้ร้องทั้งหกทำงานจ้างงวดงานที่ ๕๕ ถึงงวดงานที่ ๕๘ เสร็จแล้ว และให้ ผู้คัดค้านต้องชำระค่าจ้างและค่าเสียหายที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการจ่ายค่าจ้างล่าช้าจนเป็นเหตุให้ มีการเลิกสัญญาด้วยนั้น ก็เป็นกรณีที่คณะอนุญาโตตุลาการได้ให้เหตุผลอยู่ในตัวคำวินิจฉัย แล้วว่าผู้คัดค้านเป็นฝ่ายผิดสัญญาจึงต้องชำระค่าเสียหาย โดยมีดุลพินิจเห็นควรให้ผู้คัดค้าน ต้องชำระค่าเสียหายดังกล่าวทั้งหมดตามเหตุผลของผู้ร้องทั้งหก จึงไม่จำเป็นต้องระบุเหตุผลดังกล่าว ซ้ำอีก ซึ่งการไม่ให้เหตุผลดังกล่าวจึงไม่เป็นเหตุให้คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนแต่อย่างใด อนึ่ง ข้อคัดค้านของ ผู้คัดค้านเกี่ยวกับจำนวนเงินดังกล่าว บันทึกข้อตกลง MOA ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๔๕ (Memorandum of Agreement) ค่าใช้จ่ายในการต่ออายุหนังสือค้ำประกันค่าที่ดิน ค่าธรรมเนียมในหลักประกัน เงินประกันผลงาน การปรับเพิ่มขึ้นของค่างวดงานตามสัญญา และค่าเสียหายต่างๆ ที่ผู้ร้องทั้งหกได้รับ นั้น เป็นกรณีผู้คัดค้านโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟัง พยานหลักฐานในเนื้อหาแห่งคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการโดยมีวัตถุประสงค์ จะให้ศาลมีคำวินิจฉัยเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น ซึ่งไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ตามบทบัญญัติ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่ผู้คัดค้านจะอ้างเป็นเหตุคัดค้านหรือขอให้ศาลทำคำสั่งปฏิเสธไม่รับบังคับตามคำชี้ขาดของ คณะอนุญาโตตุลาการได้

/คดีมีประเด็น...

คดีมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่า คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการพิพาท อยู่ในหลักเกณฑ์ที่ศาลจะมีคำพิพากษาให้เพิกถอนได้หรือไม่ เมื่อผู้ร้องทั้งหกได้ทำงานตาม สัญญาโครงการจัดการน้ำเสียพิพาทงวดงานที่ ๕๕ ถึงงวดงานที่ ๕๘ แล้วเสร็จ แต่ผู้คัดค้าน ไม่ยอมจ่ายเงินค่าจ้างงวดงานดังกล่าวให้แก่ผู้ร้องทั้งหก ผู้ร้องทั้งหกจึงมีหนังสือบอกเลิกสัญญา และให้ผู้คัดค้านชดใช้ค่าเสียหายเนื่องจากผิดสัญญาให้แก่ผู้ร้องทั้งหก จากข้อเท็จจริงดังกล่าว พิจารณาได้ว่า การที่ผู้ร้องทั้งหกบอกเลิกสัญญาจ้างพิพาทต่อผู้คัดค้านเนื่องจากผู้คัดค้าน ไม่ยอมจ่ายเงินค่าจ้างงวดงานที่ ๕๕ ถึงงวดงานที่ ๕๘ ที่เสร็จแล้วนั้น เป็นกรณีที่ผู้ร้องทั้งหก ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียพิพาทโดยชอบแล้ว ผู้ร้องทั้งหกจึงมีสิทธิได้รับ เงินค่าจ้างงวดงานดังกล่าว พร้อมทั้งค่าเสียหายและดอกเบี้ยผิดนัดจากการจ่ายเงินค่าจ้าง งวดงานดังกล่าวล่าช้าและจากการบอกเลิกสัญญาด้วย ฉะนั้น การที่คณะอนุญาโตตุลาการ กำหนดประเด็นข้อพิพาทโดยความเห็นชอบของคู่กรณีทั้งสองฝ่ายเป็น ๕ ประเด็น ดังนี้ (๑) สัญญาพิพาทเป็นโมฆะหรือไม่ (๒) สัญญาตั้งอนุญาโตตุลาการเป็นโมฆะ และข้อเรียกร้อง อยู่ในขอบเขตของสัญญาอนุญาโตตุลาการหรือไม่ (๓) บันทึกข้อตกลง MOA มีผลใช้บังคับ ได้หรือไม่ (๔) ฝ่ายใดเป็นฝ่ายผิดสัญญา และ (๕) ผู้คัดค้านจะต้องชำระค่าจ้าง และค่าเสียหาย ตามข้อเรียกร้องและผู้เรียกร้องจะต้องคืนเงินหรือใช้ค่าเสียหายตามข้อเรียกร้องแย้งให้ ผู้คัดค้านหรือไม่ จึงเป็นการกำหนดประเด็นข้อพิพาทตามที่คู่กรณีได้โต้แย้งกันและอยู่ภายใต้ ขอบเขตของสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียพิพาท ดังนั้น การที่คณะอนุญาโตตุลาการ ได้วินิจฉัยชี้ขาดให้ผู้คัดค้านชำระเงินค่าจ้าง ค่าเสียหาย รวมดอกเบี้ยตามข้อเรียกร้อง เป็นเงิน ๔,๙๘๓,๓๔๒,๓๘๓ บาท กับอีก ๓๑,๐๓๕,๗๘๐ เหรียญสหรัฐ ให้แก่ผู้ร้องทั้งหก พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงิน ๔,๔๒๔,๐๙๙,๙๘๒ บาท กับอีก ๒๖,๔๓๔,๖๓๖ เหรียญสหรัฐ นับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จและ คืนหนังสือค้ำประกัน พร้อมค่าธรรมเนียม และค่าธรรมเนียมแทนผู้ร้องทั้งหกเป็นเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี จนกว่าจะคืนหนังสือค้ำประกันให้ผู้ร้องทั้งหก ข้อเรียกร้องนอกจากนี้ ให้ยก และให้ยกข้อเรียกร้องแย้ง ค่าป่วยการคณะอนุญาโตตุลาการ และค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินการกระบวนพิจารณาชั้นอนุญาโตตุลาการ ให้เป็นไปตามบัญญัติแนบท้ายคำชี้ขาดนี้ จึงเป็นคำชี้ขาดวินิจฉัยข้อพิพาทที่อยู่ในขอบเขตของสัญญาอนุญาโตตุลาการ หรือคำชี้ขาด วินิจฉัยไม่เกินขอบเขตแห่งข้อตกลงในการเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ ตามมาตรา ๔๐ วรรคสาม (๑) (ง) แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๕

อีกทั้ง...

อีกทั้ง เมื่อพิจารณาจากเหตุผลที่ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้นเห็นว่า คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าวไม่ใช่คำชี้ขาดที่เกี่ยวกับข้อพิพาทที่ไม่สามารถระงับโดยการอนุญาโตตุลาการได้ตามกฎหมาย หรือการยอมรับหรือการบังคับตามคำชี้ขาดนั้นจะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ตามมาตรา ๔๐ วรรคสาม (๒) (ก) และ (ข) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ สถาบันอนุญาโตตุลาการ สำนักกระงับข้อพิพาท สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔ จึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่ศาลจะมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำชี้ขาดดังกล่าว

ประเด็นที่สอง คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ สถาบันอนุญาโตตุลาการ สำนักกระงับข้อพิพาท สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔ อยู่ในหลักเกณฑ์ที่ศาลจะมีคำสั่งปฏิเสธไม่รับบังคับตามคำชี้ขาดดังกล่าวหรือไม่ เมื่อได้วินิจฉัยในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔ ไม่ใช่คำชี้ขาดวินิจฉัยข้อพิพาทซึ่งไม่อยู่ในขอบเขตของสัญญาอนุญาโตตุลาการหรือคำชี้ขาดวินิจฉัยเกินขอบเขตแห่งข้อตกลงในการเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ อีกทั้งไม่ใช่คำชี้ขาดที่เกี่ยวกับข้อพิพาทที่ไม่สามารถจะระงับโดยการอนุญาโตตุลาการได้ตามกฎหมาย หรือการยอมรับหรือการบังคับตามคำชี้ขาดนั้นจะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน จึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่ศาลจะมีคำสั่งปฏิเสธไม่รับบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการตามมาตรา ๔๓ (๔) และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ส่วนกรณีคำสั่งอนุญาโตตุลาการ ฉบับลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๔ แก้ไขข้อความเดิมที่ว่า “เป็นเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท” เปลี่ยนเป็น “เป็นเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี” นั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ร้องทั้งหกยื่นคำร้องขอให้ผู้คัดค้านชำระค่าธรรมเนียมสำหรับหนังสือค่าประกันปีละ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท จนกว่าจะส่งมอบต้นฉบับหนังสือค่าประกันแก่ธนาคารผู้ออกหนังสือและคณะอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดให้ผู้คัดค้านคืนหนังสือค่าประกัน พร้อมค่าธรรมเนียมแทนผู้ร้องทั้งหกเป็นเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท จนกว่าจะคืนหนังสือค่าประกันให้ผู้ร้องทั้งหก จึงเห็นได้ว่าคณะอนุญาโตตุลาการมีเจตนารมณ์จะให้ผู้คัดค้านชำระค่าธรรมเนียมหนังสือค่าประกันแทนผู้ร้องทั้งหกจนกว่าจะคืนหนังสือค่าประกันให้แก่ธนาคารตามคำขอของ

/ผู้ร้องทั้งหก...

ผู้ร้องทั้งหก ดังนั้น คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔ ดังกล่าว จึงมีข้อผิดพลาดหรือมีการพิมพ์ที่ผิดพลาดหรือมีข้อผิดพลาดเล็กน้อยในคำชี้ขาดที่คณะอนุญาโตตุลาการมีอำนาจออกคำสั่งแก้ไขคำชี้ขาดดังกล่าวได้ คำสั่งอนุญาโตตุลาการ ฉบับลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขข้อความเดิมว่า “ เป็นเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท” เปลี่ยนเป็น “เป็นเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี” จึงขอด้วยพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังกล่าวแล้ว

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้บังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔ ทั้งนี้ ให้ผู้คัดค้านชำระเงินให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ให้คืนค่าธรรมเนียมศาล ทั้งหมดแก่ผู้ร้องทั้งหก และให้ยกคำร้องของผู้คัดค้าน

โดยตุลาการศาลปกครองชั้นต้นเสียงข้างน้อยได้ทำความเห็นแย้งว่า เมื่อสัญญา เลขที่ ๗๕/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ มีลักษณะเป็นสัญญาทางปกครองตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อพิพาทตามสัญญานี้หากฟ้องเป็นคดีต่อศาลก็ถือเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น หากผู้ร้องทั้งหกประสงค์ให้มีการตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายผู้คัดค้าน ผู้ร้องทั้งหกจะต้องยื่นคำร้องต่อศาลปกครองเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับเรื่องที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ฉะนั้น การที่ผู้ร้องทั้งหกยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งให้มีคำสั่งตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายผู้คัดค้าน และศาลแพ่งได้มีคำสั่งตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายผู้คัดค้าน ตามคำร้องของผู้ร้องทั้งหกจึงทำให้องค์ประกอบของคณะอนุญาโตตุลาการมิได้เป็นไปตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นมีอำนาจทำคำสั่งปฏิเสธไม่รับบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๕๔ ได้ ตามมาตรา ๔๓ (๕) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว อีกทั้งการที่ศาลแพ่งมีคำสั่งตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายผู้คัดค้าน ตามคำร้องของผู้ร้องทั้งหก ทำให้คณะอนุญาโตตุลาการหาได้มีอำนาจชี้ขาดข้อพิพาทนี้ไม่ กรณีจึงเห็นได้ว่าการยอมรับหรือการบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าว จะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ศาลปกครองชั้นต้น

จึงมีอำนาจ...

จึงมีอำนาจเพิกถอนและทำคำสั่งปฏิเสธการขอบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าวได้ตามมาตรา ๔๐ วรรคสาม (๒) (ข) และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน นอกจากนั้น เมื่อพิจารณาคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการในส่วนที่นอกเหนือจากคำชี้ขาดเกี่ยวกับค่างวดงานที่ ๕๕ งวดงานที่ ๕๖ งวดงานที่ ๕๗ และงวดงานที่ ๕๘ เป็นคำชี้ขาดที่มีได้ระบุเหตุผลแห่งการวินิจฉัยทั้งปวงไว้โดยชัดแจ้งตามนัยมาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ การยอมรับหรือการบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๔๔ ในส่วนดังกล่าวจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ศาลปกครองชั้นต้นจึงมีอำนาจเพิกถอนและทำคำสั่งปฏิเสธการขอบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการในส่วนดังกล่าวได้ตามมาตรา ๔๐ วรรคสาม (๒) (ข) และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ เช่นกัน ตุลาการเสียงข้างน้อยพิจารณาแล้ว เห็นควรพิพากษาปฏิเสธการขอบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๔๔ ตามคำร้องของผู้ร้องทั้งหก และเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าวตามคำร้องของผู้คัดค้าน และคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดแก่ผู้คัดค้าน

ผู้คัดค้านอุทธรณ์ว่า เนื่องจากผู้คัดค้านได้ยื่นคำคัดค้านปฏิเสธการเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการ โดยเห็นว่ามีเหตุที่ทำให้สัญญาอนุญาโตตุลาการเป็นโมฆะ จึงไม่มีเหตุผลที่ผู้คัดค้านจะเสนอชื่อนายเคียง บุญเพิ่ม หรือบุคคลอื่นเป็นอนุญาโตตุลาการ ฝ่ายผู้คัดค้านแต่อย่างใด การตั้งนายเคียง บุญเพิ่ม จึงเป็นดุลพินิจของศาลแพ่งที่จะพิจารณาแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการแทนผู้คัดค้านตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๒) การแต่งตั้งดังกล่าวไม่ได้เกิดจากความยินยอมหรือสมัครใจของผู้คัดค้านแต่อย่างใด เพราะหากผู้คัดค้านยินยอมหรือสมัครใจแล้ว ย่อมไม่มีกรณีที่ผู้ร้องทั้งหกจะต้องยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจให้มีคำสั่งตั้งอนุญาโตตุลาการแทนผู้คัดค้าน ประการต่อมา คดีนี้มีสรรพเอกสารเป็นจำนวนมาก ซึ่งไม่ได้อยู่ที่คู่กรณีทั้งสองฝ่าย แต่เก็บรักษาครอบครองอยู่ที่สถาบันอนุญาโตตุลาการและศาลแพ่ง ซึ่งหากศาลปกครองชั้นต้นใช้อำนาจได้สวนโดยขอให้สถาบันอนุญาโตตุลาการและศาลแพ่งส่งสรรพเอกสารในสำนวนคดีดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาแล้ว ศาลปกครองชั้นต้นก็จะทราบข้อเท็จจริง ขั้นตอน กระบวนการทั้งหมดในคดีที่มีการคัดค้านปฏิเสธการเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการ ซึ่งได้มีการ

/คัดค้าน...

คัดค้านก่อนที่จะมีการขอให้ศาลแพ่งแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการ แต่เมื่อศาลตั้งอนุญาโตตุลาการแล้ว ผู้คัดค้านจึงใช้สิทธิอุทธรณ์คัดค้านต่อศาลฎีกา ดังนี้จะถือว่า ผู้คัดค้านไม่ได้โต้แย้งคัดค้าน ย่อมไม่ได้ การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาจากเอกสารเพียงบางส่วน แล้วชี้ขาดสิทธิของ บุคคลใดในลักษณะที่เป็นโทษ จะถือว่ากระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยละเอียดรอบคอบและ เป็นธรรมดาได้ไหม และเมื่อผู้คัดค้านปฏิเสธไม่ยอมเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการ หรือไม่ยอมตั้งอนุญาโตตุลาการเท่ากับว่าเป็นการปฏิเสธกระบวนการอนุญาโตตุลาการ ทั้งกระบวนการไปในตัวอยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นที่จะไปโต้แย้งเขตอำนาจศาล ประกอบกับ คดีประเภทนี้มีใช้คดีที่ให้ศาลชี้ขาดในเนื้อหาของคดี แต่เป็นการขอให้ศาลดำเนินการ บางประการที่กฎหมายกำหนดให้ศาลเป็นผู้สั่งให้เท่านั้น กรณีเช่นนี้จึงไม่ใช่เรื่องที่จะโต้แย้ง เขตอำนาจศาลแต่อย่างใด การโต้แย้งเขตอำนาจศาลจึงเป็นเรื่องที่ต้องมีการชี้ขาดในเนื้อหาของ คดีเป็นสำคัญ ฉะนั้น หากกระบวนการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการเป็นการแต่งตั้งโดย ผู้แต่งตั้งไม่มีอำนาจ ผู้ที่ถูกแต่งตั้งย่อมไม่ได้รับการแต่งตั้งที่ถูกต้อง เมื่อผู้ที่ถูกแต่งตั้ง โดยไม่ถูกต้องไปร่วมดำเนินการกับบุคคลอื่น เช่น ในการตั้งประธานอนุญาโตตุลาการ หรือในการทำคำชี้ขาด ย่อมมีผลทำให้องค์ประกอบในการดำเนินการในกรณีนั้นๆ ไม่ชอบ ตามไปด้วย ซึ่งจะโต้แย้งได้ต่อเมื่อมีคำชี้ขาดออกมาแล้ว ซึ่งคดีนี้ผู้คัดค้านขอให้ศาลปกครองชั้นต้น วินิจฉัยตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๔๐ วรรคสาม (๑) (จ) ว่า องค์ประกอบของคณะอนุญาโตตุลาการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ แต่ผู้ร้องพยายามเบี่ยงเบน ประเด็นให้ศาลปกครองชั้นต้นหลงประเด็นว่า เป็นการโต้แย้งเขตอำนาจศาล ซึ่งในการพิจารณา ศาลปกครองชั้นต้นต้องพิจารณาว่า ความสมบูรณ์ขององค์ประกอบของคณะอนุญาโตตุลาการ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยหากศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า กรณีจะต้องโต้แย้งเขตอำนาจศาล ก็จะเป็นการสนับสนุนให้มีการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายและสนับสนุนให้ศาลอื่นที่ไม่มี เขตอำนาจก้าวล่วงเข้ามาใช้อำนาจของศาลปกครองได้ และเนื่องจากเรื่องเขตอำนาจศาล เป็นการกำหนดโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๘ และมาตรา ๒๒๓ เป็นเรื่องที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อการใช้สิทธิในกระบวนการยุติธรรมของ ประชาชนและอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลแต่ละศาล เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้อง ความสงบเรียบร้อยของประชาชนที่ตุลาการศาลปกครองสามารถยกขึ้นมาวินิจฉัยได้เอง ไม่มีข้อห้ามสำหรับศาลด้วยประการทั้งปวง เมื่อศาลหยิบยกขึ้นมาเองแล้ว เขตอำนาจศาล จึงเป็นประเด็นปัญหาข้อกฎหมายที่ศาลมีอำนาจวินิจฉัยได้ ตามที่ตุลาการเสียงข้างน้อย

/ได้ทำ...

ได้ทำความเห็นแย้งไว้ ทั้งนี้ ตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๘๒ ในการพิพากษาหรือมีคำสั่งชี้ขาดคดี ศาลจะยกข้อกฎหมายอันเกี่ยวข้องด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชนขึ้นวินิจฉัยแล้ว พิพากษาหรือมีคำสั่งไปก็ได้ ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยในประเด็นไม่ได้มีการโต้แย้งเขตอำนาจศาลในศาลแพ่ง และกรณีจะฟังเป็นยุติว่าไม่อาจยกขึ้นโต้แย้งได้อีกนั้น เป็นการวินิจฉัยที่ไม่ได้พิจารณาพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยละเอียดให้เข้าใจถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายทั้งฉบับ ประกอบกับไม่ได้ตรวจสอบอำนาจของศาลปกครองเอง ตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๘๒ ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน

สำหรับการเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องมีการยื่นข้อพิพาทดังกล่าวต่อวิศวกรที่ปรึกษาก่อนหรือไม่ นั้น เห็นว่า การที่จะเรียกร้องตามข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการได้จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขของสัญญาข้อ ๖๗.๑ ถึงข้อ ๖๗.๓ โดยในข้อ ๖๗.๑ กำหนดว่าจะต้องเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับหรือเกิดขึ้นเนื่องจากสัญญาหรือการปฏิบัติงานในชั้นแรกให้ยื่นข้อพิพาทไปยังวิศวกรโดยสำเนาให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง วิศวกรจะต้องทำการตัดสินใจภายใน ๘๔ วัน นับแต่ได้รับเรื่อง เมื่อวิศวกรตัดสินใจแล้ว ถ้าคู่สัญญาฝ่ายใดไม่พอใจหรือวิศวกรไม่ได้ตัดสินใจในกำหนดเวลาดังกล่าว คู่สัญญาอาจบอกกล่าวให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบและส่งมอบสำเนาไปยังวิศวกรแจ้งให้ทราบความประสงค์ที่จะยื่นเรื่องที่พิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ และตามข้อ ๖๗.๒ กำหนดว่า การดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการจะยังไม่ดำเนินการ เว้นแต่จะได้ใช้ความพยายามในการยุติข้อพิพาทระหว่างคู่สัญญาอย่างฉันทามิตรก่อน และตามข้อ ๖๗.๓ กำหนดว่า อนุญาโตตุลาการมีอำนาจตัดสินข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของวิศวกร (ถ้ามี) ที่ยังไม่สิ้นสุดและยังไม่มีผลผูกพันตามข้อ ๖๗.๑ และไม่สามารถยุติข้อพิพาทกันอย่างฉันทามิตรได้ภายในระยะเวลาที่กล่าวในข้อ ๖๗.๒ ดังนั้น ข้อพิพาทใดที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามข้อ ๖๗.๑ และข้อ ๖๗.๒ ก็จะนำข้อพิพาทนั้นเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการไม่ได้ เมื่อปรากฏว่าในระหว่างปฏิบัติตามสัญญาโครงการดังกล่าว ผู้ร้องทั้งหกได้ยื่นข้อเรียกร้องเป็นข้อพิพาทไปยังวิศวกรที่ปรึกษา โดยมีข้อพิพาททั้งหมด ๑๑ ข้อ เพื่อขอเรียกเงินชดเชยและขอขยายระยะเวลาการปฏิบัติตามสัญญา และวิศวกรที่ปรึกษาได้รับข้อเรียกร้องทั้ง ๑๑ ข้อดังกล่าวแล้ว วิศวกรที่ปรึกษาได้พิจารณา

/ข้อเรียกร้อง...

ข้อเรียกร้องดังกล่าวด้วยความเป็นธรรมตามหลักปฏิบัติและหลักวิชาการในทางวิศวกรรมศาสตร์ จนในที่สุดวิศวกรที่ปรึกษาได้มีคำตัดสินในข้อเรียกร้อง (ข้อพิพาท) ทั้ง ๑๑ ข้อ และส่งคำตัดสินนั้นให้ผู้ร้องทั้งหกแล้ว ดังนั้น ข้อเรียกร้องที่ยังไม่ได้ยื่นต่อวิศวกรจึงเป็นข้อเรียกร้องที่อยู่นอกขอบเขตของสัญญาอนุญาตตุลาการ และคณะอนุญาโตตุลาการไม่มีอำนาจวินิจฉัยตามที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขของสัญญาข้อ ๖๗.๓ ซึ่งตามคำเสนอข้อพิพาทของผู้ร้องทั้งหกมีข้อเรียกร้องที่ยังไม่ได้ผ่านขั้นตอนตามเงื่อนไขของสัญญาข้อ ๖๗.๑ ข้อเรียกร้องของผู้ร้องทั้งหกจึงอยู่นอกขอบเขตของสัญญาอนุญาตตุลาการและคณะอนุญาโตตุลาการไม่มีอำนาจวินิจฉัย ตามมาตรา ๓๔ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนต่อบทกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยในประเด็นนี้ว่าเป็นเพียงวิธีการหนึ่งในการยุติข้อพิพาทก่อนเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการซึ่งจะมีหรือไม่ก็ได้ หากใช้เงื่อนไขก่อนยื่นข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ นั้น จึงเป็นการวินิจฉัยที่ผิดพลาดคลาดเคลื่อน การยอมรับหรือการบังคับตามคำชี้ขาดในประเด็นนี้จึงเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และคำพิพากษาฝ่าฝืนต่อบทกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒)

ส่วนการทำสัญญาก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางทางฝั่งตะวันตกและฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยาเพียงสัญญาเดียวชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ในประเด็นนี้ผู้คัดค้านได้นำพยานหลักฐานมาสืบได้ความว่า เนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในหลักการแผนงานโครงการจัดการน้ำเสียในเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ แผนการใช้เงินโครงการ และการว่าจ้างแบบเหมารวม (Turn Key) เพื่อการออกแบบรวมก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียของจังหวัดสมุทรปราการ ตามที่กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเสนอ โดยให้มีการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยาในระบบที่รองรับน้ำเสียได้ ๔๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน และก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นระบบที่รองรับน้ำเสียได้ ๑๒๕,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน เป็นการทำสัญญาก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย ๒ สัญญา แต่ปรากฏว่ามีการทำสัญญาโครงการบำบัดน้ำเสียฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตกของจังหวัดสมุทรปราการ ตามสัญญาเลขที่ ๗๕/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ เพียงสัญญาเดียว การทำสัญญาดังกล่าวจึงไม่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี และเป็นการฝ่าฝืน

/มติคณะรัฐมนตรี...

มติคณะรัฐมนตรี และเป็นการฝ่าฝืนในสิ่งที่เป็นข้อสำคัญของการแสดงเจตนาเข้าทำสัญญา ซึ่งหากพิจารณาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้วมีผลร้ายแรงถึงขั้นโมฆะที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยในประเด็นนี้ว่า การทำสัญญาชอบแล้ว จึงเป็นการวินิจฉัยที่ผิดพลาดคลาดเคลื่อน การยอมรับหรือการบังคับตามคำชี้ขาดในประเด็นนี้จึงเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และคำพิพากษาฝ่าฝืนต่อบทกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒)

ส่วนประเด็นที่ว่า ผู้ร้องทั้งหกมีสิทธิเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการในกรณีสัญญาเป็นโมฆะหรือไม่ เห็นว่า สัญญาพิพาทเป็นโมฆะ เนื่องจากผู้ร้องหลอกหลวงผู้คัดค้าน โดยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อความจริง ซึ่งควรบอกให้แจ้งแก่ผู้คัดค้านว่า บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์ เนชั่นแนล จำกัด ไม่ได้ร่วมเป็นคู่สัญญากับผู้ร้องทั้งหกด้วย ทำให้ผู้คัดค้านหลงเชื่อตกลงทำสัญญาพิพาท เป็นกรณีที่ผู้คัดค้านทำนิติกรรมโดยสำคัญผิดในสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งนิติกรรมโดยสำคัญผิดในตัวบุคคลและมีลักษณะการกระทำ ความผิดอาญาอยู่ด้วย อันเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ผู้ร้องทั้งหกยังหลอกหลวงผู้คัดค้านโดยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อความจริง ซึ่งควรบอกให้แจ้งแก่ผู้คัดค้านว่า ที่ดินที่ผู้ร้องทั้งหกนำมาใช้ในการดำเนินโครงการเป็นที่ดินที่ออกโฉนดที่ดินโดยมิชอบ จนทำให้ผู้คัดค้านหลงเชื่อตกลงทำสัญญาพิพาท จึงเป็นกรณีที่ผู้คัดค้านทำนิติกรรมโดยสำคัญผิดในสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งนิติกรรม สำคัญผิดในทรัพย์สินที่เป็นวัตถุแห่งนิติกรรม และมีลักษณะการกระทำ ความผิดอาญาอยู่ด้วย อันเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนเช่นกัน

สำหรับประเด็นที่คณะอนุญาโตตุลาการมีคำวินิจฉัยให้ผู้คัดค้านรับผิดชอบชำระเงินให้ผู้ร้องทั้งหก โดยไม่ได้ให้เหตุผลในค่าเสียหายทั้งหมดชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และข้อคัดค้านเกี่ยวกับจำนวนเงิน ตามบันทึกข้อตกลง MOA ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๔๕ อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะขอให้ศาลปฏิเสธไม่รับบังคับตามคำชี้ขาดได้หรือไม่ เห็นว่า คำชี้ขาดที่ให้ผู้คัดค้านชำระเงินค่าจ้าง ค่าเสียหาย รวมทั้งดอกเบี้ยตามข้อเรียกร้องเต็มจำนวนให้แก่ผู้ร้องทั้งหก โดยไม่ได้ระบุเหตุผลแห่งการวินิจฉัยทั้งปวงไว้โดยชัดแจ้ง จึงเป็นการทำคำชี้ขาดที่ฝ่าฝืน มาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นเหตุให้ศาลต้องเพิกถอนคำชี้ขาดดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๔๐

/วรรคสาม...

วรรคสาม (๑) (ข) และ (ง) กล่าวคือ ผู้ร้องทั้งหกมีภาระการพิสูจน์ข้อเท็จจริงในประเด็น รายละเอียดปลีกย่อยโดยเฉพาะข้อเท็จจริงตามข้อเรียกร้องเกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือเหตุผลที่ผู้คัดค้านต้องชำระเงินค่าจ้าง ค่าเสียหาย รวมทั้งดอกเบี้ยตามข้อเรียกร้องเต็มจำนวนให้แก่ผู้ร้องทั้งหก ที่ปรากฏข้อเรียกร้องในคำเสนอข้อพิพาทมากถึง ๒๑ รายการ แต่คำชี้ขาดก็ไม่ได้วินิจฉัยให้เหตุผลประกอบว่า ผู้คัดค้านต้องชำระเงินค่าจ้าง ค่าเสียหาย รวมทั้งดอกเบี้ยตามข้อเรียกร้องในแต่ละรายการให้แก่ผู้ร้องทั้งหกเต็มจำนวนที่เรียกร้องเพราะเหตุใด เป็นเหตุให้คำชี้ขาดวินิจฉัยเกินขอบเขตแห่งข้อตกลงเกี่ยวกับวิธีพิจารณาในการเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการที่ต้องเพิกถอนคำชี้ขาดตามมาตรา ๔๐ วรรคสาม (๑) (ง) แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ร้องทั้งหกทำงานในงวดงานที่ ๕๕ ถึงงวดงานที่ ๕๘ เสร็จแล้ว และให้ผู้คัดค้านต้องชำระค่าจ้างและค่าเสียหายเป็นกรณีที่ทำให้เหตุผลอยู่ในตัวแล้วว่า ผู้คัดค้านเป็นฝ่ายผิดสัญญา จึงไม่จำเป็นต้องระบุเหตุผลซ้ำอีก นั้น เห็นว่า การไม่ต้องระบุเหตุผลซ้ำอีกตามที่ศาลวินิจฉัยไม่ใช่ข้อกฎหมายที่กำหนดไว้ แต่เป็นเพียงความเห็นของศาลเท่านั้น เพราะอย่างไรเสียศาลจะต้องตัดสินตามกฎหมาย หากกฎหมายกำหนดว่าคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องระบุเหตุผลแห่งการวินิจฉัยทั้งปวงไว้โดยชัดแจ้งแล้ว ศาลจะพิพากษาโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมายดังกล่าวไม่ได้ และนอกจากค้างงวดงานในงวดงานที่ ๕๕ ถึงงวดงานที่ ๕๘ ที่อนุญาโตตุลาการวินิจฉัยให้ผู้คัดค้านต้องชำระแล้ว ยังมีค่าที่ดินในส่วนของสถานีสูบน้ำที่อนุญาโตตุลาการวินิจฉัยให้ผู้คัดค้านชำระ แต่ไม่ได้วินิจฉัยให้ผู้ร้องทั้งหกโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินให้ผู้คัดค้าน จึงเป็นการวินิจฉัยให้ผู้คัดค้านชำระเงินโดยปราศจากมูลหนี้ จึงขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่ระบุเหตุผลแห่งคำวินิจฉัยไว้โดยชัดแจ้ง จึงขัดต่อกฎหมาย

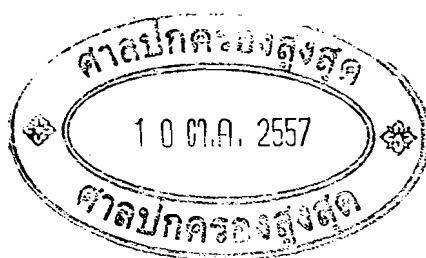
สำหรับกรณีข้อคัดค้านเกี่ยวกับจำนวนเงินตามบันทึกข้อตกลง MOA ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๔๕ อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะขอให้ศาลปฏิเสธไม่รับบังคับตามคำชี้ขาดได้หรือไม่ กรณีนี้คณะอนุญาโตตุลาการได้วินิจฉัยในคำชี้ขาดว่า หลังจากมีการทำบันทึกข้อตกลง MOA แล้วไม่ปรากฏว่ามีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้ดำเนินการทำความตกลงกันต่อไป เป็นดังนี้บันทึกข้อตกลง MOA จึงไม่เกิดผลแก่ฝ่ายใด ผู้คัดค้านเห็นว่าตามคำวินิจฉัยดังกล่าวของคณะอนุญาโตตุลาการเป็นการรับฟังคำให้การของนายวรวิทย์ ชวนะนันท์ ซึ่งเป็นพยานของผู้ร้องทั้งหกเพียงฝ่ายเดียว โดยไม่ได้วิเคราะห์เงื่อนไขของสัญญาข้อ ๖๗ และพยานบุคคลอื่นรวมถึงพยานฝ่ายผู้คัดค้าน เห็นได้ว่าคณะอนุญาโตตุลาการไม่มีความเป็นกลาง นำคำให้การของนายวรวิทย์ ชวนะนันท์

/เพียงปากเดียว...

เพียงปากเดียว และเพียงคนเดียวเท่านั้น แล้ววินิจฉัยว่าบันทึกข้อตกลง MOA ไม่เกิดผล แก่ฝ่ายใด เป็นความเข้าใจผิดของคณะอนุญาโตตุลาการ และเป็นการวินิจฉัยที่ไม่ถูกต้อง เกินขอบเขตแห่งข้อตกลงในการเสนอข้อพิพาท อันเป็นการไม่ชอบตามพระราชบัญญัติ อนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งในประเด็นตามบันทึกข้อตกลง MOA ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ผู้คัดค้านได้กล่าวถึงความเป็นมาของบันทึกข้อตกลง MOA และบันทึกข้อตกลง MOA มีผลบังคับเป็นที่ยุติได้ตามเงื่อนไขของสัญญาข้อ ๖๗.๑ ถึงข้อ ๖๗.๓ ในประเด็นนี้ จึงเป็นการขอให้ศาลตรวจสอบว่า คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการเป็นการวินิจฉัยที่ไม่ถูกต้อง เกินขอบเขตแห่งข้อตกลงในการเสนอข้อพิพาทหรือไม่ หากเกินขอบเขตก็เป็นเหตุให้ เพิกถอนได้ ตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๔๐ วรรคสาม (๑) (ง) แต่ศาลปกครองชั้นต้นกลับไปวินิจฉัยว่า เป็นการโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐาน ในเนื้อหาแห่งคำวินิจฉัยไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะขอให้ศาลทำคำสั่งปฏิเสธไม่รับบังคับตาม คำชี้ขาด ประเด็นเกินขอบเขตหรือไม่กับการโต้แย้งดุลพินิจ เป็นคนละเรื่องคนละประเด็นกัน ซึ่งเท่ากับว่าศาลยังไม่ได้วินิจฉัยในประเด็นนี้ว่าคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการเป็นการ วินิจฉัยที่ไม่ถูกต้องเกินขอบเขตแห่งข้อตกลงในการเสนอข้อพิพาทหรือไม่

ในประเด็นที่ว่า คำชี้ขาดอยู่ในหลักเกณฑ์ที่ศาลจะมีคำพิพากษาให้เพิกถอน ได้หรือไม่ เห็นว่า การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยในประเด็นนี้โดยกล่าวถึงการที่ผู้คัดค้าน ไม่ยอมจ่ายค่าจ้างงวดงานที่ ๕๕ ถึงงวดงานที่ ๕๘ จนมีการบอกเลิกสัญญา เรียกร้องค่าเสียหาย และวินิจฉัยไปถึงประเด็นที่อนุญาโตตุลาการวินิจฉัยทั้ง ๕ ประเด็น อยู่ในขอบเขตของข้อสัญญา คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔ ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่ศาลจะมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำชี้ขาด นั้น หากศาลตรวจสอบพยานหลักฐานในสำนวนชั้นอนุญาโตตุลาการโดยละเอียดก็จะทราบว่า คดีนี้มีการทำสัญญาโดยสำคัญผิด ทำให้สัญญาเป็นโมฆะ และผู้ร้องก็ไม่ได้ดำเนินการตาม ข้อสัญญาในส่วนข้อตกลงอนุญาโตตุลาการที่สัญญากำหนดให้ต้องมีการเสนอให้วิศวกร ตัดสินก่อนนำข้อพิพาทมาสู่คณะอนุญาโตตุลาการ ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิเสนอข้อพิพาทต่อ อนุญาโตตุลาการ อนุญาโตตุลาการจึงไม่มีอำนาจพิจารณาและกำหนดประเด็นทั้งห้าเพื่อ ชี้ขาดได้ และข้อสำคัญ ผู้ร้องไม่มีอำนาจนำคดีที่อยู่ในอำนาจศาลปกครองไปให้ศาลแพ่ง ใช้อำนาจแทนได้ตามที่ตุลาการเสียงข้างน้อยได้ความเห็นแย้งไว้และตามที่ผู้คัดค้าน ได้กล่าวมาโดยละเอียดในข้างต้นแล้ว ดังนั้น เมื่อสัญญาเป็นโมฆะ เมื่อผู้ร้องก็ไม่ได้ดำเนินการ

/ตามข้อสัญญา...

ตามข้อสัญญาในส่วนข้อตกลงอนุญาโตตุลาการที่สัญญากำหนดให้ต้องมีการเสนอให้วิศวกรตัดสินก่อนนำข้อพิพาทมาสู่คณะอนุญาโตตุลาการ คณะอนุญาโตตุลาการจึงไม่มีอำนาจพิจารณาและกำหนดประเด็นทั้งห้าเพื่อชี้ขาดได้ และผู้ร้องไม่มีอำนาจนำคดีที่อยู่ในอำนาจศาลปกครองไปให้ศาลแพ่งใช้อำนาจได้ คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๕๖ หมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔ จึงอยู่ในหลักเกณฑ์ที่ศาลจะมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำชี้ขาด ตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๔๐ วรรคสาม (๑) (ง) (จ) และ (๒) (ก) (ข) ตามคำร้องขอเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการของผู้คัดค้าน การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยในประเด็นนี้จึงไม่ถูกต้อง ผิดพลาดคลาดเคลื่อน การยอมรับหรือการบังคับตามคำชี้ขาดในประเด็นนี้จึงเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และคำพิพากษาฝ่าฝืนต่อบทกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒)

สำหรับประเด็นคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ สถาบันอนุญาโตตุลาการ สำนักกระับข้อพิพาท สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๕๖ หมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔ อยู่ในหลักเกณฑ์ที่ศาลจะมีคำพิพากษาปฏิเสธไม่รับบังคับตามคำชี้ขาดดังกล่าวหรือไม่ นั้น เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงคดีนี้มีการทำสัญญาโดยสำคัญผิดในตัวบุคคลซึ่งเป็นคู่กรณีแห่งนิติกรรมและสำคัญผิดในทรัพย์สินซึ่งเป็นวัตถุแห่งนิติกรรม ทำให้สัญญาเป็นโมฆะ และผู้ร้องทั้งหกก็ไม่ได้ดำเนินการตามข้อสัญญาในส่วนข้อตกลงอนุญาโตตุลาการที่สัญญากำหนดให้ต้องมีการเสนอให้วิศวกรตัดสินก่อนนำข้อพิพาทมาสู่คณะอนุญาโตตุลาการ ผู้ร้องทั้งหกจึงไม่มีสิทธิเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ คณะอนุญาโตตุลาการจึงไม่มีอำนาจพิจารณาและกำหนดประเด็นทั้งห้าเพื่อชี้ขาดได้ และข้อสำคัญผู้ร้องทั้งหกไม่มีอำนาจนำคดีที่อยู่ในอำนาจศาลปกครองไปให้ศาลแพ่งใช้อำนาจแทนได้ และเมื่อคณะอนุญาโตตุลาการไม่มีอำนาจชี้ขาดข้อพิพาทนี้ กรณีจึงเห็นได้อย่างชัดเจนว่าการยอมรับหรือการบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๕๖ หมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๕๔ จะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ศาลปกครองชั้นต้นจึงมีอำนาจเพิกถอนและทำคำสั่งปฏิเสธการขอบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าวได้ตามมาตรา ๔๐ วรรคสาม (๒) (ข) และ มาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๕

/ส่วนกรณี...

ส่วนกรณีคำสั่งของคณะอนุญาโตตุลาการ ฉบับลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๔ แก้ไขข้อความเดิมที่ว่า “เป็นเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท” เปลี่ยนเป็น “เป็นเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อปี” นั้น เห็นว่า การแก้ไขที่คณะอนุญาโตตุลาการจะมีอำนาจแก้ไขได้ นั้น จะต้องเป็นไปตามกฎหมายในพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๓๙ กล่าวคือ จะต้องเป็นการแก้ไขจำนวนตัวเลขที่พิมพ์ผิด หรือแก้ไขข้อผิดพลาดในการคำนวณตัวเลข ข้อผิดพลาดในการพิมพ์ที่ผิดพลาดหรือผิดหลงเล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งการแก้ไขที่จะทำได้จะต้องเป็นเรื่องของการแก้ไขจำนวนตัวเลขที่พิมพ์ผิด และต้องเป็นเรื่องที่เล็กน้อยที่คู่กรณีทั้งสองฝ่ายเห็นว่าไม่เป็นสาระสำคัญ เช่น ถ้อยคำที่สะกดผิด หรือชื่อของคู่กรณีที่พิมพ์ผิด พิมพ์ตัวเลขผิด ฯลฯ เหล่านี้ คณะอนุญาโตตุลาการจึงจะมีอำนาจแก้ไขได้ และการแก้ไขนั้นต้องดูที่ผลของการแก้ไขด้วยว่า เมื่อแก้ไขแล้วมีผลเปลี่ยนแปลงอย่างไร มากน้อยแค่ไหน โดยเฉพาะผลกระทบต่อคู่กรณีมีมากน้อยเพียงใด หากแก้ไขแล้ว มีผลกระทบต่อคู่กรณีที่เป็นโทษเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิมก่อนมีการแก้ไข แน่ชื่อนว่ายอมไม่ใช้การแก้ไขเล็กน้อย ในทางตรงกันข้าม กรณีนั้นจะกลายเป็นการแก้ไขมาก ซึ่งการแก้ไขในกรณีที่จะมีผลกระทบต่อสิทธิของคู่กรณี ซึ่งถือว่าเป็นการแก้ไขมาก อย่างน้อยที่สุด จะต้องให้โอกาสโต้แย้งแก่คู่กรณีนั้นก่อนด้วย ซึ่งเป็นหลักในเรื่องการป้องกันสิทธิ ตามหลักกฎหมายมหาชน และเป็นหลักในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งในกรณีการแก้ไขจำนวนเงินจาก ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็น ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี นั้น เป็นการแก้ไขที่มีผลเป็นโทษแก่ผู้คัดค้านอย่างร้ายแรง มิใช่เป็นการแก้ไขเล็กน้อยที่ไม่มีผลต่อคู่กรณีแต่อย่างใด โดยคู่กรณีจะต้องทำเป็นคำร้องขอให้คณะอนุญาโตตุลาการทำคำชี้ขาดเพิ่มเติม และให้แจ้งคู่กรณีพิพาทก่อน เมื่อแจ้งแล้ว คู่กรณีพิพาทยอมที่จะชี้แจงโต้แย้ง ป้องกันสิทธิของตนเองได้ เมื่อได้มีโอกาสชี้แจง โต้แย้ง ป้องกันสิทธิของตนเองแล้ว อนุญาโตตุลาการจึงจะทำคำชี้ขาดเพิ่มเติมได้ เพราะได้ฟังเหตุผลของทั้งสองฝ่ายแล้ว ที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่าชอบด้วยกฎหมายแล้ว จึงเป็นการวินิจฉัยที่มีได้ตรวจสอบหลักเกณฑ์ของการแก้ไขว่าเป็นการแก้ไขมาก หรือแก้ไขน้อย และผลกระทบที่จะเกิดตามมาจากการแก้ไขว่ามีหรือไม่ เพียงใด การวินิจฉัยดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายอย่างร้ายแรง

นอกจากนี้ ผู้คัดค้านขออุทธรณ์ในประเด็นกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กล่าวคือ ในส่วนระยะเวลาในการพิจารณา โดยปกติทั่วไปคดีปกครองจะใช้เวลาในการพิจารณานานหลายปี ซึ่งคดีนี้ปรากฏว่าศาลปกครองชั้นต้นใช้เวลาพิจารณาคดีเพียง ๓ เดือน ๙ วัน ซึ่งพยานหลักฐานที่อยู่ที่สถาบันอนุญาโตตุลาการมีเป็นจำนวนมาก

/แต่ศาล...

แต่ศาลใช้เวลาเพียงไม่กี่เดือนก็สามารถตัดสินได้แล้ว โดยไม่จำเป็นต้องเรียกพยานหลักฐานจากสถาบันอนุญาโตตุลาการมาตรวจสอบเลย ระยะเวลาที่ศาลใช้ในการพิจารณาที่สั้นและรวดเร็ว ผิดปกติ จึงเป็นข้อสงสัยในการที่ศาลทำการตรวจสอบและพิจารณาคดีนี้

สำหรับกระบวนการพิจารณาที่ศาลปกครองชั้นต้นกำหนดประเด็นว่า คำชี้ขาดอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะเพิกถอนได้หรือไม่ และคำชี้ขาดอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะปฏิเสธไม่บังคับตามคำชี้ขาดได้หรือไม่ ซึ่งในการตรวจสอบคำชี้ขาดดังกล่าวจะต้องตรวจสอบคำชี้ขาดนั้นจากพยานหลักฐานในสำนวนของสถาบันอนุญาโตตุลาการเป็นสำคัญ รวมถึงพยานเอกสารต่างๆ ซึ่งมีจำนวนมาก ประกอบกับพยานบุคคลที่มาเบิกความและบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งในกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้นกลับไม่มีการเรียกพยานหลักฐานใดๆ จากสถาบันอนุญาโตตุลาการมาประกอบการพิจารณาเลย เมื่อไม่มีการเรียกพยานหลักฐานที่คู่กรณีและอนุญาโตตุลาการได้ทำไว้มาตรวจสอบพิจารณาแล้ว ศาลปกครองชั้นต้นทำการพิจารณาพิพากษาจากพยานหลักฐานใด การดำเนินการของศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าวจึงเป็นกรณีที่ศาลปกครองสูงสุดสามารถดำเนินการตรวจสอบได้ตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๑๑๒

สำหรับการร้องขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการในคดีนี้ ผู้คัดค้านสมควรต้องเสียค่าธรรมเนียมศาล กล่าวคือ ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๕ วรรคสี่ บัญญัติให้ การฟ้องคดีไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมศาล เว้นแต่การฟ้องคดีขอให้สั่งให้ใช้เงิน หรือส่งมอบทรัพย์สินอันสืบเนื่องมาจากคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) หรือ (๔) ให้เสียค่าธรรมเนียมศาลตามทุนทรัพย์ในอัตราตามที่ระบุไว้ในตาราง ๑ ห้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง สำหรับคดีที่มีคำขอให้ปลดเปลื้องทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ ซึ่งการพิจารณามาตราดังกล่าวสามารถแยกองค์ประกอบในคดีที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมได้ ดังนี้ ๑. เป็นการฟ้องคดี ๒. ขอให้สั่งให้ใช้เงินหรือส่งมอบทรัพย์สิน ๓. อันสืบเนื่องมาจากคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) หรือ (๔) ฉะนั้น การจะต้องเสียค่าธรรมเนียมศาลต้องเข้าองค์ประกอบ ครบทั้ง ๓ ข้อนี้ก่อน ซึ่งการฟ้องคดีนั้น รวมถึงการยื่นคำร้องขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของอนุญาโตตุลาการด้วย เมื่อเป็นการฟ้องคดีแล้วต้องดูต่อไปว่า การฟ้องคดีนั้นมีการขอให้สั่งให้ใช้เงินหรือส่งมอบทรัพย์สินหรือไม่ ซึ่งในคดีนี้ผู้คัดค้านเป็นผู้ยื่นคำร้อง แต่มิได้มีคำขอให้ศาลสั่งให้ใช้เงินหรือส่งมอบทรัพย์สินแต่อย่างใด คดีก็เป็นอันขาดองค์ประกอบในการเสียค่าธรรมเนียมศาลแล้ว

/ประกอบกับ...

ประกอบกับคดีนี้เป็นคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๖) คดีพิพาทเกี่ยวกับเรื่องที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง เมื่อไม่เป็นคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) หรือ (๔) แล้ว ก็ไม่สามารถนำตาราง ๑ ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้ได้ ดังนั้น ผู้คัดค้านจึงมีควรต้องเสียค่าธรรมเนียมศาลในคดีนี้

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้เพิกถอนคำสั่งชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๕๖ หมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔ พร้อมคืนค่าธรรมเนียมศาล ทั้งในศาลปกครองชั้นต้นและศาลปกครองสูงสุดให้แก่ผู้คัดค้านด้วย

ผู้ร้องทั้งหกแก้อุทธรณ์ว่า หากผู้คัดค้านตั้งใจในเขตอำนาจของศาลแพ่งในการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการและเห็นว่าเป็นกรณีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครอง ผู้คัดค้านก็ชอบที่ยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อขอให้ส่งเรื่องแก่คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลเพื่อทำการวินิจฉัยได้ ดังนั้น เมื่อผู้คัดค้านมิได้ยื่นคำร้องคัดค้านเขตอำนาจศาลจนกระทั่งศาลฎีกาได้มีคำพิพากษายืนตามคำสั่งของศาลแพ่ง การแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการตามคำสั่งของศาลแพ่งย่อมเป็นที่สุด เนื่องจากคำพิพากษาศาลฎีกาย่อมไม่อาจถูกลบล้างได้โดยคำพิพากษาของศาลใด เพราะตามมาตรา ๑๔๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง คำพิพากษาศาลฎีกาย่อมผูกพันผู้คัดค้านและเป็นที่สุด ศาลปกครองย่อมไม่มีอำนาจลบล้างหรือยกเลิกคำพิพากษาศาลฎีกาได้ อีกทั้งตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดวิธีการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการไว้ โดยให้คู่กรณีเป็นผู้แต่งตั้ง หากคู่กรณีไม่ปฏิบัติตามจึงให้ศาลเป็นผู้แต่งตั้ง โดยการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการนั้น บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจะต้องมีความเป็นกลางและเป็นอิสระตลอดจนไม่มีคุณสมบัติขัดต่อกฎหมายและสัญญาอนุญาโตตุลาการ ดังนั้น เมื่อผู้คัดค้านมีสิทธิและสามารถตั้งอนุญาโตตุลาการได้แต่ไม่ยอมดำเนินการ ผู้ร้องทั้งหกจึงยื่นคำร้องขอให้ศาลแพ่งแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการแทนผู้คัดค้านตามกฎหมาย เมื่อกฎหมายกำหนดให้ศาลซึ่งเป็นกลางและเป็นองค์กรที่มีความอิสระ ยุติธรรมเป็นผู้แต่งตั้งแล้วก็ย่อมเป็นหลักประกันได้ว่าอนุญาโตตุลาการที่ได้รับการแต่งตั้งจากศาลย่อมมีความเป็นกลางและเป็นอิสระเช่นกัน โดยผู้ร้องทั้งหกเห็นด้วยทุกประการกับคำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้น ที่ผู้คัดค้านอ้างว่าคำสั่งตั้งอนุญาโตตุลาการแทนฝ่ายผู้คัดค้านของศาลแพ่งเป็นคำสั่งที่มีชอบ เพราะศาลแพ่งไม่อาจมีคำสั่งตั้งอนุญาโตตุลาการ

/ฝ่ายผู้คัดค้าน...

ฝ่ายผู้คัดค้านตามคำร้องของผู้ร้องทั้งหกได้ เนื่องจากสัญญาพิพาทเป็นสัญญาทางปกครอง จึงอยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองเท่านั้น เห็นว่า ผู้คัดค้านยังมีความเข้าใจคลาดเคลื่อน เกี่ยวกับ มาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งบัญญัติให้ถือว่า ข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาหลัก เป็นข้อสัญญาแยกต่างหากจาก สัญญาหลัก ดังนั้น ข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการจึงมีความเป็นเอกเทศมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็น เครื่องมือในการระงับข้อพิพาทระหว่างคู่สัญญาเท่านั้น เพราะฉะนั้นข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการ จึงมิใช่สัญญาทางปกครอง ตามนัยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการมิใช่สัญญาทางปกครอง เสียแล้ว ข้ออ้างของผู้คัดค้านที่ว่าศาลปกครองเป็นเพียงศาลเดียวที่มีเขตอำนาจในการ แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการจึงไม่อาจรับฟังได้ และต้องถือว่าศาลใดๆ ที่มีเขตอำนาจตาม มาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ย่อมมีอำนาจดำเนินกระบวนการ พิจารณาทั้งปวงตามที่พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวบัญญัติไว้ซึ่งรวมถึงอำนาจในการแต่งตั้ง อนุญาโตตุลาการด้วย

นอกจากนี้ ยังมีข้อเท็จจริงปรากฏว่าศาลแพ่งมิได้ใช้อำนาจในการตั้ง อนุญาโตตุลาการแทนฝ่ายผู้คัดค้านโดยมิได้สอบถามความสมัครใจของผู้คัดค้านก่อน ในทางตรงกันข้ามศาลแพ่งได้แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการตามที่ผู้คัดค้านเสนอ โดยได้สอบถาม ความสมัครใจของทนายความฝ่ายผู้คัดค้านแล้วว่าจะขัดข้องหรือไม่ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ ผู้คัดค้านเลือกอนุญาโตตุลาการฝ่ายตนได้ตามใจสมัคร หากบุคคลซึ่งผู้คัดค้านประสงค์ จะแต่งตั้งนั้นไม่มีคุณสมบัติขัดต่อมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้ว ศาลแพ่งก็จะดำเนินการแต่งตั้งให้ และปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ ผู้คัดค้านได้แถลงต่อศาลแพ่งว่า มีความประสงค์ที่จะแต่งตั้งนายคำนวน ชโลปถัมภ์ เป็นอนุญาโตตุลาการฝ่ายตน โดยแถลงต่อศาลว่า ได้เคยทาบทามนายคำนวน ชโลปถัมภ์ ไว้แล้วไม่ขัดข้อง แต่ยังไม่ได้นำในหนังสือยินยอมตามแบบของสถาบันอนุญาโตตุลาการ เท่านั้น ศาลจึงสั่งให้ผู้คัดค้านนำส่งหนังสือยินยอมเป็นอนุญาโตตุลาการของนายคำนวน ชโลปถัมภ์ ต่อศาลภายใน ๑๐ วัน นับแต่วันที่แถลง ซึ่งหากนายคำนวน ชโลปถัมภ์ ไม่ยินยอมเป็น อนุญาโตตุลาการก็ให้ผู้คัดค้านเสนอชื่อบุคคลอื่นพร้อมแนบหนังสือยินยอมมาด้วย ภายในนัดหน้า ซึ่งปรากฏว่า ผู้คัดค้านไม่อาจนำหนังสือยินยอมเป็นอนุญาโตตุลาการของ นายคำนวน ชโลปถัมภ์ มาแสดงต่อศาลได้ ต่อมา เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๗ ศาลแพ่ง

จึงนำรายชื่อ...

จึงนำรายชื่อของอนุญาโตตุลาการที่ได้รับจากสถาบันอนุญาโตตุลาการเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๗ ขึ้นสอบถามความสมัครใจของผู้คัดค้านว่าจะตั้งบุคคลใดตามบัญชีรายชื่อ อนุญาโตตุลาการเป็นอนุญาโตตุลาการฝ่ายตน ปรากฏว่าผู้คัดค้านเลือกนายเคียง บุญเพิ่ม ซึ่งเป็นอดีตผู้พิพากษาศาลฎีกาเป็นอนุญาโตตุลาการฝ่ายตน ซึ่งศาลเห็นควรด้วย โดยผู้คัดค้าน ได้แถลงว่าหากนายเคียง บุญเพิ่ม ไม่ยินยอมก็ขอให้แต่งตั้งนายสุวรรณ ตระการพันธ์ หรือ ศ.ดร. วรศักดิ์ กนกนุกุลชัย หรือนายสวัสดิ์ รอดเจริญ หรือนายสุชาติ สุขสมิตร ตามลำดับ เป็นอนุญาโตตุลาการฝ่ายผู้คัดค้าน เมื่อผู้ร้องเห็นว่าบุคคลดังกล่าวไม่มีคุณสมบัติต้องห้าม ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงแถลงไม่คัดค้าน จากกรณีดังกล่าว หากผู้คัดค้านเห็นว่า ศาลแพ่งไม่มีเขตอำนาจในการตั้งนายเคียง บุญเพิ่ม เป็นอนุญาโตตุลาการฝ่ายตน ผู้คัดค้านสามารถทำหนังสือแสดงเหตุแห่งการคัดค้านต่อ คณะอนุญาโตตุลาการภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่รู้ถึงการตั้งอนุญาโตตุลาการ และหาก การคัดค้านดังกล่าวไม่บรรลุผล ผู้คัดค้านก็ยังมีช่องทางคัดค้านโดยยื่นคำร้องต่อศาลที่มี เขตอำนาจภายใน ๓๐ วัน ตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ จากพฤติกรรมของผู้คัดค้านจึงเห็นได้ชัดว่า ผู้คัดค้านยอมรับในเขตอำนาจของ ศาลแพ่งมาโดยตลอด ดังเห็นได้จากการที่ผู้คัดค้านไม่เคยอุทธรณ์คัดค้านอนุญาโตตุลาการ หรือยกเอาเขตอำนาจศาลแพ่งขึ้นเป็นข้อต่อสู้เลย ผู้คัดค้านใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา แค่นี้ประเด็นที่ผู้คัดค้านไม่มีความผูกพันที่จะต้องเข้าสู่กระบวนการระงับข้อพิพาท โดยการอนุญาโตตุลาการเนื่องจากสัญญาเป็นโมฆะเท่านั้น หากผู้คัดค้านเห็นว่าศาลแพ่ง ไม่มีเขตอำนาจในการตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายตน ผู้คัดค้านก็ต้องอุทธรณ์ประเด็นอำนาจ ศาลแพ่งต่อศาลฎีกาด้วย เมื่อผู้คัดค้านมิได้ยื่นคำร้องคัดค้านเขตอำนาจศาลแต่อย่างใดเลย จนกระทั่งศาลฎีกาได้มีคำพิพากษายืนตามคำสั่งของศาลแพ่งยอมเป็นที่สุดและไม่อาจลบล้าง หรือยกเลิกได้ตามกฎหมาย การที่ผู้คัดค้านปล่อยให้มีการดำเนินการระงับข้อพิพาททาง อนุญาโตตุลาการไปจนแล้วเสร็จแล้วจึงค่อยนำเหตุดังกล่าวขึ้นมาอ้างเพื่อคัดค้านถึงอำนาจ ในการระงับข้อพิพาทของอนุญาโตตุลาการ จึงเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต หากผู้คัดค้าน เป็นฝ่ายชนะคดีในการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ ผู้คัดค้านก็จะไม่นำเหตุเรื่องเขต อำนาจของศาลแพ่งขึ้นมาเป็นข้ออ้างในการขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ อย่างแน่นอน อุทธรณ์ในข้อนี้ของผู้คัดค้านจึงไม่เป็นสาระต่อคดี และขัดต่อความสงบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีของประชาชน

/สำหรับ...

สำหรับการต่อสู้คดีของผู้คัดค้านในกระบวนการอนุญาโตตุลาการ นั้น ตามข้อเท็จจริงของคดีนี้ ปรากฏว่าผู้คัดค้านได้เข้ามาสู่กระบวนการและมีโอกาสโต้แย้งได้อย่างเต็มที่แล้ว โดยผู้คัดค้านได้ยื่นคำคัดค้านและข้อเรียกร้องแย้งเข้ามาในกระบวนการอนุญาโตตุลาการ การที่ผู้คัดค้านยินดีและยินยอมมอบข้อพิพาทให้คณะอนุญาโตตุลาการพิจารณาเพื่อตัดสินชี้ขาด จึงเป็นการแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในตัวเองแล้วว่า ผู้คัดค้านยอมรับที่จะเข้าสู่วิธีการระงับข้อพิพาทด้วยวิธีอนุญาโตตุลาการตามที่ข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการกำหนดไว้ ดังนั้น การที่ต่อมาภายหลังผู้คัดค้านอ้างว่าตนไม่สมัครใจเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการ ข้ออ้างของผู้คัดค้านจึงขัดแย้งกับการกระทำที่ผ่านมาของตน ข้ออ้างของผู้คัดค้านในส่วนนี้จึงไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ส่วนในชั้นพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น นั้น เห็นว่า ศาลปกครองชั้นต้นจะได้มีการเรียกเอกสาร มาจากศาลแพ่งและสถาบันอนุญาโตตุลาการเพื่อประกอบการพิจารณาหรือไม่ ย่อมเป็นดุลพินิจของศาล ซึ่งหากศาลพิจารณาพยานหลักฐานต่าง ๆ แล้วเห็นว่าเพียงพอที่จะวินิจฉัยชี้ขาดคดีได้แล้ว ศาลปกครองชั้นต้นก็ไม่จำเป็นต้องเรียกพยานหลักฐานจากหน่วยงานต่าง ๆ มาประกอบการพิจารณา นอกจากนี้ ผู้ร้องทั้งหกและผู้คัดค้านต่างก็ได้ส่งสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาในชั้นอนุญาโตตุลาการตามที่ตนเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ และเกี่ยวกับประเด็นต่อศาลปกครองชั้นต้นแล้ว หากผู้คัดค้านเห็นว่ายังมีเอกสารใดที่ศาลปกครองชั้นต้นสมควรทราบ ก็มีสิทธิเต็มที่ที่จะส่งให้ศาลได้ การแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลปกครองชั้นต้นจึงครบถ้วนและสมบูรณ์แล้ว อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะศาลปกครองชั้นต้น จะมีการขอเอกสารจากสถาบันอนุญาโตตุลาการหรือศาลแพ่งหรือไม่ ก็ไม่มีผลให้มีการเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยในประเด็นที่ว่า การตั้งอนุญาโตตุลาการของศาลแพ่งชอบหรือไม่ เนื่องจากข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประเด็นนี้ได้ยุติโดยเด็ดขาดไปแล้วโดยคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๒๗๐๕/๒๕๕๓ และที่ผู้คัดค้านอ้างว่าศาลปกครองชั้นต้นรีบด่วนตัดสินคดีนี้โดยใช้เวลาเพียง ๓ เดือน ๙ วัน ก็ไม่เป็นความจริง ดังเห็นได้จากคดีนี้มีการยื่นขอให้ศาลบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการตั้งแต่วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๔ และศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แสดงให้เห็นว่าศาลปกครองชั้นต้นใช้เวลาพิจารณาคดีนี้ถึงเกือบ ๒ ปี ซ้ำกล่าวอ้างของผู้คัดค้านจึงขัดกับข้อเท็จจริงอย่างเห็นได้ชัด และในการพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้นนั้น ได้เปิดโอกาสให้ผู้คัดค้านนำเสนอหลักฐานในส่วนของตนมาหักล้างข้อมูลและหลักฐานของผู้ร้องทั้งหกได้ด้วยความเป็นธรรมแล้ว

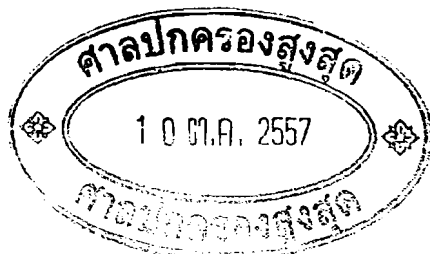
/สำหรับ...

สำหรับในส่วนที่ผู้คัดค้านอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นซึ่งวินิจฉัยว่า การเสนอข้อพิพาทให้วิศวกรที่ปรึกษาตัดสินข้อพิพาท หาใช่เงื่อนไขก่อนยื่นข้อพิพาท ต่ออนุญาโตตุลาการ แต่เป็นเพียงวิธีการหนึ่งในการยุติข้อพิพาทก่อนเสนอข้อพิพาท ต่ออนุญาโตตุลาการซึ่งจะมีหรือไม่ก็ได้ นั้น ผู้ร้องทั้งหกเห็นด้วยกับคำพิพากษาของ ศาลปกครองชั้นต้น อย่างไรก็ตาม หากกรณีนี้จะฟังว่าการเสนอข้อพิพาทให้วิศวกร ตัดสินก่อนเป็นเงื่อนไขบังคับก่อน ก็หาได้ทำให้ผลแห่งคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เปลี่ยนแปลงไปไม่ เนื่องจากข้อเท็จจริงในคดีนี้รับเป็นยุติแล้วว่า ผู้ร้องทั้งหกได้ยื่นคำเสนอ ข้อพิพาทให้วิศวกรทำการตัดสินชี้ขาดแล้ว แต่วิศวกรปฏิเสธที่จะดำเนินการดังกล่าว โดยวิศวกรได้แจ้งแก่ผู้ร้องทั้งหกว่า ผู้คัดค้านมีคำสั่งเลิกจ้างวิศวกรแล้วพร้อมทั้งสั่งให้ วิศวกรยุติการปฏิบัติหน้าที่ กรณีดังกล่าวจึงเท่ากับว่าผู้คัดค้านกระทำการโดยไม่สุจริต ปิดช่องทางการระงับข้อพิพาทเบื้องต้นตามสัญญา จนเป็นเหตุให้เงื่อนไขเกี่ยวกับการระงับ ข้อพิพาทเบื้องต้นโดยวิศวกรไม่สามารถดำเนินการได้ ดังนั้น แม้หากจะฟังว่าการเสนอ ข้อพิพาทให้วิศวกรตัดสินก่อน เป็นเงื่อนไขบังคับก่อนตามที่ผู้คัดค้านอุทธรณ์ก็ตาม แต่เมื่อ ไม่สามารถดำเนินการตามเงื่อนไขดังกล่าว มีสาเหตุมาจากการกระทำโดยไม่สุจริตของ ผู้คัดค้าน ซึ่งกรณีดังกล่าวกฎหมายให้ถือว่าเงื่อนไขนั้นสำเร็จแล้ว ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๑๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งบัญญัติว่า ถ้าความสำเร็จแห่งเงื่อนไขจะเป็นทาง ให้คู่กรณีฝ่ายใดเสียเปรียบและคู่กรณีฝ่ายนั้นกระทำการโดยไม่สุจริตจนเป็นเหตุให้เงื่อนไข นั้นไม่สำเร็จให้ถือว่าเงื่อนไขนั้นสำเร็จแล้ว ส่วนที่ผู้คัดค้านอุทธรณ์ในทำนองว่า ข้อพิพาท ระหว่างผู้คัดค้านกับผู้ร้องทั้งหกได้ระงับไปเมื่อมีการตกลงทำบันทึกข้อตกลง MOA แล้วนั้น เห็นว่า อุทธรณ์ของผู้คัดค้านในส่วนนี้เป็นอุทธรณ์โต้แย้งปัญหาข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องว่ากล่าวในชั้นอนุญาโตตุลาการและไม่ใช่เหตุตามกฎหมายที่จะนำอ้างเพื่อขอให้ศาล มีคำพิพากษาเพิกถอนคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการได้ นอกจากนี้ ข้อเท็จจริง ต่างๆ ที่ปรากฏในชั้นพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการก็ปรากฏชัดเจนให้รับฟังได้เป็นยุติ แล้วว่า ผู้คัดค้านไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขบันทึกข้อตกลง MOA ดังกล่าวแต่อย่างใด ส่วนกรณี การก่อสร้างโครงการพิพาทในคดีนี้ ซึ่งได้มีการทำสัญญาเพียงสัญญาเดียวและผู้คัดค้านอ้างว่า ไม่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีและฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรี การฝ่าฝืนดังกล่าวจึงเป็นการฝ่าฝืน ในสิ่งที่สำคัญของการแสดงเจตนา สัญญาพิพาทย่อมตกเป็นโมฆะตามประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ นั้น เมื่อผู้ร้องทั้งหกเป็นบุคคลภายนอกเข้าทำสัญญากับผู้คัดค้านซึ่งเป็น

/นิติบุคคล...

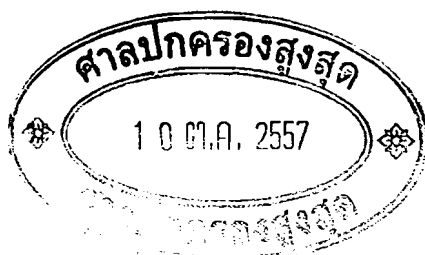
นิติบุคคล มีอำนาจกระทำการใดๆ ตามขอบแห่งวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ได้โดยตนเอง จึงต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ของผู้คัดค้าน ผู้ร้องทั้งหกไม่มีหน้าที่ที่จะต้องตรวจสอบว่า คณะรัฐมนตรีมีมติว่าอย่างไร แต่อย่างไรก็ตาม จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับโครงการพิพาทในคดีนี้ ผู้ร้องทั้งหกพบว่า การจัดประกวดราคาและการจัดทำสัญญาเลขที่ ๗๕/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ ระหว่างผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ กับผู้คัดค้านได้ผ่านการพิจารณาอนุมัติจากหน่วยงานราชการหลายหน่วยงานโดยถูกต้องตามระเบียบของทางราชการและตามกฎหมายทุกประการ รวมทั้งได้รับการพิจารณาอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ไม่ได้เป็นการดำเนินการโดยฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรีตามที่ผู้คัดค้านกล่าวอ้างในอุทธรณ์แต่อย่างใด และแม้หากจะรับฟังข้อเท็จจริงว่า ผู้คัดค้านไม่ได้ดำเนินการประกวดราคาและจัดทำสัญญาเลขที่ ๗๕/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ ตามมติคณะรัฐมนตรีก็ตาม แต่เมื่อผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ ไม่ได้มีส่วนร่วมรู้เห็นกับการดำเนินการดังกล่าวด้วย สัญญาระหว่างผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ กับผู้คัดค้านจึงมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายทุกประการ ผู้คัดค้านไม่สามารถหยิบยกเอาปัญหาภายในของผู้คัดค้านเองมาเป็นเหตุกล่าวอ้างเพื่อทำลายความสมบูรณ์ของสัญญาได้ ทั้งนี้ นับแต่มีการลงนามในสัญญาพิพาทตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๔๐ จนกระทั่งผู้คัดค้านมีหนังสือกล่าวอ้างความเป็นโมฆะของสัญญามายังผู้ร้องทั้งหกในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ โดยการก่อสร้างโครงการพิพาทได้ดำเนินการอย่างถูกต้องตามความประสงค์ของผู้คัดค้านในฐานะผู้ว่าจ้างมาโดยตลอด และผู้ร้องทั้งหกได้ทำงานและส่งมอบงานที่ดำเนินการตามสัญญาให้ผู้คัดค้านตรวจรับเพื่ออนุมัติงวดงานถึงกว่า ๖๐ งวด ซึ่งตามระเบียบของทางราชการนั้น การตรวจรับงานจะต้องมีวิศวกรที่ปรึกษา คณะกรรมการตรวจการจ้าง และข้าราชการของผู้คัดค้านเองและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทำการตรวจสอบความถูกต้องก่อนจึงจะสามารถรับมอบงานดังกล่าวได้ แต่ตลอดระยะเวลากว่า ๖ ปีที่มีการก่อสร้างโครงการพิพาทไม่เคยมีหน่วยงานราชการหรือข้าราชการคนใดโต้แย้งว่าการก่อสร้างโครงการพิพาทได้ดำเนินไปโดยขัดหรือฝ่าฝืนต่อมติคณะรัฐมนตรี นอกจากนี้ในการกล่าวอ้างความเป็นโมฆะของสัญญาพิพาท ผู้คัดค้านก็เพียงแต่กล่าวอ้างว่า สัญญาพิพาทตกเป็นโมฆะเพราะผู้คัดค้านสำคัญผิดในคุณสมบัติของกลุ่มสัญญาเท่านั้น โดยผู้คัดค้านไม่ได้อ้างว่าการก่อสร้างโครงการพิพาทได้ดำเนินการโดยฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรีแต่อย่างใด ผู้คัดค้านเพียงหยิบยกประเด็นดังกล่าวมาอ้างในภายหลัง ซึ่งเป็นผลจากการกลั่นแกล้งกัน

/ทางการเมือง...

ทางการเมือง ซึ่งผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ ได้ร่วมกันยื่นฟ้องนายอภิชัย ชวเจริญพันธ์ และนายสุวัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา อดีตอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ซึ่งเป็นผู้บอกเลิกสัญญา โดยไม่สุจริต โดยฟ้องในความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีขอบต่อศาลอาญา ซึ่งศาลอาญาได้ไต่สวนมูลฟ้องแล้ว มีคำสั่งว่าคดีมีมูลและประทับรับฟ้องไว้พิจารณา คดีอยู่ระหว่างพิจารณาของศาลอาญา

สำหรับประเด็นที่ว่า ผู้ร้องทั้งหกมีสิทธิเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ ในกรณีสัญญาเป็นโมฆะหรือไม่นั้น ผู้ร้องทั้งหกเห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น อุทธรณ์ของผู้คัดค้านในประเด็นนี้ไม่มีเหตุผล และขัดต่อข้อกฎหมายอย่างชัดเจน เนื่องจาก มาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนอยู่แล้วว่า คณะอนุญาโตตุลาการมีอำนาจวินิจฉัยว่า สัญญาหลักเป็นโมฆะหรือไม่ และมีอำนาจ วินิจฉัยข้อพิพาทได้ อย่างไรก็ตาม การที่ผู้คัดค้านอ้างว่า บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์ เนชั่นแนล จำกัด ได้เพิกถอนหนังสือมอบอำนาจดังกล่าวไปแล้วก่อนการประมูล โดยได้มี หนังสือบอกกล่าวการเพิกถอนเมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐ นั้น ข้ออ้างของผู้คัดค้าน ไม่เป็นความจริง เนื่องจากการประกวดราคาหรือการประมูลโครงการพิพาทในคดีนี้ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นไปตั้งแต่วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐ แล้ว นอกจากนี้ หนังสือฉบับ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ที่ผู้คัดค้านอ้างถึงนั้นก็ เป็นของบริษัท ยูไนเต็ด ยูทิลิตี้ จำกัด ซึ่งเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์ เนชั่นแนล จำกัด และ บริษัท ยูไนเต็ด ยูทิลิตี้ จำกัด ดังกล่าวก็ไม่มีนิติสัมพันธ์กับผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ แต่อย่างใด ดังนั้น การที่บริษัท ยูไนเต็ด ยูทิลิตี้ จำกัด ส่งโทรสารมายังผู้ร้องที่ ๑ กล่าวอ้างว่า ขอใช้สิทธิ เพิกถอนหนังสือมอบอำนาจแทนบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์ เนชั่นแนล จำกัด จึงไม่มีผล ทางกฎหมายเป็นการยกเลิกเพิกถอนหนังสือมอบอำนาจของบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์ เนชั่นแนล จำกัด ทั้งนี้ ก็เนื่องมาจากการแต่งตั้งและการเพิกถอนตัวแทนนั้นเป็นสิทธิ เฉพาะตัวโดยแท้ไม่อาจกระทำการแทนกันได้ เว้นแต่จะได้รับการมอบอำนาจให้กระทำการแทน แต่ข้อเท็จจริงในคดีนี้ไม่ปรากฏว่า บริษัท ยูไนเต็ด ยูทิลิตี้ จำกัด ได้กล่าวอ้างหรือแสดง หลักฐานใดๆ ว่า ตนได้รับมอบอำนาจจากบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์ เนชั่นแนล จำกัด ให้ดำเนินการแทน โดยบริษัท ยูไนเต็ด ยูทิลิตี้ จำกัด ระบุในภายหลังแต่เพียงว่า ตนเองเป็นบริษัทพี่น้อง (Sister company) ของบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์ เนชั่นแนล จำกัด เท่านั้น ซึ่งความเป็นบริษัทพี่น้องตามที่บริษัท ยูไนเต็ด ยูทิลิตี้ จำกัด กล่าวอ้าง ไม่มี

/ปรากฏ...

ปรากฏในต้วบทกฎหมายของประเทศไทย และไม่ได้ทำให้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท
 อีกบริษัทหนึ่งได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ ก็ได้ติดต่อสอบถามต้วแทนของ
 บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ในประเทศไทย คือ พันโท เดนต์ัน ยูตัส
 ซึ่งก็ได้รับการปฏิเสธว่า ไม่มีการเพิกถอนหนังสือมอบอำนาจดังกล่าว ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕
 จึงทำหน้าที่เกี่ยวกับการเจรจาเพื่อตกลงเข้าทำสัญญาต่อไป จนในที่สุดได้เข้าทำสัญญาพิพาท
 กับผู้คัดค้านเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ ทั้งนี้ บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล
 จำกัด ยอมรับว่ามีความผูกพันตามสัญญาที่ลงนามกับผู้คัดค้านและผู้คัดค้านก็รู้ กล่าวคือ
 ตามหนังสือของสำนักงานกฎหมายจอห์นสัน สโต็คส์ แอนด์ มาสเตอร์ (ซึ่งเป็นที่ปรึกษากฎหมาย
 และได้รับมอบหมายให้ดำเนินการแทนบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด)
 ฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๐ ขอให้ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ ดำเนินการแก้ไขการกระทำ
 ที่ถูกกล่าวหาว่าผิดสัญญาภายใน ๑ เดือน มิฉะนั้นแล้วจะถือว่าสัญญากิจการร่วมค้าระหว่าง
 ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ กับบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เป็นอันเลิกกัน
 โดยอัตโนมัติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแม้ภายหลังจากการทำสัญญากับผู้คัดค้านแล้วสัญญากิจการ
 ร่วมค้าระหว่างผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ กับบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
 ยังคงมีผลผูกพันอยู่ ต่อมา เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ สำนักงานกฎหมายจอห์นสัน
 สโต็คส์ แอนด์ มาสเตอร์ กลับมีหนังสือมาถึงผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ อีกฉบับหนึ่ง แจ้งว่า
 ขอร้องผลการเลิกสัญญากิจการร่วมค้าระหว่างผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ กับบริษัท นอร์ธเวสต์
 วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ไว้ก่อน เนื่องจากทั้ง ๒ ฝ่ายอาจมีหนทางยุติปัญหากันได้
 โดยสันติ จึงเท่ากับว่าจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ อันเป็นเวลาภายหลังจากที่มีการลงนาม
 ในสัญญาแล้ว สัญญากิจการร่วมค้าระหว่างผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ กับบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์
 อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ยังคงมีผลบังคับอยู่ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๐
 ซึ่งเป็นเวลาหลังจากที่มีการลงนามในสัญญาเลขที่ ๗๘/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ แล้ว
 พันโท เดนต์ัน ยูตัส ได้มีหนังสือถึงนายวรวิทย์ ชวณะนันท์ แจ้งว่าตามที่บริษัท นอร์ธเวสต์
 วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด มีข้อผูกพันตามสัญญาที่ทำกับผู้คัดค้านนั้น บริษัท นอร์ธเวสต์
 วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ขอเสนอชื่อนายจอห์น ริชาร์ดสัน (John Richardson)
 ซึ่งเคยเป็นผู้จัดการของบริษัท มอนโก เมอร์รี่ แอนด์ วัตสัน จำกัด เป็นต้วแทนประสานงาน
 ฝ่ายบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ในโครงการนี้ อย่างไรก็ตาม
 ดร. ยური อินนา ปฏิเสธบุคคลที่บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เสนอ

/เนื่องจาก...

เนื่องจากเห็นว่าอาจมีผลประโยชน์ขัดกัน เพราะบริษัท มอนโก เมอร์รี่ แอนด์ วัตสัน จำกัด เคยเป็นผู้รับจ้างศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการนี้ ข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงเห็นได้ว่า ข้ออ้างของผู้คัดค้านที่กล่าวหาว่าบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ถอนตัวออกไปจากโครงการก่อนที่จะมีการประมูลงานนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นความเท็จทั้งสิ้น

ส่วนประเด็นเรื่องการเปิดบัญชีโดยมีชื่อบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ติดอยู่ด้วยนั้น เมื่อพิจารณาจากอุทธรณ์ของผู้คัดค้าน ก็จะได้เห็นว่า ผู้คัดค้านยอมรับอยู่ในตัวอยู่แล้วว่า เงินที่ได้จ่ายเข้าบัญชีดังกล่าวเป็นค่างานของผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ ไม่มีค่างานของบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ได้ถูกจ่ายเข้าบัญชีดังกล่าวเลย ดังนั้น บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด จึงไม่มีสิทธิที่จะได้รับเงินจำนวนดังกล่าว ข้อเท็จจริงโดยละเอียดในส่วนนี้ได้มีการพิจารณาทั้งในศาลแขวงดุสิต และสถาบันอนุญาโตตุลาการแล้วต่างก็ไม่พบว่าผู้ร้องทั้งหกกระทำความผิด และในการเสนอชื่อผู้ร้องที่ ๖ เข้าทำงานแทนบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด นั้น ได้ผ่านการกลั่นกรองและคัดเลือกโดยละเอียดโดยวิศวกรที่ปรึกษาของผู้คัดค้าน ซึ่งประกอบไปด้วยบริษัทวิศวกรรมทางด้านการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียชั้นนำของโลก จากประเทศออสเตรเลียแล้ว พบว่ามีคุณสมบัติเทียบเท่าหรือดีกว่าบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ผู้ร้องที่ ๖ จึงได้รับอนุมัติให้เข้าทำงานบำรุงและรักษา ระบบแทนบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ได้ ส่วนที่ผู้คัดค้านอ้างว่า อดีตอธิบดีของผู้คัดค้านให้ความยินยอมเปลี่ยนตัว Operator ไปล่วงหน้าแล้วจึงค่อยมีการนำ สัญญากิจการร่วมค้าที่ได้ทำขึ้นใหม่กับผู้ร้องทั้งหกมายื่นในภายหลัง อันแสดงให้เห็นถึงความมีพิรุธนั้น ข้ออ้างดังกล่าวเป็นเพียงการคาดคะเนไปเองของผู้คัดค้านโดยปราศจาก พยานหลักฐานสนับสนุน เนื่องจากสัญญากิจการร่วมค้าระหว่างผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ กับ ผู้ร้องที่ ๖ จะมีขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้ความชัดเจนแล้วว่า ผู้คัดค้านยินยอมให้ผู้ร้องที่ ๖ เข้าเป็น คู่สัญญาแทน ทั้งนี้ เพราะหากผู้คัดค้านไม่ยินยอม ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ ก็ไม่มีความจำเป็นใดๆ ที่จะต้องทำสัญญากิจการร่วมค้ากับผู้ร้องที่ ๖ ข้ออ้างในส่วนนี้ของผู้คัดค้านจึงฟังไม่ขึ้น

ในส่วนประเด็นเรื่องที่ดินที่มีการกล่าวหาว่า ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ นำเอา โฉนดที่ดินที่ออกทับที่ทิ้งขยะและคลองสาธารณะมาหลอกขายผู้คัดค้านนั้น กรณีนี้ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ ไม่ได้เป็นผู้ขอออกโฉนดที่ดินและไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการออกโฉนดที่ดินดังกล่าว โดยพบว่าที่ดินดังกล่าวมีการออกโฉนดที่ดินมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๐ จนถึง พ.ศ. ๒๕๓๖

/ผู้ร้องที่ ๑...

ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ เพิ่งเข้ามาติดต่อกับเจ้าของที่ดินแปลงดังกล่าวในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยติดต่อกับบุคคลผู้ผ่านคุณสมบัติในการขายที่ดินสำหรับดำเนินการโครงการนี้จากผู้คัดค้าน กล่าวคือ ก่อนที่จะมีการเปิดประมูลเพื่อก่อสร้างโครงการ ผู้คัดค้านได้ประกาศเชิญชวนให้ผู้ที่มีที่ดินในบริเวณที่จะทำการก่อสร้างโรงบำบัดน้ำเสียซึ่งคิดว่าที่ดินของตนมีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับการก่อสร้างโครงการดังกล่าว ให้ทำการเสนอคุณสมบัติของที่ดินต่อผู้คัดค้านเพื่อทำการคัดเลือกเสียก่อน ปรากฏว่ามีผู้สนใจเสนอที่ดินเข้าประกวดคุณสมบัติเป็นจำนวนมาก แต่มีผู้ผ่านคุณสมบัติเพียง ๒ ราย คือ นายวันชัย ผุฒวาริ รายหนึ่งกับเจ้าของที่ดินที่ใช้ในโครงการนี้อีกรายหนึ่ง ข้อเท็จจริงดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งโครงการพิพาทเป็นที่ดินที่ผู้คัดค้านได้ตรวจสอบคุณสมบัติ ความถูกต้องสมบูรณ์ของเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาตั้งแต่ต้น โดยที่ผู้ร้องไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับขั้นตอนดังกล่าวแต่อย่างใด การที่ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ เลือกที่ดินแปลงดังกล่าวก็เป็นการพิจารณาเลือกจากประกาศของผู้คัดค้านเอง ซึ่งตามประกาศของผู้คัดค้านได้กำหนดว่า ต้องเลือกจากที่ดินแปลงใดแปลงหนึ่งที่ผู้คัดค้านได้พิจารณาคัดเลือกไว้ ซึ่งผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ เชื่อโดยสุจริตว่า การกำหนดที่ดินที่ผ่านคุณสมบัติตามที่ผู้คัดค้านประกาศมานั้นถูกต้องและเจ้าของที่ดินมีการตกลงขายให้แก่ผู้คัดค้านแล้ว ส่วนสาเหตุที่ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ เลือกที่ดินแปลงนี้ก็เนื่องจากมีคุณสมบัติเหมาะสมกว่าที่ดินของนายวันชัย เพราะอยู่ติดทะเล ทั้งนี้เนื่องจากข้อกำหนดการก่อสร้างกำหนดว่า น้ำเสียเมื่อผ่านการบำบัดจนสะอาดแล้วให้ต่อท่อเพื่อปล่อยน้ำที่บำบัดแล้วลงไปทะเลซึ่งอยู่ห่างหากฝั่งทะเลประมาณ ๓ กิโลเมตร ในขณะที่ที่ดินของนายวันชัยนั้นไม่ติดทะเล ดังนั้น ที่ดินแปลงนี้จึงมีคุณสมบัติเหนือกว่าที่ดินของนายวันชัยมากและผู้เข้าประกวดราคาทุกรายก็เลือกที่ดินแปลงนี้สำหรับใช้ในการก่อสร้างโครงการที่สำคัญหลังจากผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้คัดค้านทราบแล้วผู้คัดค้านก็เห็นด้วยกับผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ และได้ทำสัญญาโดยตรงกับเจ้าของที่ดินในเวลาต่อมา โดยในขณะที่ตกลงซื้อขายและโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ผู้คัดค้านได้แต่งตั้งกรรมการซึ่งเป็นตัวแทนจากกรมที่ดินมาทำการตรวจรับที่ดินแปลงดังกล่าวด้วย ซึ่งไม่ปรากฏว่ามีข้าราชการหรือบุคคลใดโต้แย้งว่าโฉนดที่ดินพิพาทได้ถูกออกมาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือออกมาทับที่สาธารณะ ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ ซึ่งเป็นประชาชนธรรมดาอย่า่อมไม่มีทางทราบได้เลยว่าโฉนดที่ดินแปลงใดออกทับที่สาธารณะหรือไม่ ข้อเท็จจริงในส่วนนี้จึงไม่

/สามารถ...

สามารถรับฟังได้ว่า ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ นำเอาโฉนดที่ดินที่ออกทับที่ทิ้งขยะและคลองสาธารณะ มาหลอกขายผู้คัดค้าน

สำหรับประเด็นเรื่องค่าธรรมเนียมหนังสือคำประกันธนาคารปีละ ๖ ล้านบาท ที่คณะอนุญาโตตุลาการได้แก้ไขให้ ก็เกิดจากการที่ผู้ร้องทั้งหกตรวจสอบพบว่า คำวินิจฉัย มีการพิมพ์ข้อความคำว่า “ต่อปี” ตกหล่นไป เนื่องจากในการเสนอข้อพิพาทที่ดี ในการสืบพยานที่ดี ผู้ร้องทั้งหกได้บรรยายและเบิกความยืนยันตลอดว่าค่าธรรมเนียมหนังสือคำประกันธนาคารนั้น ผู้ร้องทั้งหกมีภาระที่จะต้องชำระทุกปี และอันที่จริงแล้วผู้ร้องทั้งหกต้องชำระค่าธรรมเนียม หนังสือคำประกันธนาคารให้แก่ธนาคารถึงปีละ ๒๔ ล้านบาท แต่ในการพิมพ์หนังสือเสนอ ข้อพิพาทนั้น เกิดความผิดพลาดในการพิมพ์ทำให้ข้อความที่ต้องพิมพ์ ๖ ล้านบาทต่อไตรมาส กลายเป็น ๖ ล้านบาทต่อปีไป และผู้ร้องทั้งหกก็สามารถนำสืบให้เห็นได้ว่า ผู้ร้องทั้งหก มีความเสียหายในกรณีนี้ปีละ ๒๔ ล้านบาทจริง แต่คณะอนุญาโตตุลาการยังคงวินิจฉัยชี้ขาด ให้ผู้คัดค้านชำระค่าเสียหายดังกล่าวเพียงปีละ ๖ ล้านบาท ตามที่ระบุไว้ในคำเสนอข้อพิพาท เท่านั้น ข้อวินิจฉัยของคณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าคณะอนุญาโตตุลาการ ได้วินิจฉัยชี้ขาดโดยยึดถือตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ อย่างเคร่งครัด เมื่อผู้ร้องทั้งหกทำการท้วงติงเกี่ยวกับการพิมพ์ข้อความตกหล่น ซึ่งสามารถ กระทำได้ตามมาตรา ๓๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ และ คณะอนุญาโตตุลาการพิจารณาแล้วเห็นว่า คำร้องของผู้ร้องทั้งหกมีเหตุผลสมควร จึงได้ ทำการแก้ไขข้อความดังกล่าวให้ถูกต้อง ตามมาตรา ๓๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ อนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕

ในส่วนที่ผู้คัดค้านอุทธรณ์ในทำนองว่า คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่ได้ระบุเหตุผลแห่งการวินิจฉัยทั้งปวงไว้โดยชัดแจ้งนั้น เห็นว่า คำวินิจฉัยของคณะอนุญาโตตุลาการได้ระบุเหตุผลไว้อย่างชัดเจนแล้วโดยประเด็น เรื่องความเป็นโมฆะของสัญญานั้น คณะอนุญาโตตุลาการได้ทำการวินิจฉัยชี้ขาดโดยให้เหตุผล ไว้อย่างแจ้งชัดพร้อมทั้งยกคำพิพากษาศาลฎีกาที่เคยตัดสินในกรณีคล้ายกันมาเทียบเคียง พร้อมทั้งให้เหตุผลที่คณะอนุญาโตตุลาการมีมติให้ผู้คัดค้านชำระเงินแก่ผู้ร้องทั้งหกนั้น ก็เนื่องมาจากรับฟังได้ว่าผู้คัดค้านเป็นฝ่ายผิดสัญญา อีกทั้ง พยานหลักฐานของผู้ร้องทั้งหก รับฟังได้ว่าการส่งมอบงานให้แล้ว ผู้คัดค้านจึงต้องแพ้คดี คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดตรงประเด็น กระชับและได้ให้เหตุผล และผลอย่างสมบูรณ์เพียงพอ

/ตามกฎหมายแล้ว...

ตามกฎหมายแล้ว คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการจึงไม่เข้าองค์ประกอบที่ศาลอาจมีคำสั่งเพิกถอนหรือปฏิเสธไม่รับบังคับตามคำชี้ขาดได้ตามกฎหมาย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น โดยให้บังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๕๖ หมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ และให้ยกคำร้องของผู้คัดค้านด้วย

ผู้ร้องทั้งหกยื่นคำร้อง ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ว่า เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ศาลแขวงดุสิตได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ในสำนวนคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๒๕๕/๒๕๕๗ หมายเลขแดงที่ ๓๕๐๑/๒๕๕๒ ระหว่าง กรมควบคุมมลพิษ โจทก์ กับ กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๙ คน จำเลย โดยในคดีดังกล่าว ผู้คัดค้านในคดีนี้ได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ร้องทั้งหกและบุคคลอื่นอีกรวม ๑๙ คน เป็นจำเลย กล่าวหาว่าร่วมกันฉ้อโกง อันเป็นเหตุที่ผู้คัดค้านนำมากล่าวอ้างว่าสัญญาพิพาทในคดีนี้เป็นโมฆะ ซึ่งศาลอุทธรณ์ได้วินิจฉัยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายไว้ชัดเจนแล้วว่า ผู้ร้องทั้งหกไม่ได้มีพฤติกรรมฉ้อโกงผู้คัดค้าน และการกระทำต่างๆ ของผู้ร้องทั้งหกเป็นไปโดยสุจริตถูกต้องตามกฎหมายทุกประการ ศาลอุทธรณ์จึงพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้องโจทก์

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้คัดค้านได้รับเงินทุนสนับสนุนจากธนาคารพัฒนาเอเชีย ให้จัดทำโครงการจัดการน้ำเสียและควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ผู้คัดค้านจึงได้มีประกาศ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๘ เชิญชวนให้ผู้สนใจยื่นคุณสมบัติเบื้องต้นเข้าร่วมการประกวดราคา โครงการจัดการน้ำเสียจังหวัดสมุทรปราการ (ฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตก) และประกาศลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙ เชิญชวนผู้สนใจยื่นเอกสารแสดงคุณสมบัติเบื้องต้นเพื่อขายที่ดินให้แก่ผู้คัดค้าน สำหรับใช้ในโครงการออกแบบรวมก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีผู้เสนอคุณสมบัติเบื้องต้นเพื่อเข้าร่วมการประกวดราคาจำนวน ๑๓ ราย ซึ่งรวมถึงกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี ซึ่งประกอบด้วยผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ กับบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ส่วนการเสนอคุณสมบัติเบื้องต้นเพื่อขายที่ดิน

/ให้แก่...

ให้แก่ผู้คัดค้านได้มีผู้ยื่นแสดงความจำนงเสนอขายที่ดินในฝั่งตะวันออก จำนวน ๖ ราย และฝั่งตะวันตก จำนวน ๒ ราย

ในการพิจารณาคุณสมบัติของผู้เข้าร่วมการประกวดราคาโครงการดังกล่าว ผู้คัดค้านให้บริษัท สินธุ มอนโกเมอรี จำกัด ทำการวิเคราะห์คุณสมบัติของผู้เสนอคุณสมบัติเบื้องต้น โดยได้วิเคราะห์กลุ่มกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจีแล้วสรุปว่า บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด มีความเข้าใจในข้อกำหนดด้านเทคนิคของโครงการเป็นอย่างดี และการรวมตัวดังกล่าวได้บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการด้านการจัดการสาธารณูปโภคเพื่อให้บริการลูกค้า ๒๘ ล้านรายทั่วโลก ในการจัดทำน้ำดิบมาดื่มได้อย่างปลอดภัย บำบัดน้ำให้เป็นไปตามข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นเอกชนชั้นนำของโลกที่ดำเนินการเกี่ยวกับน้ำอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดของสหราชอาณาจักร และเป็นหนึ่งในวิสาหกิจที่ดำเนินการเกี่ยวกับน้ำและน้ำเสียที่ใหญ่ที่สุดทั่วโลก ทั้งการรวมตัวของบริษัทดังกล่าวจะมาชดเชยในส่วนของขาดประสพการณ์ด้านเทคนิคในเรื่องระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียของบริษัทผู้ร้องทั้งห้า โดยให้ความสำคัญของบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ในการที่จะให้เป็นผู้เดินระบบและการบำรุงรักษาระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มอื่นที่ผ่านเกณฑ์อีก ๓ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มบริษัท คอนกรีต คอนสตรัคชั่น (ไทยแลนด์) จำกัด กลุ่มบริษัท มารูบีนี คอปเปอร์เรชั่น จำกัด และ กลุ่มบริษัท ชัมซุง คอปเปอร์เรชั่น จำกัด เมื่อบริษัท สินธุ มอนโกเมอรี จำกัด ได้ส่งรายงานการวิเคราะห์ให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมพิจารณา คณะกรรมการดังกล่าวพิจารณาแล้วเห็นชอบตามที่บริษัท สินธุ มอนโกเมอรี จำกัด เสนอ และรายงานผลการพิจารณาให้อธิบดีของผู้คัดค้านทราบ ซึ่งอธิบดีของผู้คัดค้านเห็นชอบตามที่คณะกรรมการดังกล่าวเสนอ ต่อมา ผู้คัดค้านได้มีหนังสือแจ้งให้กลุ่มบริษัทที่ผ่านการคัดเลือกยื่นซองประกวดราคาโดยให้มีการยื่นซองประกวดราคา ๒ ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ ๑ การยื่นซองข้อเสนอทางเทคนิค และขั้นตอนที่ ๒ เป็นการยื่นแบบ ๒ ซอง คือ ซองข้อเสนอทางเทคนิคที่ปรับปรุงแล้ว และซองราคา โดยการประกวดราคาขั้นตอนที่ ๑ การยื่นซองข้อเสนอทางเทคนิค มีผู้ยื่นซองประกวดราคา ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มบริษัท มารูบีนี คอปเปอร์เรชั่น จำกัด และกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา ให้บริษัทที่ปรึกษาด้านวิศวกรรม AMS ซึ่งประกอบด้วย บริษัท ดับเบิลยู เอส แอทกิน อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด บริษัท แมคโคร คอนซัลแทนท์ จำกัด และบริษัท ชินแคลร์ไนท์เมอร์ช จำกัด ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านวิศวกรรมด้านน้ำเสียโดยเฉพาะเรื่องการทำบำบัดน้ำเสีย

/ทำการประเมิน...

ทำการประเมินคุณสมบัติของผู้ประกวดราคาและข้อเสนอของผู้ประกวดราคาจำนวน ๒ ราย ซึ่งบริษัทที่ปรึกษา AMS ได้ทำการวิเคราะห์แล้วเห็นว่าผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่วางไว้และเห็นชอบตามข้อเสนอทางด้านเทคนิคของทั้งสองกลุ่มที่ให้รวมโครงการในฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตกเข้าด้วยกัน โดยสร้างท่อลอดแม่น้ำเจ้าพระยาแทนการก่อสร้างโรงบำบัดน้ำเสียในฝั่งตะวันตก ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดในเอกสารประกวดราคา ซึ่งกำหนดให้ยื่นข้อเสนอสำหรับฝั่งตะวันออกเพียงฝั่งเดียวหรือข้อเสนอที่เป็นระบบรวมฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตกโดยมีระบบบำบัดน้ำเสียแห่งเดียว แต่บริษัทที่ปรึกษาได้มีข้อเสนอแนะให้มีการปรับปรุงทางด้านเทคนิคเพิ่มเติมในการยื่นซองเทคนิคในขั้นตอนที่ ๒ ต่อมา ในขั้นตอนที่ ๒ มีกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี ยื่นซองประกวดราคาเพียงรายเดียว คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้ให้บริษัทที่ปรึกษา AMS ทำการวิเคราะห์ ซึ่งบริษัทที่ปรึกษา AMS ได้วิเคราะห์แล้วเห็นว่าข้อเสนอประกวดราคาของกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจีผ่านเกณฑ์ที่วางไว้ ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๐ คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาเสนอต่อรองราคากับกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจีแล้วเห็นว่าเห็นควรจ้างกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี ในวงเงิน ๒๒,๙๔๙,๙๘๔,๐๒๐ บาท โดยแยกเป็นเงินสองสกุล คือ เงินบาทจำนวน ๑๙,๕๐๖,๐๙๖,๖๐๗ บาท กับอีก ๑๓๔,๔๒๑,๘๘๕ เหรียญสหรัฐ ซึ่งเป็นราคาที่ต่ำกว่าวงเงินงบประมาณที่ได้รับความเห็นชอบจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๐ ในวงเงินจำนวน ๒๒,๙๕๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านได้มีหนังสือเสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมพิจารณาอนุมัติจัดจ้าง และในวันดังกล่าวกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจีได้เป็นผู้เข้าตรวจสภาพที่ดินที่จะใช้เป็นสถานที่ตั้งโครงการและเจรจาต่อรองราคาที่ดินกับบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรี จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินที่ผ่านคุณสมบัติเบื้องต้นในฝั่งตะวันออก โดยกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจีตกลงซื้อและรับโอนที่ดินดังกล่าว

เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ กิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจีซึ่งประกอบด้วยผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ และบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด เข้าทำสัญญารับจ้างดำเนินงานสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียจังหวัดสมุทรปราการ (ฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตก) ตามสัญญาเลขที่ ๗๕/๒๕๔๐ โดยมีผู้ร้องที่ ๑ เป็นผู้ลงนามในฐานะผู้รับจ้างโดยอาศัยหนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๙ ที่ได้มอบไว้ในขณะยื่นประกวดราคา ในขั้นตอนที่ ๑ และผู้ร้องที่ ๑ ได้เปิดบัญชีไว้กับธนาคารโดยใช้ชื่อบัญชีว่า "บัญชีรายรับกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจีและเอ็นดับเบิลยูดับเบิลยูไอ" ต่อมา ภายหลังจากทำสัญญา บริษัท จอห์นสัน สโตนส์

/แอนด์...

แอนด์ มาสเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด มีหนังสือลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๐ แจ้งว่า บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ไม่ได้ร่วมอยู่ในสัญญาดังกล่าวและขอถอนตัวอย่างเป็นทางการ และเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ บริษัท ยูไนเต็ด ยูทิลิตี้ จำกัด ได้มีหนังสือถึงธนาคารพัฒนาเอเชียว่า บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทในเครือไม่ยอมรับว่ามีความผูกพันตามสัญญา ต่อมา อธิบดีของผู้คัดค้านแจ้งให้กิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจีหาบริษัทที่จะมาแทนบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด เพื่อทำหน้าที่เดินระบบและบำรุงรักษาหลังการก่อสร้าง กิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจีเสนอผู้ร้องที่ ๖ เข้ามาแทนที่ อธิบดีของผู้คัดค้านในขณะนั้นมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓ ว่ายินยอมให้ผู้ร้องที่ ๖ เข้ามาแทนที่บริษัทดังกล่าวได้

ในระหว่างการดำเนินการก่อสร้าง ผู้ร้องทั้งหกได้ยื่นข้อเรียกร้องลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ต่อวิศวกรที่ปรึกษาโครงการทั้งหมด ๑๑ ข้อ ซึ่งวิศวกรที่ปรึกษาได้พิจารณาข้อเรียกร้องดังกล่าวแล้วมีคำวินิจฉัย แต่ผู้ร้องทั้งหกและผู้คัดค้านไม่เห็นด้วยกับคำตัดสินของวิศวกรที่ปรึกษาในข้อเรียกร้องบางข้อ โดยได้มีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้ร้องทั้งหก ผู้คัดค้าน และวิศวกรที่ปรึกษาหลายครั้ง จนกระทั่งผู้ร้องทั้งหกและผู้คัดค้านได้ข้อยุติเกี่ยวกับข้อเรียกร้องบางข้อ และได้มีการลงนามในบันทึกข้อตกลง (Memorandum of Agreement หรือ MOA) ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๔๕ โดยผู้ร้องทั้งหกตกลงที่จะถอนข้อเรียกร้องบางข้อออกไป คงเหลือข้อเรียกร้องเพียง ๓ ข้อ ซึ่งผู้ร้องทั้งหกและผู้คัดค้านจะปรึกษาหาแนวทางระงับข้อพิพาทอย่างฉันทมิตรตามข้อ ๖๗.๒ ของสัญญา และหากมีการยุติข้อพิพาททั้งสามแล้วจะทำบันทึกข้อตกลงอีกฉบับหนึ่ง

ต่อมา ปรากฏว่ามีการคัดค้าน ร้องเรียนและกล่าวหากรณีการทำสัญญาและการบริหารสัญญา ซึ่งอาจทำให้รัฐได้รับความเสียหาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๖ คำสั่งที่ ๙/๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบและเสนอแนะการบริหารสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียและควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ คำสั่งที่ ๑๐/๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีมีการกล่าวหาว่ามีการทุจริตและกระทำผิดกฎหมายโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ และคำสั่งที่ ๑๑/๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบและเสนอแนะความเหมาะสมของการดำเนินการโครงการจัดการน้ำเสียและควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ โดยคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้สรุปว่า ในการทำสัญญาระหว่างผู้ร้องและผู้คัดค้าน

/มีการสำคัญผิด...

มีการสำคัญผิดในสาระสำคัญแห่งสัญญาคือตัวคู่สัญญาฝ่ายรับจ้างว่ามีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน คือ บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เป็นคู่สัญญาและเป็น Operator อยู่ด้วย แต่ความจริงไม่มี เพราะได้ถอนตัวไปก่อนแล้ว จึงไม่ถูกต้องตามสัญญาจ้างในระบบ Turn Key จึงได้สั่งการให้ผู้คัดค้านงดดำเนินการเบิกจ่ายหรือการปฏิบัติใดๆ และเรียกร้องค่าเสียหายต่อไป ผู้คัดค้านจึงได้มีหนังสือแจ้งความเป็นโมฆะของสัญญา โดยให้ผู้ร้องยุติการก่อสร้างใดๆ ในโครงการ และดำเนินการใดๆ เพื่อให้คู่สัญญากลับคืนสู่สถานะเดิมตามกฎหมาย ปรากฏว่า ผู้ร้องได้ปฏิเสธการกล่าวอ้างนิติกรรมเป็นโมฆะดังกล่าว ซึ่งผู้คัดค้านได้มีหนังสือแจ้งยืนยัน ความเป็นโมฆะของสัญญา และขอให้ผู้ร้องปฏิบัติตามผลโมฆะกรรมเช่นกัน แต่ผู้ร้องยังคง ดำเนินการก่อสร้างโครงการดังกล่าวต่อไป และมีหนังสือทวงถามเงินค่าจ้างถึงผู้คัดค้าน ซึ่งผู้คัดค้านไม่ยอมจ่ายเงินให้แก่ผู้ร้องเนื่องจากเห็นว่าสัญญาจ้างตกเป็นโมฆะ ผู้คัดค้าน จึงได้มีหนังสือบอกเลิกสัญญาและให้ผู้ร้องชดใช้ค่าเสียหายเนื่องจากผิดสัญญา หลังจากนั้น ผู้คัดค้านได้ฟ้องกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี กับผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ ในเรื่องนิติกรรม เป็นโมฆะพร้อมเรียกเงินคืน ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คัดค้านได้จ่ายให้แก่ผู้รับจ้างและค่าควบคุมงาน ช่วงการขยายเวลาก่อสร้าง ต่อศาลแพ่งเป็นคดีหมายเลขดำที่ ๗๓๒/๒๕๔๗ แต่ศาลแพ่ง ได้มีคำสั่งจำหน่ายคดีให้คู่ความไปดำเนินการทางอนุญาโตตุลาการก่อน ผู้คัดค้านได้อุทธรณ์คำสั่ง ของศาลแพ่ง ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ผู้คัดค้านจึงยื่นฎีกาต่อศาลฎีกา และศาลฎีกามีคำพิพากษา ยืนตามคำพิพากษาของศาลแพ่งและศาลอุทธรณ์ ตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๒๗๐๕/๒๕๕๓ ในขณะที่เดียวกัน ผู้คัดค้านได้ยื่นฟ้องกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี กับพวกรวม ๑๙ คน ต่อ ศาลแขวงดุสิต เป็นคดีอาญาข้อหาฉ้อโกงตามคดีหมายเลขดำที่ ๒๕๔/๒๕๔๗ ซึ่งศาลแขวงดุสิต พิพากษาว่า จำเลยที่ ๒ ถึงจำเลยที่ ๑๙ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ ประกอบมาตรา ๘๓ โจทก์และจำเลยที่ ๒ ถึงจำเลยที่ ๑๙ อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์ ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีหมายเลขดำที่ ๒๗๙๔/๒๕๕๓ หมายเลขแดง ที่ ๑๔๕๔๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ผู้คัดค้านยื่นฎีกาคัดค้านคำพิพากษา ศาลอุทธรณ์ดังกล่าว คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา

สำหรับการเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ ผู้ร้องทั้งหกยื่นคำเสนอข้อพิพาท ต่อสำนักงานอนุญาโตตุลาการเมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๖ เป็นคดีข้อพิพาทหมายเลขดำ ที่ ๕๐/๒๕๔๖ โดยอ้างว่า ผู้ร้องทั้งหกดำเนินงานตามสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียพิพาทแล้วเสร็จ ไปประมาณร้อยละ ๙๘ ของงานทั้งหมด แต่ปรากฏว่าผู้คัดค้านกลับเพิกเฉยไม่ยอมชำระเงิน

/ค่างวดงาน...

ค่างวดงานที่ ๕๕ ถึงงวดงานที่ ๕๘ ให้แก่ผู้ร้องทั้งหก ผู้ร้องทั้งหกจึงมีหนังสือบอกเลิกสัญญา และขอให้ผู้คัดค้านชดใช้ค่าเสียหาย ดังนี้ (๑) ค่างวดงานที่ผู้ร้องทั้งหกดำเนินการแล้วเสร็จตามสัญญา งวดงานที่ ๕๕ ที่ ๕๖ ที่ ๕๗ และที่ ๕๘ ซึ่งผู้คัดค้านตรวจรับแล้วและวิศวกรที่ปรึกษาของผู้คัดค้าน ได้อนุมัติให้ชำระเงินตามเงื่อนไขของสัญญาแล้ว รวมเป็นเงินจำนวน ๑๑๑,๒๕๐,๓๒๗ บาท (๒) ค่างวดงานที่ผู้ร้องทั้งหกดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แต่ผู้คัดค้านมีคำสั่งให้วิศวกรที่ปรึกษา ของผู้คัดค้านรับรองผลงานต่ำกว่าที่ขอเบิกเป็นเงินจำนวน ๑๕๐,๕๕๙,๙๕๐ บาท กับอีก ๓,๔๔๕,๐๔๔ เหรียญสหรัฐ (๓) ค่างานที่ผู้ร้องทั้งหกดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แต่ผู้คัดค้านมีคำสั่ง มิให้วิศวกรที่ปรึกษาของผู้คัดค้านที่รับรองผลงานดังกล่าวโดยไม่สุจริตเป็นเงินจำนวน ๕๐๘,๓๖๘,๖๔๗ บาท กับอีก ๒,๖๗๕,๒๖๒ เหรียญสหรัฐ (๔) ค่างานในส่วนของถึงตกตะกอนที่ ผู้ร้องทั้งหกได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แต่ผู้คัดค้านมีคำสั่งให้วิศวกรที่ปรึกษาของผู้คัดค้านรับรอง ผลงานต่ำกว่าที่ขอเบิกเป็นเงินจำนวน ๒๘๗,๓๙๗,๗๘๒ บาท กับอีก ๙๗๘,๖๒๐ เหรียญสหรัฐ (๕) ค่างานก่อสร้างอาคารตะแกรงดักขยะที่ผู้ร้องทั้งหกดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วเป็นเงิน ๔๗,๘๕๙,๗๑๓ บาท (๖) เงินค่าจัดหาที่ดินสำหรับติดตั้งสถานีสูบน้ำที่ผู้ร้องทั้งหกดำเนินการ เสร็จสิ้นตามสัญญาแล้ว แต่ผู้คัดค้านมีคำสั่งมิให้วิศวกรที่ปรึกษาของผู้คัดค้านรับรองตามเงื่อนไข ของสัญญาโดยไม่สุจริตเป็นเงินจำนวน ๒๓๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท (๗) เงินค่าใช้จ่ายในการ ต่ออายุหนังสือค้ำประกันค่าที่ดินของระบบรวบรวมน้ำเสียเป็นเงินจำนวน ๖๙๒,๗๘๔ บาท (๘) ราคาปรับเพิ่มของค่างานตามสัญญาในงวดงานที่ ๑ ถึงงวดงานที่ ๔๖ ซึ่งวิศวกรที่ปรึกษา ของผู้คัดค้านให้การรับรองตามเงื่อนไขของสัญญาแล้ว (อีกทั้งได้รับการรับรองจาก สำนักงบประมาณซึ่งเป็นขั้นตอนภายในของผู้คัดค้าน) เป็นเงินจำนวน ๘๐,๕๕๗,๒๐๕ บาท กับอีก ๗,๕๘๓,๗๒๑ เหรียญสหรัฐ และในงวดงานที่ ๔๗ ถึงงวดงานที่ ๕๘ ซึ่งวิศวกรที่ปรึกษาของ ผู้คัดค้านให้การรับรองตามเงื่อนไขของสัญญาแล้วเป็นเงินจำนวน ๑๖๔,๔๖๑,๑๑๒ บาท กับอีก ๖๑๔,๔๓๔ เหรียญสหรัฐ งวดงานที่ ๑ ถึงงวดงานที่ ๖๔ ซึ่งเสนอโดยผู้ร้องทั้งหก แต่ผู้คัดค้าน มิให้วิศวกรที่ปรึกษาของผู้คัดค้านรับรองตามเงื่อนไขของสัญญาโดยไม่สุจริตเป็นเงินจำนวน ๑,๐๒๓,๗๓๕,๗๖๒ บาท กับอีก ๙,๐๐๕,๙๑๘ เหรียญสหรัฐ (๙) เงินประกันผลงานซึ่งในการ ชำระเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ร้องทั้งหกแต่ละครั้ง ผู้คัดค้านจะหักเงินค่าจ้างไว้ทุกครั้งเป็นเงิน ค้ำประกันผลงานและจะคืนให้แก่ผู้ร้องทั้งหก เมื่อพ้นกำหนดรับประกันผลงานที่เสร็จ ในแต่ละส่วนตามข้อ ๖๐.๗ เมื่อผู้คัดค้านได้ทำงานในแต่ละส่วนแล้วเสร็จ และได้รับรองผลงานจาก วิศวกรที่ปรึกษาของผู้คัดค้านแล้วสำหรับงานแต่ละส่วน ถึงแม้ว่าจะยังไม่มี การออกหนังสือ

/รับรองว่า...

รับรองว่างานทำแล้วเสร็จจนสามารถใช้งานได้ (Certificates of Practical Completion) เนื่องจากผู้คัดค้านปฏิบัติผิดสัญญาโดยใช้สิทธิไม่สุจริต และผู้ร้องทั้งหกได้บอกเลิกสัญญาแล้ว ผู้คัดค้านจึงต้องคืนเงินประกันดังกล่าวให้แก่ผู้ร้องทั้งหกเป็นเงินจำนวน ๑,๙๕๘,๖๖๐ เหรียญสหรัฐ (๑๐) ค่าเสียหายจากการที่ผู้คัดค้านไม่สามารถส่งมอบพื้นที่การก่อสร้างให้แก่ผู้ร้องทั้งหก ทำให้ผู้ร้องทั้งหกต้องเสียค่าใช้จ่ายในการตั้งคบบุคลากร และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ไว้รอรับมอบพื้นที่ โดยที่ไม่ได้ดำเนินงานใดๆ เป็นเวลานาน ทำให้ผู้ร้องทั้งหกต้องเสียค่าใช้จ่ายไปเป็นเงินจำนวน ๑๘๘,๔๖๐,๘๖๔ บาท (๑๑) ความเสียหายอันเกิดจากการบริหารและจัดการสัญญาของวิศวกรที่ปรึกษาของผู้คัดค้าน เนื่องจากวิศวกรที่ปรึกษาของผู้คัดค้านได้บริหารและจัดการสัญญาอย่างไม่เป็นกลาง อันไม่เป็นธรรมกับผู้ร้องทั้งหก ทำให้ผู้ร้องทั้งหกได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๓๔,๔๔๕,๓๙๙ บาท (๑๒) เงินประกันผลงาน ในการชำระเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ร้องทั้งหกแต่ละครั้ง ผู้คัดค้านจะหักเงินค่าจ้างไว้ทุกครั้งเป็นเงินค้ำประกันผลงาน และจะคืนให้แก่ผู้ร้องทั้งหก เมื่อพ้นกำหนดรับประกันผลงานที่ทำเสร็จในแต่ละส่วนตามข้อ ๖๐.๗ เมื่อผู้ร้องทั้งหกได้ทำงานในแต่ละส่วนแล้วเสร็จและได้รับการรับรองผลงานจากวิศวกรที่ปรึกษาของผู้คัดค้านแล้ว สำหรับงานแต่ละส่วนถึงแม้ว่าจะยังไม่มีกรออกหนังสือรับรองว่างานทำแล้วเสร็จจนสามารถใช้งานได้ (Certificates of Practical Completion) เนื่องจากผู้คัดค้านปฏิบัติผิดสัญญาโดยใช้สิทธิไม่สุจริต และผู้ร้องทั้งหกได้บอกเลิกสัญญาแล้วผู้คัดค้านจึงต้องคืนเงินประกันดังกล่าวให้แก่ผู้ร้องทั้งหก เป็นเงินจำนวน ๓๔๙,๑๐๔,๓๕๗ บาท (๑๓) เงินค่าใช้จ่ายในการต่ออายุหนังสือค้ำประกัน ที่ต้องได้รับการต่ออายุอันเนื่องมาจากการปฏิบัติผิดสัญญาของผู้คัดค้านเป็นเงินจำนวน ๗๑,๑๔๑ บาท กับอีก ๕,๕๑๒ เหรียญสหรัฐ (๑๔) ค่าเสียหายจากการต้องถูกบอกเลิกสัญญา โดยผู้รับเหมาช่วง สืบเนื่องจากการปฏิบัติผิดสัญญาของผู้คัดค้านดังกล่าวเป็นจำนวนเงิน ๒๗,๖๕๖,๖๕๑ บาท (๑๕) ค่าเสียหายจากการที่ผู้ร้องทั้งหกต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจ้างที่ปรึกษากฎหมายและที่ปรึกษาด้านวิศวกรรมชาวต่างประเทศเพื่อประเมินความเสียหายในการเตรียมบอกเลิกสัญญากับผู้คัดค้านเป็นเงินจำนวน ๒๒,๕๗๐,๑๖๙ บาท กับอีก ๑๑๒,๒๒๒ เหรียญสหรัฐ (๑๖) ค่าเสียหายจากการเดินระบบและงานซ่อมบำรุงจนถึงวันบอกเลิกสัญญา และการเตรียมพร้อมสำหรับงานซ่อมบำรุงหลังเลิกสัญญาเป็นเงิน ๑๔๒,๙๕๖,๗๘๖ บาท กับอีก ๑๗,๓๗๓ เหรียญสหรัฐ (๑๗) ค่าเสียหายจากการที่ผู้ร้องทั้งหกต้องเตรียมพร้อมสำหรับการทำงานซ่อมบำรุงระบบภายหลังจากที่มีการยกเลิกสัญญาแล้ว เนื่องจากเครื่องจักรที่ติดตั้งในโครงการบางชิ้นมีมูลค่าสูง ซึ่งอาจเสียหายได้หากไม่มีการ

/ซ่อมบำรุง...

ซ่อมบำรุงที่ดีพอเป็นเงินจำนวน ๔๖,๒๕๕,๒๐๒ บาท (๑๘) ความเสียหายทั่วไปของผู้ร้องทั้งหก อันเนื่องมาจากการที่ผู้คัดค้านไม่ยอมรับสัญญาเป็นเงินจำนวน ๓,๖๙๓,๐๒๒ บาท กับอีก ๓๗,๘๖๐ เหรียญสหรัฐ รวมค่าเสียหายทั้งหมดจากข้อ ๑ ถึงข้อ ๑๘ เป็นเงินจำนวน ๔,๔๒๔,๐๙๙,๘๘๒ บาท กับอีก ๒๖,๔๓๔,๖๓๖ เหรียญสหรัฐ (๑๙) ขอให้ชำระดอกเบี้ยตามเงื่อนไขของสัญญาข้อ ๖๐.๘ ในส่วนที่ ๑ ของสัญญาซึ่งว่าด้วยเงื่อนไขทั่วไปของสัญญา หากผู้คัดค้านผิดนัดชำระเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ร้องทั้งหกในอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารแห่งประเทศไทยบวกร้อยละ ๓ นับจากวันที่เงินแต่ละจำนวนครบกำหนดชำระจนกว่าจะชำระเสร็จ นับจากวันที่เงินแต่ละจำนวนถึงกำหนดชำระถึงวันที่เสนอข้อพิพาทเป็นเงินจำนวน ๕๕๙,๒๔๒,๕๐๑ บาท กับอีก ๔,๖๐๑,๑๔๔ เหรียญสหรัฐ พร้อมทั้งดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๔,๔๒๔,๐๙๙,๘๘๒ บาท กับอีก ๒๖,๔๓๔,๖๓๖ เหรียญสหรัฐ นับถัดจากวันที่เสนอข้อพิพาทนี้เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ (๒๐) ในการเข้าทำสัญญา และดำเนินการตามสัญญาผู้ร้องทั้งหกได้วางหลักประกันไว้แก่ผู้คัดค้านเป็นหนังสือค้ำประกันของธนาคารหลายฉบับดังนี้ คือ หนังสือค้ำประกันเลขที่ ๔๒-๔๒-๐๒๙๒-๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๒ ในวงเงิน ๑,๕๘๑,๔๘๖,๙๗๘ บาท เลขที่ ๔๒-๔๒-๐๒๙๓-๒ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๒ ในวงเงิน ๒๓,๔๐๐,๐๐๐ บาท เลขที่ ๔๒-๔๒-๐๒๙๐-๘ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๒ ในวงเงิน ๙๔๐,๐๐๐ บาท เลขที่ ๔๒-๔๒-๐๒๙๕-๙ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๒ ในวงเงิน ๑๔๙,๑๒๒,๖๘๓ บาท หนังสือค้ำประกัน ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๐ ในวงเงิน ๑,๕๘๑,๔๘๖,๙๗๘ บาท (ถูกแทนที่โดยหนังสือค้ำประกันเลขที่ ๔๒-๔๒-๐๒๙๒-๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๒) หนังสือค้ำประกัน ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๐ ในวงเงิน ๒๓,๔๐๐,๐๐๐ บาท (ถูกแทนที่โดยหนังสือค้ำประกันเลขที่ ๔๒-๔๒-๐๒๙๓-๒ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๒) หนังสือค้ำประกัน ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๐ ในวงเงิน ๙๔๐,๐๐๐ บาท (ถูกแทนที่โดยหนังสือค้ำประกันเลขที่ ๔๒-๔๒-๐๒๙๐-๘ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๒) หนังสือค้ำประกัน ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๐ ในวงเงิน ๑๔๙,๑๒๒,๖๘๓ บาท (ถูกแทนที่โดยหนังสือค้ำประกันเลขที่ ๔๒-๔๒-๐๒๙๕-๙ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๒) หนังสือค้ำประกัน ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๐ ในวงเงิน ๑๒,๕๖๘,๒๓๗ เหรียญสหรัฐ หนังสือค้ำประกัน ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๐ ในวงเงิน ๘๗๓,๙๔๖.๘๐ เหรียญสหรัฐ หนังสือค้ำประกัน ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๓ ในวงเงิน ๒๐๗,๒๙๒,๘๘๒ บาท หนังสือค้ำประกัน ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๓ ในวงเงิน ๒,๔๘๘,๔๕๓ เหรียญสหรัฐ หนังสือค้ำประกัน ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๔

/ในวงเงิน...

ในวงเงิน ๒๓๔,๓๔๖,๒๕๐ บาท และหนังสือค้ำประกัน ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๓
 ในวงเงิน ๓,๗๙๕,๖๖๕ เหรียญสหรัฐ เมื่อผู้คัดค้านปฏิบัติผิดสัญญาจนเป็นเหตุให้
 ผู้ร้องทั้งหกบอกเลิกสัญญา ผู้คัดค้านจึงต้องคืนหลักประกันดังกล่าวให้แก่ผู้ร้องทั้งหก
 และการที่ผู้คัดค้านไม่คืนหลักประกันดังกล่าวทำให้ผู้ร้องทั้งหกต้องชำระค่าธรรมเนียมให้แก่
 ธนาคารผู้ออกหนังสือค้ำประกันรวมกันปีละ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท จนกว่าจะส่งมอบต้นฉบับ
 หนังสือค้ำประกันคืนแก่ธนาคารผู้ออกหนังสือดังกล่าว ดังนั้น ผู้คัดค้านจะต้องรับผิดชอบใช้
 เงินดังกล่าวแก่ผู้ร้องทั้งหกในอัตราปีละ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท นับจากวันสิ้นสุดสัญญา (วันที่ ๑๗
 กรกฎาคม ๒๕๔๖) เป็นต้นไปจนกว่าจะคืนต้นฉบับหนังสือค้ำประกันให้แก่ผู้ร้องทั้งหก
 ครบถ้วน และ (๒๑) ค่าขาดประโยชน์อันพึงได้จากการประกอบกิจการของผู้ร้องทั้งหก
 เนื่องจากผู้ร้องทั้งหกเป็นผู้รับเหมาก่อสร้างที่มีชื่อเสียง รับงานก่อสร้างกับหน่วยงานราชการต่างๆ
 เมื่อเกิดข้อพิพาทระหว่างผู้ร้องทั้งหกกับผู้คัดค้าน รัฐมนตรีที่มีหน้าที่รับผิดชอบดูแล
 ผู้คัดค้านได้ไขข่าวเผยแพร่เกี่ยวกับข้อพิพาทนี้ในสื่อมวลชนต่างๆ ไปในทางที่ไม่ตรงต่อ
 ข้อเท็จจริง ใส่ร้ายป้ายสีผู้ร้องทั้งหกอย่างไม่เป็นธรรม ทำให้ผู้ร้องทั้งหกเสื่อมเสียชื่อเสียง
 และทางทำมาหาได้ มีผลทำให้หน่วยราชการต่างๆ ที่ผู้เสนอข้อพิพาททั้งหกเคยรับจ้าง
 ดำเนินงานต่างๆ ตั้งข้อรังเกียจ มิให้ผู้ร้องทั้งหกเข้าประมูลงานตามปกติที่ผู้ร้องทั้งหก
 ได้ประกอบธุรกิจตลอดมา ทำให้ผู้ร้องทั้งหกได้รับความเสียหายจากประโยชน์ที่ควรจะได้
 ของบริษัทละไม่น้อยกว่า ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ร้องทั้งหกขอเรียกร้องให้ผู้คัดค้านชดใช้
 ค่าเสียหายนี้แก่ผู้ร้องทั้งหกเป็นเงินจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ
 ๗.๕ ต่อปี นับจากวันที่ยื่นคำเสนอข้อพิพาทนี้เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ โดยผู้คัดค้าน
 ได้ยื่นคำคัดค้านและขอเรียกร้องแย้งว่า ผู้คัดค้านตกลงทำสัญญาจัดการน้ำเสียพิพาทไปโดย
 สำคัญผิดในตัวบุคคลซึ่งเป็นคู่กรณีแห่งนิติกรรมและสำคัญผิดในตัวทรัพย์สินซึ่งเป็นวัตถุ
 แห่งนิติกรรม เนื่องจากบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ได้ยกเลิก
 การเข้าร่วมกิจการร่วมค้าก่อนลงนามในสัญญาดังกล่าว และที่ดินที่ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕
 นำมาใช้ในการดำเนินโครงการมีที่ดินบางส่วนออกโฉนดที่ดินโดยมิชอบด้วยกฎหมาย
 ด้วยการออกโฉนดที่ดินทับทางสาธารณะและคลองสาธารณะ สัญญาดังกล่าวจึงตกเป็นโมฆะ
 ขอให้ผู้ร้องคืนเงินค่าที่ดิน ค่าจ้างตามสัญญา รวมทั้งค่าควบคุมงานช่วงการขยายเวลาก่อสร้าง
 เป็นเงินจำนวน ๑๗,๐๔๕,๘๘๘,๔๓๑.๔๐ บาท กับอีก ๑๒๑,๓๔๓,๘๘๗.๑๙ เหรียญสหรัฐ
 พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับแต่วันที่ ๒๘

/กุมภาพันธ์...

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่คู่กรณี แต่หากคณะอนุญาโตตุลาการวินิจฉัยว่าสัญญาโครงการจัดการน้ำเสียดังกล่าวไม่ตกเป็นโมฆะ ก็ขอเรียกค่าเสียหายกรณีผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ ดำเนินการก่อสร้างงานไม่ถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ตามข้อกำหนดในสัญญา หรือไม่ได้มาตรฐานและมีความชำรุดบกพร่อง ทำให้ผู้คัดค้านต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมอีกจำนวน ๔,๘๕๒,๒๒๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันยื่นข้อเรียกร้องแย้งเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้คัดค้าน

คณะอนุญาโตตุลาการได้กำหนดประเด็นข้อพิพาท โดยความเห็นชอบของคู่พิพาททั้งสองฝ่ายเป็น ๕ ประเด็น ดังนี้ (๑) สัญญาพิพาทเป็นโมฆะหรือไม่ (๒) สัญญาตั้งอนุญาโตตุลาการเป็นโมฆะ และข้อเรียกร้องอยู่ในขอบเขตของสัญญาอนุญาโตตุลาการหรือไม่ (๓) บันทึกข้อตกลง MOA มีผลใช้บังคับได้หรือไม่ (๔) ฝ่ายใดเป็นฝ่ายผิดสัญญา และ (๕) ผู้คัดค้านจะต้องชำระค่าจ้างและค่าเสียหายตามข้อเรียกร้อง และผู้เรียกร้องจะต้องคืนเงินหรือใช้ค่าเสียหายตามข้อเรียกร้องแย้งให้ผู้คัดค้านหรือไม่ และมีค่าชี้ขาดให้ผู้คัดค้านชำระเงินค่าจ้าง ค่าเสียหาย รวมดอกเบี้ยตามข้อเรียกร้องเป็นเงิน ๔,๘๘๓,๓๔๒,๓๘๓ บาท กับอีก ๓๑,๐๓๕,๗๘๐ เหรียญสหรัฐ ให้แก่ผู้ร้อง พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงิน ๔,๔๒๔,๐๘๙,๘๘๒ บาท กับอีก ๒๖,๔๓๔,๖๓๖ เหรียญสหรัฐ นับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และคืนหนังสือคำประกัน พร้อมค่าธรรมเนียม และค่าธรรมเนียมแทนผู้ร้องเป็นเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท จนกว่าจะคืนหนังสือคำประกันให้ผู้ร้องทั้งหก ข้อเรียกร้องนอกจากนี้ให้ยก และให้ยกข้อเรียกร้องแย้ง ตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๕๖ หมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔ ผู้ร้องและผู้คัดค้านได้รับสำเนาคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔ ต่อมา เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องขอให้คณะอนุญาโตตุลาการแก้ไขคำชี้ขาด และผู้คัดค้านมีคำร้องลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ คัดค้านการแก้ไขคำชี้ขาด คณะอนุญาโตตุลาการพิจารณาแล้วมีคำสั่งลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๔ ให้แก้ไขคำชี้ขาด ซึ่งมีสาระสำคัญว่า แก้ไขข้อความเดิมที่ว่า “เป็นเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท” เป็น “เป็นเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี” โดยสถาบันอนุญาโตตุลาการได้แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้คัดค้านทราบแล้ว ผู้ร้องทั้งหกจึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ แจ้งให้ผู้คัดค้านปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ แต่ผู้คัดค้านได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้ร้องทั้งหก แจ้งปฏิเสธทางปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ผู้ร้องทั้งหกจึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อขอให้ศาล

/มีคำพิพากษา...

มีคำพิพากษาหรือคำสั่งบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการข้อพิพาทหมายเลขดำ
ที่ ๕๐/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔ ขณะเดียวกันผู้คัดค้าน
ก็ได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง โดยมีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งเพิกถอนคำชี้ขาดของ
คณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าว

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ สถาบัน
อนุญาโตตุลาการ สำนักerveบข้อพิพาท สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อพิพาทหมายเลขดำ
ที่ ๕๐/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔ เป็นคำชี้ขาดที่ศาล
เพิกถอนได้หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า โดยที่ผู้คัดค้านได้อุทธรณ์ในส่วนขอข้้นตอนการแต่งตั้ง
คณะอนุญาโตตุลาการว่าเป็นการดำเนินการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จากกรณีที่ผู้ร้องทั้งหก
มีคำขอให้ศาลแพ่งตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายผู้คัดค้านทั้งที่คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญา
ทางปกครองซึ่งต้องอยู่ในอำนาจของศาลปกครอง คดีจึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่า
การแต่งตั้งคณะอนุญาโตตุลาการในกรณีนี้เป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่
ซึ่งเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ร้องทั้งหกมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ขอให้
ผู้คัดค้านตั้งอนุญาโตตุลาการภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ได้รับหนังสือ ซึ่งผู้คัดค้านได้รับ
หนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ แต่เมื่อครบกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว
ผู้คัดค้านไม่แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายตน ผู้ร้องทั้งหกจึงชอบที่จะยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อ
ขอให้แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการแทนผู้คัดค้านตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติ
อนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งผู้ร้องก็ได้ดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งตามคดีหมายเลขดำ
ที่ ๑๖๗๖/๒๕๔๗ เพื่อขอให้ดำเนินการดังกล่าว โดยเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๗ ศาลแพ่ง
เห็นควรตั้งนายเคียง บุญเพิ่ม เป็นอนุญาโตตุลาการฝ่ายผู้คัดค้าน และให้มีหนังสือสอบถาม
ความยินยอมจากบุคคลดังกล่าว และเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๗ สถาบันอนุญาโตตุลาการ
มีหนังสือยินยอมเป็นอนุญาโตตุลาการของนายเคียง บุญเพิ่ม นำส่งศาล ศาลจึงมีคำสั่งแต่งตั้ง
นายเคียง บุญเพิ่ม เป็นอนุญาโตตุลาการฝ่ายผู้คัดค้าน ซึ่งผู้คัดค้านได้อุทธรณ์คำสั่งของศาลชั้นต้น
ดังกล่าว โดยอ้างเหตุว่าศาลชั้นต้นดำเนินการกระบวนพิจารณาไม่ชอบด้วยกฎหมายและข้อสัญญา
อนุญาโตตุลาการเป็นโมฆะไม่อาจตั้งอนุญาโตตุลาการแทนผู้คัดค้านได้ ต่อมา ศาลฎีกาได้มี
คำวินิจฉัยว่า เมื่อมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติให้

/คณะอนุญาโตตุลาการ...

คณะอนุญาโตตุลาการมีอำนาจวินิจฉัยขอบเขตอำนาจของตน รวมถึงความมีอยู่หรือความสมบูรณ์ของสัญญาอนุญาโตตุลาการ ซึ่งข้อกล่าวอ้างของผู้คัดค้านล้วนเป็นเรื่องความสมบูรณ์ของสัญญาอนุญาโตตุลาการอันเป็นกระบวนการพิจารณาที่คณะอนุญาโตตุลาการจักเป็นผู้วินิจฉัย ตามบทบัญญัติดังกล่าว ศาลฎีกาจึงมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลแพ่งตามคำพิพากษาที่ ๔๘๘๗/๒๕๕๑ ซึ่งผู้ร้องทั้งหกและผู้คัดค้านในฐานะคู่ความย่อมต้องผูกพันในผลแห่งคำพิพากษาดังกล่าวตามนัยมาตรา ๑๔๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้คัดค้านมีโอกาที่จะโต้แย้งเขตอำนาจศาลมาตั้งแต่ต้น ตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่ผู้คัดค้านก็ได้ดำเนินการแต่อย่างใด ดังนั้น การที่ผู้ร้องทั้งหกและศาลแพ่งเห็นว่าการคัดค้านดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของศาลแพ่งและได้มีการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการไปตามขั้นตอนของกฎหมาย วิธีการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการดังกล่าวจึงถึงที่สุดและชอบด้วยมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้ว แม้อต่อมาผู้ร้องทั้งหกจะนำคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าวมาร้องขอให้ศาลปกครองบังคับ เนื่องด้วยคดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง ก็ไม่มีผลทำให้ขั้นตอนการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการดังกล่าวที่สมบูรณ์ต้องเสียไป ดังนั้น การแต่งตั้งคณะอนุญาโตตุลาการในกรณีนี้จึงชอบแล้ว

เมื่อคณะอนุญาโตตุลาการมีอำนาจตามกฎหมายในการที่จะพิจารณาและมีคำชี้ขาดในข้อพิพาทระหว่างผู้ร้องทั้งหกกับผู้คัดค้านแล้ว คดีจึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ สถาบันอนุญาโตตุลาการ สำนักกระบวนข้อพิพาท สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔ เป็นคำชี้ขาดที่ศาลปกครองเพิกถอนได้หรือไม่ เห็นว่า ในการขอให้ศาลเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการนั้น ตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๔๐ วรรคสาม บัญญัติว่า ให้ศาลเพิกถอนคำชี้ขาดในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) คู่พิพาทฝ่ายที่ขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดสามารถพิสูจน์ได้ว่า (ก) คู่สัญญาตามสัญญาอนุญาโตตุลาการฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้บกพร่องในเรื่องความสามารถตามกฎหมายที่ใช้บังคับแก่คู่สัญญาฝ่ายนั้น (ข) สัญญาอนุญาโตตุลาการไม่มีผลผูกพันตามกฎหมายแห่งประเทศที่คู่พิพาทได้ตกลงกันไว้ หรือตามกฎหมายไทยในกรณีที่ไม่ใช่ข้อตกลงดังกล่าว (ค) ไม่มีการแจ้งให้คู่พิพาทฝ่ายที่ขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดรู้ล่วงหน้าโดยชอบถึงการแต่งตั้งคณะอนุญาโตตุลาการหรือการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ หรือบุคคลดังกล่าวไม่สามารถเข้าต่อสู้คดีในชั้นอนุญาโตตุลาการได้เพราะเหตุประการอื่น (ง) คำชี้ขาด

วินิจฉัย...

วินิจฉัยข้อพิพาทซึ่งไม่อยู่ในขอบเขตของสัญญาอนุญาตตุลาการหรือคำชี้ขาดวินิจฉัยเกินขอบเขตแห่งข้อตกลงในการเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ แต่ถ้าคำชี้ขาดที่วินิจฉัยเกินขอบเขตนั้นสามารถแยกออกได้จากคำชี้ขาดส่วนที่วินิจฉัยในขอบเขตแล้ว ศาลอาจเพิกถอนเฉพาะส่วนที่วินิจฉัยเกินขอบเขตแห่งสัญญาอนุญาตตุลาการหรือข้อตกลงนั้นก็ได้ หรือ (จ) องค์ประกอบของคณะอนุญาโตตุลาการหรือกระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการมิได้เป็นไปตามที่คู่พิพาทได้ตกลงกันไว้ หรือในกรณีที่คู่พิพาทไม่ได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น องค์ประกอบดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายนี้ (ข) มีกรณีปรากฏต่อศาลว่า (ก) คำชี้ขาดนั้นเกี่ยวกับข้อพิพาทที่ไม่สามารถจะระงับโดยการอนุญาโตตุลาการได้ตามกฎหมาย หรือ (ข) การยอมรับหรือการบังคับตามคำชี้ขาดนั้นจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

เมื่อพิจารณาตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๕๔ ซึ่งผู้ร้องทั้งหกได้เสนอข้อพิพาทโดยเรียกร้องให้ผู้คัดค้านรับผิดชอบผู้ร้องทั้งหกเป็นเงินค่าจ้างงาน ค่าเสียหาย ค่าประกันผลงาน และค่าใช้จ่ายต่างๆ เป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๔,๙๘๓,๓๔๒,๓๘๓ บาท กับอีก ๓๑,๐๓๕,๗๘๐ เหรียญสหรัฐ พร้อมทั้งดอกเบี้ยจากการผิดนัดชำระหนี้ค่าจ้างในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๔,๔๒๔,๐๙๗,๙๘๒ บาท กับอีก ๒๖,๔๓๔,๖๓๖ เหรียญสหรัฐ นับถัดจากวันเสนอข้อพิพาทเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และค่าขาดประโยชน์อันพึงได้จากการประกอบกิจการของผู้ร้องทั้งหกเป็นเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับจากวันที่ยื่นคำเสนอข้อพิพาทจนกว่าจะชำระเสร็จ และขอให้คืนหนังสือค้ำประกันของธนาคารทั้งหมดทุกประเภทที่ผู้ร้องทั้งหกขอให้ธนาคารเป็นผู้ออกเพื่อนำไปวางไว้กับผู้คัดค้านตามสัญญา และชำระค่าธรรมเนียมหนังสือค้ำประกันธนาคารแทนผู้ร้องทั้งหกเป็นจำนวนเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี จนกว่าจะคืนหนังสือค้ำประกันของธนาคารทั้งหมดทุกประเภทให้แก่ผู้ร้องทั้งหก โดยค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการชั้นอนุญาโตตุลาการ ตลอดจนค่าทนายความแทนผู้ร้องทั้งหก ซึ่งผู้คัดค้านได้ยื่นคำคัดค้านขอให้คณะอนุญาโตตุลาการยกคำเสนอข้อพิพาทของผู้ร้องทั้งหกและได้ยื่นข้อเรียกร้องแย้งว่า การที่ผู้คัดค้านตกลงทำสัญญากับผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗๕/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ เป็นการทำนิติกรรมโดยสำคัญผิดในตัวบุคคลซึ่งเป็นคู่กรณีแห่งนิติกรรมและสำคัญผิดในทรัพย์สินที่เป็นวัตถุแห่งนิติกรรม อันเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน สัญญาจ้างดังกล่าวจึงตกเป็นโมฆะ ไม่มีผลทางกฎหมายเสียเปล่า

/มาตั้งแต่ต้น...

มาตั้งแต่ต้น ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ จึงต้องคืนเงินค่าที่ดิน ค่าจ้าง และค่าควบคุมงานตามสัญญา ดังกล่าวให้แก่ผู้คัดค้าน เป็นเงิน ๑๗,๐๔๕,๘๘๘,๔๓๑.๕๐ บาท และ ๑๒๑,๓๔๓,๘๘๗.๑๙ เหรียญสหรัฐ พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ จนกว่า จะชำระเสร็จ หรือให้ชำระเงิน ๔,๘๕๒,๒๒๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่ วันยื่นข้อเรียกร้องแย้งจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้คัดค้าน ข้อพิพาทระหว่างผู้ร้องทั้งหกและผู้คัดค้าน ดังกล่าวจึงเป็นการโต้แย้งระหว่างคู่สัญญาเกี่ยวกับข้อกำหนดในสัญญาหรือเกี่ยวกับการปฏิบัติตามสัญญาที่สามารถเสนอต่อคณะอนุญาโตตุลาการเพื่อพิจารณาชี้ขาดได้ตามนัยข้อ ๖๗ ของสัญญาจ้าง โดยคณะอนุญาโตตุลาการได้กำหนดประเด็นข้อพิพาท ดังนี้ ๑. สัญญาพิพาท เป็นโมฆะหรือไม่ ๒. สัญญาตั้งอนุญาโตตุลาการเป็นโมฆะ และข้อเรียกร้องอยู่ในขอบเขตของ สัญญาอนุญาโตตุลาการหรือไม่ ๓. บันทึกข้อตกลง MOA มีผลใช้บังคับหรือไม่ ๔. ฝ่ายใดเป็นฝ่าย ผิดสัญญา และ ๕. ผู้คัดค้านจะต้องชำระค่าจ้างและค่าเสียหายตามข้อเรียกร้อง และผู้เรียกร้อง จะต้องคืนเงินหรือใช้ค่าเสียหายตามข้อเรียกร้องแย้งให้ผู้คัดค้านหรือไม่

คณะอนุญาโตตุลาการได้วินิจฉัยในประเด็นที่หนึ่งและที่สองว่า ข้อพิพาทแห่งคดี ไม่กระทบถึงข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการ กรณีไม่อาจนำมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติ อนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาใช้บังคับแก่คดีนี้ได้ นอกจากนี้ คณะอนุญาโตตุลาการได้ พิจารณาความจากพยานผู้เรียกร้องว่า กิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจีไม่ได้มีการจดทะเบียน ต่อกระทรวงพาณิชย์ จึงมีผลเท่ากับตกลงทำกิจการร่วมค้าในลักษณะห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีได้ จดทะเบียน ดังนั้น ข้อที่ผู้คัดค้านอ้างว่า การที่ผู้คัดค้านเข้าทำสัญญาเกิดจากความสำคัญผิดว่า มีบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เป็นผู้ร่วมในกิจการร่วมค้า และการที่ บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ถอนตัวไป จึงทำให้ฝ่ายผู้คัดค้าน ได้เข้าทำสัญญาโดยสำคัญผิดในตัวบุคคลจึงไม่เกิดขึ้น ประเด็นที่สาม พิจารณาว่า หลังจากมีการ ทำบันทึกข้อตกลง MOA แล้ว ไม่ปรากฏว่ามีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งดำเนินการทำความตกลงกันต่อไป เป็นดังนี้ บันทึกข้อตกลง MOA จึงไม่เกิดผลแก่ฝ่ายใด สำหรับประเด็นที่สี่และที่ห้า เมื่อข้อเท็จจริง ปรากฏว่า ผู้ร้องทั้งหกได้ส่งมอบงานตามสัญญาางวดงานที่ ๕๕ ที่ ๕๖ ที่ ๕๗ และที่ ๕๘ แก่ผู้คัดค้านแล้วจริง เมื่อผู้คัดค้านไม่จ่ายค่าางวดงานให้แก่ผู้ร้องทั้งหก ผู้คัดค้านจึงตกเป็น ฝ่ายผิดสัญญา ต้องรับผิดชอบใช้ค่าางวดงานตามสัญญาให้แก่ผู้ร้อง แต่ส่วนที่ผู้ร้องทั้งหกอ้างว่า ผู้คัดค้านผิดสัญญาอีกหลายประการนั้น ไม่ปรากฏว่าผู้ร้องทั้งหกได้กล่าวอ้างว่าผู้คัดค้าน ผิดสัญญาเรื่องใดบ้าง คงรับฟังได้ว่าผู้คัดค้านผิดสัญญาไม่จ่ายค่าางวดงานที่ ๕๕ ที่ ๕๖ ที่ ๕๗

/และที่ ๕๘...

กรกฎาคม ๒๕๔๐ ยังไม่มีการเพิกถอนหนังสือมอบอำนาจของตัวแทนบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด แต่เป็นการต่อรองเพื่อให้มีการแก้ไขสัญญาระหว่างผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ กับบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ซึ่งสอดคล้องกับหนังสือฉบับลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ ตามคำแก้อุทธรณ์ของผู้ร้องทั้งหก ซึ่งบริษัท จอห์นสัน สโต้คส์ แอนด์ มาสเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด ได้มีถึงผู้ร้องที่ ๑ กรณีการหาข้อยุติปัญหาระหว่างผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ กับบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด โดยจะไม่ถือว่าวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ เป็นวันสิ้นสุดสัญญาระหว่างผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ กับบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ฉะนั้น ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นระยะเวลาภายหลังการทำสัญญาโครงการบำบัดน้ำเสียดังกล่าว บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ยังคงมีสถานะเป็นคู่สัญญากับผู้คัดค้านโดยชอบ ประกอบกับเมื่อบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ต้องการที่จะถอนตัวจากโครงการดังกล่าว ทางผู้คัดค้านได้ยินยอมให้ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ หาบริษัทที่จะมาแทนที่บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ จึงได้เสนอผู้ร้องที่ ๖ เข้ามาแทนที่ โดยอธิบดีของผู้คัดค้านได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓ แจ้งยินยอมให้ผู้ร้องที่ ๖ เข้ามาแทนที่บริษัทดังกล่าวได้ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ ได้ปกปิดข้อเท็จจริง อันมีผลทำให้ผู้คัดค้านต้องสำคัญผิดในตัวบุคคล ซึ่งเป็นคู่สัญญาแต่อย่างใด ข้อกล่าวอ้างของผู้คัดค้านฟังไม่ขึ้น สำหรับการสำคัญผิดในทรัพย์สินที่เป็นวัตถุแห่งนิติกรรม อันได้แก่ที่ดินสำหรับใช้ในโครงการ นั้น เห็นว่า กรณีนี้สืบเนื่องมาจากการที่ผู้คัดค้านมีประกาศลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ เชิญชวนผู้สนใจยื่นเอกสารแสดงคุณสมบัติเบื้องต้นเพื่อขายที่ดินให้แก่ผู้คัดค้าน สำหรับใช้ในโครงการออกแบบรวบรวมก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย เขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ โดยในเบื้องต้นมีผู้ยื่นแสดงความจำนงเสนอขายที่ดินในฝั่งตะวันออกจำนวน ๖ ราย และฝั่งตะวันตกจำนวน ๒ ราย หลังจากนั้น เมื่อได้มีการตกลงทำสัญญาจ้างดำเนินงานตามสัญญาโครงการบำบัดน้ำเสียฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตกของจังหวัดสมุทรปราการ ตามสัญญาเลขที่ ๗๕/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ โดยสัญญาได้กำหนดให้ผู้ร้องทั้งหกต้องโอนที่ดินจำนวนไม่น้อยกว่า ๑,๘๐๐ ไร่ ในราคาตามสัญญาในวงเงิน ๑,๘๕๖,๖๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านภายใน ๖ เดือน นับแต่วันลงนามในสัญญาโดยกำหนดให้โอนตรงจากเจ้าของที่ดินมายังผู้คัดค้าน โดยผู้ร้องทั้งหกได้พิจารณาเลือกที่ดิน ซึ่งมีชื่อบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรีส์ จำกัด เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ เนื่องจากที่ดินดังกล่าวเป็นที่ดินที่ผ่านคุณสมบัติ

/ตามประกาศ...

ตามประกาศของผู้คัดค้านและมีความเหมาะสมทางด้านวิศวกรรมที่จะต้องวางท่อผ่านลงทะเล เพื่อปล่อยน้ำที่บำบัดแล้ว ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ จึงได้เลือกที่ดินแปลงดังกล่าว ฉะนั้น เมื่อที่ดินที่พิพาทเป็นที่ดินที่ผู้คัดค้านได้พิจารณาคุณสมบัติเบื้องต้นตามที่ได้มีประกาศเชิญชวนไว้ ซึ่งเกิดขึ้นก่อนที่ผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ จะเข้าทำสัญญากับผู้คัดค้าน เมื่อมีความผิดพลาดที่เกิดแก่เอกสารสิทธิในที่ดินที่พิพาทจึงไม่ใช่ความผิดของผู้ร้องทั้งหก กรณีจึงหาใช่การสำคัญผิดในทรัพย์สินที่เป็นวัตถุแห่งนิติกรรมที่จะมีผลให้สัญญาพิพาทเป็นโมฆะแต่อย่างใด ส่วนข้อโต้แย้งที่ว่า การทำสัญญาที่พิพาทขัดต่อมติคณะรัฐมนตรีที่กำหนดให้ต้องทำสัญญา ก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียเป็น ๒ สัญญา แต่ปรากฏว่ามีการทำสัญญาโครงการบำบัดน้ำเสีย ฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตกเพียงสัญญาเดียว นั้น เห็นว่า ในกรณีนี้คณะรัฐมนตรีได้มีมติ ตั้งแต่ก่อนการประกวดราคา การดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีจึงเป็นหน้าที่ของผู้คัดค้านที่จะต้องถือปฏิบัติ มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวจึงมิได้มีผลผูกพันผู้ร้องที่ ๑ ถึงผู้ร้องที่ ๕ แต่อย่างใด ประกอบกับในขั้นตอนการประกวดราคา ได้มีข้อกำหนดในเอกสารประกวดราคา ให้ยื่นข้อเสนอสำหรับฝั่งตะวันออกเพียงฝั่งเดียวหรือข้อเสนอที่เป็นระบบรวมฝั่งตะวันออก และฝั่งตะวันตก เมื่อสัญญาที่พิพาทเป็นสัญญาที่ครอบคลุมถึงการทำให้โครงการระบบบำบัดน้ำเสีย ทั้งฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตกตามที่เอกสารประกวดราคากำหนดไว้แล้ว การจัดทำสัญญาดังกล่าว จึงชอบแล้ว ดังนั้น ข้อโต้แย้งของผู้คัดค้านกรณีความเป็นโมฆะกรรมของสัญญาที่พิพาท จึงไม่อาจรับฟังได้ และกรณีการโต้แย้งความเป็นโมฆะกรรมของสัญญาพิพาท ก็ไม่กระทบกระเทือนถึงข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการที่จะมีผลให้สัญญาอนุญาโตตุลาการต้องตกไปด้วย ตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๓๕ คณะอนุญาโตตุลาการยังคงมีอำนาจวินิจฉัย ประเด็นพิพาทภายในขอบเขตอำนาจของตนได้ ส่วนข้อโต้แย้งที่ว่า ข้อเรียกร้องอยู่ในขอบเขตของสัญญาอนุญาโตตุลาการหรือไม่นั้น ในกรณีนี้ผู้คัดค้านได้โต้แย้งว่า การที่จะเรียกร้อง ตามข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการได้จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขของสัญญา ข้อ ๖๗.๑ ถึงข้อ ๖๗.๓ โดยในข้อ ๖๗.๑ กำหนดว่า จะต้องเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับหรือเกิดขึ้นเนื่องจากสัญญาหรือ การปฏิบัติงาน โดยในชั้นแรกให้ยื่นข้อพิพาทไปยังวิศวกรตัดสิน เมื่อวิศวกรตัดสินแล้ว ถ้าคู่สัญญาฝ่ายใดไม่พอใจหรือวิศวกรมิได้ตัดสินภายในกำหนดเวลา คู่สัญญาก็อาจจะยื่นเรื่อง ที่พิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ ดังนั้น ข้อเรียกร้องที่ยังไม่ได้ยื่นต่อวิศวกรจึงเป็นข้อเรียกร้อง ที่อยู่นอกขอบเขตของสัญญาอนุญาโตตุลาการ และคณะอนุญาโตตุลาการไม่มีอำนาจวินิจฉัย ข้อพิพาทดังกล่าวด้วย แต่โดยที่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ก่อนการนำข้อเรียกร้องเสนอต่อ

/คณะอนุญาโตตุลาการ...

คณะอนุญาโตตุลาการ ผู้ร้องทั้งหกได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๖ ถึงวิศวกรที่ปรึกษา เพื่อให้ชี้ขาดว่าสัญญาที่พิพาทเป็นโมฆะหรือไม่ แต่วิศวกรที่ปรึกษามีหนังสือในวันเดียวกัน แจ้งผู้ร้องว่าผู้คัดค้านได้มีคำสั่งให้วิศวกรที่ปรึกษายุติการทำหน้าที่ในฐานะวิศวกรที่ปรึกษา โดยมีผลตั้งแต่วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๖ ฉะนั้น ข้อพิพาทดังกล่าวจึงไม่อาจยุติได้โดยการให้ วิศวกรที่ปรึกษาชี้ขาด ซึ่งข้อ ๖๗.๓ ของสัญญาที่พิพาทได้กำหนดให้ข้อพิพาทใดๆ ที่ไม่เป็นที่สุด หรือไม่สามารถยุติได้จะต้องยุติในที่สุดภายใต้กฎอนุญาโตตุลาการ ฉะนั้น เมื่อไม่มีวิศวกรที่ปรึกษา ชี้ขาดสำหรับการยุติข้อพิพาทแล้ว การเสนอข้อเรียกร้องไปยังอนุญาโตตุลาการสำหรับการยุติ ข้อพิพาทดังกล่าวจึงชอบแล้ว และเป็นข้อเรียกร้องที่อยู่ในขอบเขตของสัญญาอนุญาโตตุลาการ ดังกล่าวด้วย ข้อกล่าวอ้างของผู้คัดค้านจึงฟังไม่ขึ้น

สำหรับประเด็นที่สาม เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า หลังจากมีการทำบันทึกข้อตกลง MOA แล้ว ไม่ปรากฏว่าได้มีการดำเนินการตามข้อตกลงดังกล่าว จนกระทั่งผู้คัดค้านได้บอกเลิกสัญญากับผู้ร้องทั้งหก ฉะนั้น บันทึกข้อตกลง MOA ดังกล่าว จึงยังไม่มีผลเป็นการยุติข้อพิพาท ระหว่างผู้ร้องทั้งหกกับผู้คัดค้านได้ อันเป็นกรณีที่การยุติข้อพิพาทระหว่างผู้ร้องทั้งหกและผู้คัดค้านไม่สามารถดำเนินการโดยการยื่นข้อพิพาทไปยังวิศวกรและไม่สามารถยุติข้อพิพาท อย่างฉันทันทีได้ตามข้อ ๖๗.๑ และข้อ ๖๗.๒ ของสัญญาจ้าง ซึ่งทั้งฝ่ายผู้ร้องและผู้คัดค้าน สามารถนำข้อพิพาทดังกล่าวเสนอต่อคณะอนุญาโตตุลาการได้ตามนัยข้อ ๖๗.๓ ของสัญญา พิพาทที่กำหนดให้การยุติข้อพิพาทจะต้องยุติในที่สุดภายใต้กฎอนุญาโตตุลาการของสถาบัน อนุญาโตตุลาการ กระทรวงยุติธรรม เมื่อไม่มีฝ่ายใดนำข้อพิพาทตามข้อตกลงดังกล่าวเสนอต่อ คณะอนุญาโตตุลาการ บันทึกข้อตกลง MOA จึงย่อมไม่เกิดผลแก่ฝ่ายใดดังที่คณะอนุญาโตตุลาการ ได้วินิจฉัยไว้แล้ว คำชี้ขาดในประเด็นดังกล่าวจึงอยู่ในขอบเขตของสัญญาอนุญาโตตุลาการ และไม่เกินขอบเขตแห่งข้อตกลงในการเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ ตามมาตรา ๔๐ วรรคสาม (๑) (ง) แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕

สำหรับประเด็นที่สี่และที่ห้า ซึ่งคณะอนุญาโตตุลาการได้วินิจฉัยให้ผู้คัดค้านชำระเงิน ค่าจ้าง ค่าเสียหาย รวมดอกเบี้ย รวมถึงการคืนหนังสือค้ำประกันพร้อมชำระค่าธรรมเนียม แทนผู้ร้องทั้งหกนั้น โดยในกรณีนี้ผู้คัดค้านได้อุทธรณ์ว่า คณะอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาด โดยมีได้ระบุเหตุผลแห่งการวินิจฉัยไว้โดยชัดแจ้ง จึงเป็นการทำคำชี้ขาดที่ฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากข้อเรียกร้อง ของผู้ร้องทั้งหกแล้ว เห็นว่า ผู้ร้องทั้งหกได้มีคำขอให้คณะอนุญาโตตุลาการชี้ขาดให้ผู้คัดค้าน

/ชำระเงิน...

ชำระเงิנדังกล่าว ค่าเสียหายรวมดอกเบี้ย รวมถึงการคืนหนังสือค่าประกันพร้อมชำระค่าธรรมเนียมแทนผู้ร้องด้วย ซึ่งเมื่อคณะอนุญาโตตุลาการได้รับฟังข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติแล้วว่า ผู้ร้องทั้งหกได้ส่งมอบงานตามสัญญาางวดงานที่ ๕๕ ที่ ๕๖ ที่ ๕๗ และที่ ๕๘ แก่ผู้คัดค้านแล้ว เมื่อผู้คัดค้านไม่จ่ายค่าางวดงานดังกล่าวให้แก่ผู้ร้องทั้งหก ผู้คัดค้านจึงตกเป็นฝ่ายผิดสัญญาและต้องรับผิดชอบใช้ค่าางวดงานตามสัญญาให้แก่ผู้ร้องตามนัยข้อ ๖๙.๑ ของสัญญาจ้าง กรณีจึงเป็นการระบุเหตุผลแห่งการวินิจฉัยข้อเรียกร้องไว้โดยชัดแจ้ง อีกทั้งเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทซึ่งอยู่ในขอบเขตของสัญญาอนุญาโตตุลาการและไม่เกินคำขอของคู่พิพาทตามมาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว

สำหรับกรณีการแก้ไขคำชี้ขาดตามคำสั่งของอนุญาโตตุลาการ ฉบับลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๔ แก้ไขข้อความเดิมที่ว่า “เป็นเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท” เปลี่ยนเป็น “เป็นเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี” นั้น เห็นว่า ตามมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ บัญญัติให้ คู่พิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจยื่นคำร้องขอให้คณะอนุญาโตตุลาการแก้ไขข้อผิดพลาดในการคำนวณตัวเลข ข้อผิดพลาดหรือการพิมพ์ที่ผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดเล็กน้อยในคำชี้ขาดให้ถูกต้องได้ ทั้งนี้ ให้ส่งสำเนาคำร้องให้คู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่งทราบด้วย เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ร้องทั้งหกยื่นคำร้องขอให้ผู้คัดค้านชำระค่าธรรมเนียมสำหรับหนังสือค่าประกันปีละ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท จนกว่าจะส่งมอบต้นฉบับหนังสือค่าประกันแก่ธนาคารผู้ออกหนังสือ และคณะอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดในส่วนนี้ว่า ผู้ร้องทั้งหกได้ส่งมอบงานตามสัญญาให้ฝ่ายผู้คัดค้านแล้ว เมื่อผู้คัดค้านไม่จ่ายค่าางวดงานให้แก่ผู้ร้องทั้งหก ผู้คัดค้านจึงเป็นฝ่ายผิดสัญญา จึงต้องรับผิดชอบในค่าางวดงานตามสัญญาให้แก่ผู้ร้องทั้งหก ซึ่งต้องรวมถึงการคืนหนังสือค่าประกันตามสัญญาดังกล่าวด้วย จึงเห็นได้ว่าคณะอนุญาโตตุลาการมีเจตนาารมณ์จะให้ผู้คัดค้านชำระค่าธรรมเนียมหนังสือค่าประกันแทนผู้ร้องทั้งหกจนกว่าจะคืนหนังสือค่าประกันให้แก่ธนาคารตามคำขอของผู้ร้องทั้งหก เมื่อคณะอนุญาโตตุลาการชี้ขาดให้ผู้คัดค้านคืนหนังสือค่าประกัน พร้อมค่าธรรมเนียมแทนผู้ร้องทั้งหก เป็นเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท จนกว่าจะคืนหนังสือค่าประกันให้ผู้ร้องทั้งหก จึงเป็นข้อผิดพลาดหรือมีการพิมพ์ที่ผิดพลาดหรือมีข้อผิดพลาดเล็กน้อยในคำชี้ขาดที่คณะอนุญาโตตุลาการมีอำนาจออกคำสั่งแก้ไขคำชี้ขาดดังกล่าวได้ คำสั่งของอนุญาโตตุลาการ ฉบับลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขข้อความเดิมว่า “เป็นเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท” เปลี่ยนเป็น “เป็นเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี” จึงชอบแล้ว

/ส่วนอุทธรณ์...

ส่วนอุทธรณ์ของผู้คัดค้านที่อ้างว่า ผู้คัดค้านสมควรต้องเสียค่าธรรมเนียมศาล นั้น เห็นว่า ตามมาตรา ๔๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า การฟ้องคดีไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมศาล เว้นแต่การฟ้องคดีขอให้สั่งให้ใช้เงินหรือส่งมอบทรัพย์สินอันสืบเนื่องจากคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) หรือ (๔) ให้เสียค่าธรรมเนียมศาลตามทุนทรัพย์ในอัตราตามที่ระบุไว้ในตาราง ๑ ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง สำหรับคดีที่มีคำขอให้ปลดเปลื้องทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ ซึ่งตามตาราง ๑ ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ได้บัญญัติให้คดีที่มีคำขอให้ปลดเปลื้องทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ให้คิดค่าขึ้นศาลตามทุนทรัพย์ ดังต่อไปนี้ (ข) คำร้องขอให้ศาลบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการในประเทศหรือคำร้องขอเพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการในประเทศ สำหรับทุนทรัพย์ไม่เกินห้าสิบล้านบาท ให้ชำระค่าธรรมเนียมศาลในอัตราร้อยละ ๐.๕ ของจำนวนที่ร้องขอให้ศาลบังคับแต่ไม่เกินห้าหมื่นบาท ส่วนทุนทรัพย์ที่เกินห้าสิบล้านบาทขึ้นไป ให้ชำระค่าธรรมเนียมศาลในอัตราร้อยละ ๐.๑ ฉะนั้น เมื่อผู้คัดค้านได้ยื่นฟ้องขอให้ศาลเพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ ผู้คัดค้านจึงต้องชำระค่าธรรมเนียมศาลในอัตราดังกล่าว ตามนัยมาตรา ๔๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ อย่างไรก็ตาม โดยที่อนุญาโตตุลาการ ได้มีคำชี้ขาดให้ผู้คัดค้านชำระเงินค่าจ้าง ค่าเสียหาย รวมดอกเบี้ยตามข้อเรียกร้องเป็นเงิน ๔,๙๘๓,๓๔๒,๓๘๓ บาท กับอีก ๓๑,๐๓๕,๗๘๐ เหรียญสหรัฐ ให้แก่ผู้ร้องทั้งหก พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินจำนวน ๔,๔๒๔,๐๙๙,๙๘๒ บาท กับอีก ๒๖,๔๓๔,๖๓๖ เหรียญสหรัฐ นับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ซึ่งในการคำนวณค่าธรรมเนียมศาลในคดีนี้ ศาลปกครองชั้นต้นได้นำยอดเงินดังกล่าวคิดเป็นเงินทุนทรัพย์จำนวน ๕,๙๒๕,๙๘๙,๘๐๙.๐๙ บาท โดยมีได้นำดอกเบี้ยนับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ จนถึงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นวันฟ้องคดีมาคำนวณทุนทรัพย์ และได้เก็บเงินค่าธรรมเนียมศาลเป็นเงินจำนวน ๑๑,๘๔๘,๙๑๕ บาท จึงเห็นว่าไม่ถูกต้อง โดยจากการตรวจสอบอัตราแลกเปลี่ยนเงินต่างประเทศจากธนาคารแห่งประเทศไทย ณ วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ อันเป็นวันยื่นฟ้องคดีมีอัตราขายถัวเฉลี่ยของสกุลเงินเหรียญสหรัฐเป็นเงินจำนวน ๓๐.๓๐๙๕ บาท เมื่อกำหนดกับเงินที่ศาลปกครองชั้นต้นกำหนดให้จำนวน ๓๑,๐๓๕,๗๘๐ เหรียญสหรัฐ สามารถคิดเป็นเงินไทยได้ ๙๔๐,๖๗๘,๙๗๓.๙๑ บาท ดังนั้น เมื่อรวมจำนวนเงินทั้งหมด พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินจำนวน ๔,๔๒๔,๐๙๙,๙๘๒ บาท

/กับอีก...

กับอีก ๒๖,๔๓๔,๖๓๖ เหรียญสหรัฐ (สามารถคิดเป็นเงินไทยได้ ๘๐๑,๒๒๐,๕๙๙.๘๔ บาท) นับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ถึงวันที่ยื่นคำฟ้อง คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวน ๓,๑๘๒,๔๓๔,๙๗๓.๕๖ บาท ซึ่งสามารถคำนวณเป็นทุนทรัพย์ได้เป็นเงินทั้งสิ้น ๙,๑๐๖,๔๕๖,๓๓๐.๔๗ บาท และคำนวณเป็นค่าธรรมเนียมศาลในการยื่นคำร้องและคำอุทธรณ์ได้เป็นเงิน ๙,๑๐๖,๔๕๖ บาท ค่าธรรมเนียมศาลในศาลปกครองชั้นต้นและในชั้นอุทธรณ์ จึงมีส่วนที่เกินรวมสองชั้นศาลเป็นเงิน ๕,๔๘๔,๙๑๘ บาท ผู้คัดค้านจึงชอบที่จะได้รับคืนเงินจำนวนดังกล่าว นอกจากนี้ ในกรณีที่ผู้คัดค้านตั้งข้อสังเกตในกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น ทั้งในส่วนของระยะเวลาการพิจารณาคดีและการเรียกเอกสารพยานหลักฐานสำหรับประกอบการพิจารณาคดี นั้น เห็นว่า ตามระเบียบที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้กำหนดให้ตุลาการเจ้าของสำนวนชอบที่จะแสวงหาข้อเท็จจริงจากคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ และคำให้การเพิ่มเติม ทั้งนี้ ตามที่เห็นเป็นการยุติธรรม ซึ่งในคดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นได้มีการดำเนินกระบวนการพิจารณาในชั้นตอนดังกล่าวครบถ้วน โดยใช้ระยะเวลาตั้งแต่การยื่นคำร้องจนกระทั่งศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาถึงเกือบ ๒ ปี กรณีจึงไม่เป็นข้อพิรุณว่าศาลปกครองชั้นต้นได้ดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยรีบด่วน จึงเป็นการให้เสียความยุติธรรมแต่อย่างใด สำหรับการเรียกเอกสารพยานหลักฐาน นั้น ตามระเบียบดังกล่าว ข้อ ๕๐ วรรคหนึ่ง ได้กำหนดให้การพิจารณาพิพากษาคดี ศาลมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม ในการนี้ศาลอาจแสวงหาข้อเท็จจริงจากพยานบุคคล พยานเอกสาร พยานผู้เชี่ยวชาญ หรือพยานหลักฐานอื่นนอกเหนือจากพยานหลักฐานของคู่กรณีปรากฏในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ หรือคำให้การเพิ่มเติม ในการแสวงหาข้อเท็จจริงเช่นว่านั้น ศาลอาจดำเนินการตามที่กำหนดในส่วนนี้หรือตามที่เห็นสมควร ซึ่งคดีนี้ผู้ร้องทั้งหกและผู้คัดค้านต่างก็ได้นำเสนอเอกสารพยานหลักฐานแก่ศาลเพียงพอที่ศาลจะสามารถดำเนินกระบวนการพิจารณาและมีคำพิพากษาหรือคำสั่งแล้ว รวมถึงเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับสำนวนของสถาบันอนุญาโตตุลาการ ซึ่งในสำนวนคดีของศาลปกครองชั้นต้นได้ปรากฏทั้งข้อเรียกร้องของผู้ร้องทั้งหก คำคัดค้านและข้อเรียกร้องแย้งของผู้คัดค้าน และคำแก้ข้อเรียกร้องแย้ง ซึ่งมีสาระสำคัญครบถ้วนแล้ว ข้อกล่าวอ้างของผู้คัดค้านในประเด็นนี้จึงไม่อาจรับฟังได้

ดังนั้น คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าวจึงไม่มีเหตุให้เพิกถอนตามมาตรา ๔๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ศาลจึงไม่อาจ

/เพิกถอน...

เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ สถาบันอนุญาโตตุลาการ สำนักกระับข้อพิพาท สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๕๖ หมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔ ได้ การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้บังคับตามคำชี้ขาดของ คณะอนุญาโตตุลาการ ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๕๐/๒๕๕๖ หมายเลขแดงที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔ ทั้งนี้ ให้ผู้คัดค้านชำระเงินให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ให้คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดแก่ผู้ร้องทั้งหก และให้ยกคำร้องของผู้คัดค้าน นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

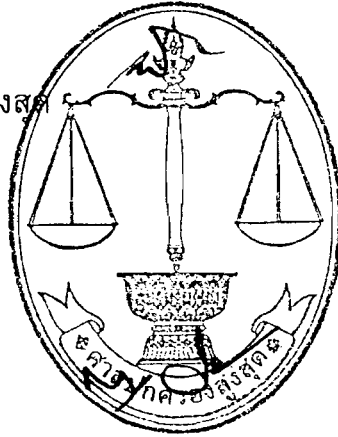
พิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และให้คืน ค่าธรรมเนียมศาลทั้งในชั้นศาลปกครองชั้นต้นและในชั้นอุทธรณ์ซึ่งชำระไว้เกินให้แก่ ผู้คัดค้านเป็นเงิน ๕,๔๘๔,๙๑๘ บาท

นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายวิษณุ วรรณุญ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวรวิทย์ กังคศิเทียม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย เอ็มโอช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายณัฐ รั้วมฤต

มีบันทึกที่ประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

